

Plagiarism Checking Report

Created on Dec 26, 2022 at 23:56 PM

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
2893803	Dec 25, 2022 at 23:56 PM	panya.klay@mcu.ac.th	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	งานวิจัย ๕ บท เส้นทางท่องเที่ยว.pdf	Completed	13.70 %

Match Overview

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
1	Motivation on Operation of Personnel in Basic Schools Under The Office	อาริยาศาล, สมบัติ	Journal of Roi Kaensarn Academi	1.05 %
2	Guidelines on Sustainable Tourism Development at The Lakha Community on The Banks of Damnoensaduak Canal in Samutsakhon and Ratchaburi Provinces	Nittaya Ngamyinyong, นิตยา งามยิ่งยง	วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี	0.87 %
3	THE APPLICATION OF MOTIVATION THEORIES IN PERFORMANCE OF WORK	Labbamrungwong, Natthaphat	วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์	0.85 %
4	http://ojs.mcu.ac.th/index.php/BAS/article/download/6511/4153	ojs.mcu.ac.th	ojs.mcu.ac.th_nutch	0.75 %
5	การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยชุมชนเป็นศูนย์กลาง	สุดชีวัน นันทวัน อนุชญา	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	0.73 %
6	การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริม เครือข่ายกิจกรรมการท่องเที่ยว ของกลุ่มทวารวดี 4 จังหวัด	รุ่งเมือง, ทินกฤต	วารสารร่มพฤษภ	0.69 %
7	ศักยภาพและแนวทางการจัดการท่องเที่ยวชุมชนลำปางหลวง อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง	กลิ่นหมื่นไวย, กิตติศักดิ์	วารสารสังคมศาสตร์วิชาการ	0.57 %
8	http://ojs.mcu.ac.th/index.php/JGMP/article/download/6565/4495	ojs.mcu.ac.th	ojs.mcu.ac.th_nutch	0.57 %
9	แนวทางในการพัฒนาศักยภาพการจัดการท่องเที่ยว อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา	พงษ์นรินทร์, ศิริ นันทน์	วารสารวิทยาลัยบัณฑิตศึกษากิจการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น	0.42 %
10	Approaches for Development of Cultural Tourism in Nakonsrithammarat Province	Wichaikun, Apichat	วารสารสมาคมนักวิจัย	0.38 %

Match Details

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

บทที่๑๑บทที่๑๑ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัยการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมสำคัญที่นำรายได้เข้าสู่ประเทศไทยและยังช่วยพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างไรก็ดีสถานการณ์การท่องเที่ยวในปัจจุบันได้มีการแข่งขันอย่างรุนแรงประเทศไทยจึงปรับทิศทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยใช้เอกลักษณ์ของประเทศในรูปแบบที่เรียกว่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่สร้างประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจสร้างรายได้ให้แก่ประเทศนำเอาศิลปะวัฒนธรรมมาเป็นจุดขายเพื่อดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ศิลปะวัฒนธรรมมรดกทางประวัติศาสตร์เยี่ยมชมงานสถาปัตยกรรมและสัมผัสวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในประเทศรวมถึงชื่อ

และวัฒนธรรมผ่านการเดินทางท่องเที่ยวเป็นการท่องเที่ยวที่เน้นการพัฒนาด้านภูมิปัญญาสร้างสรรค์เคารพต่อสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมศักดิ์ศรีและวิถีชีวิตผู้คนหรืออาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่าเป็นการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ผู้อื่นและย้อนกลับมามองตนเองอย่างเข้าใจความเกี่ยวพันของสิ่งต่างๆในโลกที่มีความเกี่ยวโยงพึ่งพาไม่สามารถแยกออกจากกันได้๓จังหวัดชัยภูมิมีชุมชนโบราณอยู่หลายชุมชนชุมชนที่สำคัญได้แก่ชุมชนพบใบเสมาจำนวนไม่น้อยกว่า๕๐ชิ้นปักอยู่รอบอุโบสถของวัดยังมีวัดหลายวัด

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

เช่นชมโบราณสถานศิลปะหรือการแสดงต่างๆ Nopket 1999 รวมถึงวิถีชีวิตและอัธยาศัยไมตรีของคนไทย Kessalee 2000 การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมสำคัญที่นำรายได้เข้าสู่ประเทศไทยและยังช่วยพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างไรก็ดีสถานการณ์ตลาดการท่องเที่ยวในปัจจุบันได้มีการแข่งขันอย่างรุนแรงให้ประเทศไทยต้องปรับทิศทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยใช้อัตลักษณ์ของประเทศเช่นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมการท่องเที่ยวจึงได้นำเอาวัฒนธรรมมาเป็นจุดขายเพื่อดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวที่สนใจที่จะเรียนรู้วัฒนธรรมมรดกทางประวัติศาสตร์เยี่ยมชมงานสถาปัตยกรรมและสัมผัสวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในประเทศนั้นรวมถึงชื่อของที่ระลึกที่เป็นงานหัตถกรรมละงานฝีมือที่เกิดจากภูมิปัญญาของคนในประเทศนั้นการท่องเที่ยวในลักษณะดังกล่าวเราเรียกว่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม Karnjana 2012 การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจึงเป็นวิถีการศึกษาประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมผ่านการเดินทางท่องเที่ยวเป็นการท่องเที่ยวที่เน้นการพัฒนาด้านภูมิปัญญาสร้างสรรค์เคารพต่อสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมศักดิ์ศรีและวิถีชีวิตผู้คนหรือสามารถกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมคือการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ผู้อื่นและย้อนกลับมามองตนเองอย่างเข้าใจความเกี่ยวพันของสิ่งต่างๆในโลกที่มีความเกี่ยวโยงพึ่งพาไม่สามารถแยกออกจากกันได้ Kasettsiri 2004 ภาคเหนือมีวัฒนธรรมล้านนาซึ่งตั้งอยู่ในภูมิศาสตร์ของการท่องเที่ยวสำคัญของประเทศไทยมีนักท่องเที่ยวในประเทศและต่างประเทศเดินทางมาท่องเที่ยวในดินแดนที่มีความสวยงามทางธรรมชาติและกลิ่นไอของความงามทางวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีที่งดงามและเป็นดินแดนทางพระพุทธศาสนามาแต่ดั้งเดิมยาวนานซึ่งนักท่องเที่ยวทั้งหลายมุ่งจะมาเยี่ยมชมวัดวาอารามเป็นจำนวนมากซึ่งแต่ละวัดนั้นยังทรงคุณค่าเป็นพุทธสถานที่อธิบายถึงพุทธประวัติความเคารพอย่างสูงยิ่งจนออกมาเป็นคุณค่าทางพุทธศิลป์ทั้งหลายภายใต้อารยธรรมยุคสมัยต่างๆตามภูมิศาสตร์ประวัติศาสตร์ในท้องที่ต่างๆของดินแดนล้านนาที่ผ่านมาจะสังเกต

เพื่อดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวที่สนใจที่จะเรียนรู้วัฒนธรรมมรดกทางประวัติศาสตร์เยี่ยมชมงานสถาปัตยกรรมและสัมผัสวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในประเทศนั้นรวมถึงชื่อของที่ระลึกที่เป็นงานหัตถกรรมละงานฝีมือที่เกิดจากภูมิปัญญาของคนในประเทศนั้นการท่องเที่ยวในลักษณะดังกล่าวเราเรียกว่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม Karnjana 2012 การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจึงเป็นวิถีการศึกษาประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมผ่านการเดินทางท่องเที่ยวเป็นการท่องเที่ยวที่เน้นการพัฒนาด้านภูมิปัญญาสร้างสรรค์เคารพต่อสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมศักดิ์ศรีและวิถีชีวิตผู้คนหรือสามารถกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมคือการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ผู้อื่นและย้อนกลับมามองตนเองอย่างเข้าใจความเกี่ยวพันของสิ่งต่างๆในโลกที่มีความเกี่ยวโยงพึ่งพาไม่สามารถแยกออกจากกันได้ Kasettsiri 2004 ภาคเหนือมีวัฒนธรรมล้านนาซึ่งตั้งอยู่ในภูมิศาสตร์ของการท่องเที่ยวสำคัญของประเทศไทยมีนักท่องเที่ยวในประเทศและต่างประเทศเดินทางมาท่องเที่ยวในดินแดนที่มีความสวยงามทางธรรมชาติและกลิ่นไอของความงามทางวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีที่งดงามและเป็นดินแดนทางพระพุทธศาสนามาแต่ดั้งเดิมยาวนานซึ่งนักท่องเที่ยวทั้งหลายมุ่งจะมาเยี่ยมชมวัดวาอารามเป็นจำนวนมากซึ่งแต่ละวัดนั้นยังทรงคุณค่าเป็นพุทธสถานที่อธิบายถึงพุทธประวัติความเคารพอย่างสูงยิ่งจนออกมาเป็นคุณค่าทางพุทธศิลป์ทั้งหลายภายใต้อารยธรรมยุคสมัยต่างๆตามภูมิศาสตร์ประวัติศาสตร์ในท้องที่ต่างๆของดินแดนล้านนาที่ผ่านมาจะสังเกตเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวทั่วไปในแต่ละประเทศมีจำนวนมากขึ้นอันเนื่องมาจากการกระตุ้นทางเศรษฐกิจในประชาชนได้ท่องเที่ยวในประเทศและกระตุ้นประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในอา

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

ช่วยกวีภักดิ์ให้ถอดสัทอักษรการท่องเที่ยวซึ่งเป็นฐานเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทยกลับฟื้นตัวในเวลาอันรวดเร็วที่สุดรัฐบาลได้ทำแผนยุทธศาสตร์และมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยวโดยเน้นที่ประเภทแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติประเภทโบราณสถานโบราณวัตถุและประเพณีวัฒนธรรมเน้นตลาดนักท่องเที่ยวคุณภาพกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวภายในประเทศที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้และการสร้างสรรค์ประโยชน์ทั้งต่อสถาบันครอบครัวและต่อสังคมโดยรวมเน้นการพัฒนาท่องเที่ยวในลักษณะการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนเน้นการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมศึกษาวิถีชีวิตชุมชนและสร้างอาชีพให้แก่ชุมชนเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและรองรับการท่องเที่ยวดังกล่าว

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

แห่งประเทศไทยพศ๒๕๕๓หน้า๑๕ 3 ขาดรีแควมแนวทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดร้อยเอ็ดวิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ๒๕๕๓หน้า๑๑ 4 ศรีญาญาลิศมนไพโรจน์การศึกษาความต้องการของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวเนื้อหาวิชาถอดสัทอักษรการท่องเที่ยววิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดงวิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดงหน้า๑๐ 16 233244indd 234 17 5 2562 10 20 19 235 การจัดการท่องเที่ยวเชิงพุทธเพื่อการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนการจูงใจให้ผู้ปฏิบัติงานหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วนมีทัศนคติต่อการปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ 5 สรุปได้ว่ากรท่องเที่ยวเป็นการเดินทางเพื่อวัตถุประสงค์ในการพักผ่อนหย่อนใจการหาความรู้เยี่ยมเยือนสถานที่ที่น่าสนใจรวมทั้งเพื่อความสนุกสนานบันเทิงใจซึ่งจะเกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวทรัพยากรการท่องเที่ยวและการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวกับผู้เป็นเจ้าของบ้านหรือเจ้าของท้องถิ่นไม่ว่าจะเป็นคนในชุมชนหรือธุรกิจที่เกี่ยวข้องรวมทั้งหน่วยงานของรัฐผู้ทำหน้าที่ในฐานะผู้กำหนดแนวนโยบายและมาตรการในการสนับสนุนอำนวยความสะดวกหรือดูแลควบคุมในด้านต่างๆความหมายของการท่องเที่ยวดังกล่าวเป็นการมุ่งเฉพาะในส่วนของผู้เดินทางท่องเที่ยวสำหรับประเทศไทยกระแสการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนการยกระดับเศรษฐกิจฐานรากของคนในท้องถิ่นโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การกระตุ้นการท่องเที่ยวระยะเวลา๔ปีระหว่างพศ๒๕๕๒-๒๕๕๕โดยเน้นที่ประเภทแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติประเภทโบราณสถานโบราณวัตถุและประเพณีวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้วางกรอบยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมให้การท่องเที่ยวของประเทศไทยเติบโตอย่างยั่งยืนโดยเน้นตลาดนักท่องเที่ยวคุณภาพรวมทั้งกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวภายในประเทศที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้และการสร้างสรรค์ประโยชน์ทั้งต่อสถาบันครอบครัวและต่อสังคมโดยรวมโดยมีแนวโน้มการพัฒนาการท่องเที่ยวจะเป็นไปในลักษณะการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนให้มากขึ้นคือนักท่องเที่ยว

ด้วยการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นการเคลื่อนไหวของผู้นที่เกิเกิดขึ้นจากปัจจัยกระตุ้นทางวัฒนธรรมเช่นการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อชื่นชมศิลปวัฒนธรรมประเพณีเทศกาลการเข้าเยี่ยมชมอนุสรณ์สถานการเดินทางเพื่อศึกษาขนบธรรมเนียมความเชื่อที่สืบทอดกันมาของชุมชนท้องถิ่นตลอดจนความเชื่อทางศาสนา๔คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจอย่างยิ่งที่จะทำการพัฒนาเส้นทางและกิจกรรมการท่องเที่ยวตามธรรมชาติและวัฒนธรรมเพื่อให้มีเส้นทางและกิจกรรมการท่องเที่ยวในรูปแบบทันสมัยสะดวกต่อการเดินทางและได้สัมผัสธรรมชาติอย่างใกล้ชิดโดย

จาริตประเพณีเป็นต้นสำหรับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในอำเภอเขมราฐมีความเป็นศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นเช่นวิถีชีวิตของความเป็นอยู่แบบชาวอีสานประเพณีแข่งเรือยาวสองฝั่งโขงประเพณีแห่เทียนพรรษาประเพณีสงกรานต์ถนนคนเดินอำเภอเขมราฐภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นต้นแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอำเภอเขมราฐเพื่อพัฒนาให้เป็นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนที่ส่งผลต่อการดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวทั้ง 6 ด้านต่ออาศัยความร่วมมือจากทั้งภาครัฐและเอกชนรวมทั้งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่อำเภอเขมราฐในการร่วมส่งเสริมสนับสนุนการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแบบบูรณาการร่วมกันวารสารมหาจุฬานาคทรศรม Journal of MCU Nakhondhat 187 อภิปรายผลจากการวิจัยพบว่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวในการเลือกไปพักผ่อนหย่อนใจอำเภอเขมราฐมีแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่หลากหลายมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์มีการอนุรักษ์วัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีดั้งเดิมที่ยังคงความเป็นเอกลักษณ์ของอำเภอเขมราฐสอดคล้องกับความหมายของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมว่าเป็นการเคลื่อนไหวของผู้นที่เกิเกิดขึ้นจากปัจจัยกระตุ้นทางวัฒนธรรมเช่นการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อชื่นชมศิลปวัฒนธรรมประเพณีเทศกาลการเข้าเยี่ยมชมอนุสรณ์สถานการเดินทางเพื่อศึกษาขนบธรรมเนียมความเชื่อที่สืบทอดกันมาของชุมชนท้องถิ่นตลอดจนความเชื่อทางศาสนาวลิกาแสนคำ 2555 แนวทางวิธีการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของอำเภอเขมราฐจังหวัดอุบลราชธานีจากข้อมูลองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอำเภอเขมราฐทั้ง 6 ด้าน 6As ประกอบด้วยสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว Attraction เส้นทางคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว Accessibility กิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยว Activities สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว Amenities โปรแกรม

ของการท่องเที่ยวแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมการสัมภาษณ์ Interview สนทนากลุ่ม Focus group ชุดปฏิบัติการวิจัยได้ข้อมูลสภาพปัญหาการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวการพัฒนาเส้นทางและกิจกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมในจังหวัดชัยภูมิการพัฒนาเส้นทางแบบมีส่วนร่วมเครือข่าย

ของการดำเนินการทางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในกลุ่มทวารวดี 4 จังหวัด Research R1 โดยมีกระบวนการดำเนินการตั้งนการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและสังเคราะห์เอกสาร Document synthesis เกี่ยวกับถอดสัทอักษรการท่องเที่ยวเศรษฐกิจสร้างสรรค์การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ทั้งในประเทศและต่างประเทศการเตรียมชุมชนและศึกษาพื้นที่ที่วิจัยผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย Stakeholders ได้แกศึกษาความต้องการของผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ด้วยแบบสอบถามการเตรียมความพร้อมสำหรับพื้นที่เป้าหมายด้วยการสนทนากลุ่ม Focus Group Discussion ขั้นตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมเครือข่ายกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มทวารวดี 4 จังหวัด Development D1 โดยมีกระบวนการตั้งนร่างรูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมเครือข่ายกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มทวารวดี 4 จังหวัดด้วยกรรมมีส่วนร่วมของชุมชนโดยร่วมปฏิบัติการกับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียวารสารร่วมพฤษภมหาวิทยาลัย

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ creative tourism องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนถือว่าเป็นกระบวนทัศน์ใหม่ new Travel paradigm ของการท่องเที่ยวในปัจจุบันจากการท่องเที่ยวแบบเดิมในยุคแรกๆ ที่ให้ความสนใจกับการพักผ่อนหย่อนใจมาสู่การเดินทางท่องเที่ยวในยุคที่สองที่ให้ความสนใจกับวัฒนธรรม cultural Tourism และใส่ใจกับผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนของชุมชนในพื้นที่ท่องเที่ยว sustainable Tourism และยุคที่สามในกระแสการท่องเที่ยวที่เรียกว่าการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ creative Tourism ซึ่ง

ของนักท่องเที่ยวโลกมากขึ้น Ministry of Tourism and Sports 2017 สำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยมีแนวโน้มเติบโตอย่างต่อเนื่องจากการที่ไทยมีทำเลที่ตั้งความหลากหลายของทรัพยากรการท่องเที่ยวและความเป็นไทยทำให้มีศักยภาพและโอกาสทางการท่องเที่ยวมากได้แก่การเป็นจุดศูนย์กลางของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติศิลปวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์และอัธยาศัยไมตรีของคนไทยนอกจากนี้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศยังเติบโตอย่างต่อเนื่องแม้ว่าไทยต้องประสบกับปัญหาความไม่แน่นอนทางการเมืองนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพเดินทางเข้ามามากขึ้นและสร้างรายได้ให้ไทยมากขึ้นมีการใช้จ่ายต่อหัวเพิ่มมากขึ้น Ministry of Tourism and Sports 2017 การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ถือว่าเป็นกระบวนทัศน์ใหม่ของการเดินทางท่องเที่ยว New Travel Paradigm จากการท่องเที่ยวแบบเดิมในยุคแรกๆ ที่ให้ความสนใจกับการพักผ่อนหย่อนใจ SunSeaSex Tourism มาสู่การเดินทางท่องเที่ยวในยุคที่สองที่ให้ความสนใจกับวัฒนธรรม Cultural Tourism และใส่ใจกับผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนของชุมชนในพื้นที่ท่องเที่ยว Sustainable Tourism และยุคที่สามในกระแสการท่องเที่ยวที่เรียกว่าการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ Creative Tourism เป็นรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่คำนึงถึงความยั่งยืนเป็นสิ่งสำคัญโดยเน้นย้ำถึงความผูกพัน Engaged ของนักท่องเที่ยวผู้มาเยือน VisitorGuest กับเจ้าของบ้าน Host ประสบการณ์แก่ปฏิบัติการณ์จริงที่นักท่องเที่ยวได้มาจากการเรียนรู้ในพื้นที่ท่องเที่ยว Active Participation ทำให้เกิดความจดจำประทับใจอย่างลึกซึ้งในพื้นที่การท่องเที่ยว Understanding Specific Cultural of the Place Designated Areas for Sustainable Tourism Administration Public Organization 2013 ดังนั้น

กล่าวได้ว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่คำนึงถึงความยั่งยืนเป็นสิ่งสำคัญโดยเน้นย้ำถึงความผูกพัน engaged ของนักท่องเที่ยวผู้มาเยือน visitorguest กับผู้ถูกท่องเที่ยวเจ้าบ้าน host ประสบการณ์แก่ปฏิบัติการณ์จริงที่มาจากการเรียนรู้ในพื้นที่ท่องเที่ยว active participation และเป็นผลให้เกิดความจดจำประทับใจอย่างลึกซึ้งในพื้นที่ของการท่องเที่ยว understanding specific cultural of the place ๑แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ได้รับการกล่าวถึงว่าเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่งที่มีศักยภาพตั้งแต่ปีพศ๒๕๓๖โดย Pearce and Butler แต่ยังไม่

จากการท่องเที่ยวแบบเดิมในยุคแรกๆ ที่ให้ความสนใจกับการพักผ่อนหย่อนใจ SunSeaSex Tourism มาสู่การเดินทางท่องเที่ยวในยุคที่สองที่ให้ความสนใจกับวัฒนธรรม Cultural Tourism และใส่ใจกับผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนของชุมชนในพื้นที่ท่องเที่ยว Sustainable Tourism และยุคที่สามในกระแสการท่องเที่ยวที่เรียกว่าการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ Creative Tourism ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่คำนึงถึงความยั่งยืนเป็นสิ่งสำคัญโดยเน้นย้ำถึงความผูกพัน Engaged ของนักท่องเที่ยวผู้มาเยือน VisitorGuest กับผู้ถูกท่องเที่ยวเจ้าบ้าน Host ประสบการณ์แก่ปฏิบัติการณ์จริงที่มาจากการเรียนรู้ในพื้นที่ท่องเที่ยว Active Participation และเป็นผลให้เกิดความจดจำประทับใจอย่างลึกซึ้งในพื้นที่ของการท่องเที่ยว Understanding Specific Cultural of the Place Crispin Raymond และ Greg Richards 2 ร่วมกันกำหนดและให้คานียามการท่องเที่ยวแนวใหม่นี้ว่า Creative Tourism การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์หมายถึงการท่องเที่ยวซึ่งมอบโอกาสให้กับผู้เดินทางในการพัฒนาศักยภาพการสร้างสรรคของตนผ่านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์จริงที่เป็นไปตามลักษณะเฉพาะของพื้นที่เป้าหมายที่ได้ท่องเที่ยวจากการจัดประชุมสัมมนาของสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวเอเชียแปซิฟิก Pacific Asia Travel Association PATA เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2555 ณประเทศภูฏาน 3 ได้มีการนำเสนอแนวคิดหลักเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นให้นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสสัมผัสกับวิถีชีวิตที่แท้จริงและเอกลักษณ์ที่มีความแตกต่างกันไปของแต่ละท้องถิ่น แม้ว่าแต่ละท้องถิ่นจะมีลักษณะทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ใกล้เคียงกันก็ตามแต่ความต้องการของนักท่องเที่ยวย่อมแตกต่างกันไปตามวิถีชีวิต Lifestyle ของแต่ละคนแต่ละท้องถิ่นไม่มีรูปแบบที่แน่นอนหากแต่มีจุดร่วมที่นักท่องเที่ยว

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ระหว่างปีพศ๒๕๓๒-๕๔๒ ได้มีการนำความคิดเชิงสร้างสรรค์ไปใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งในเขตตัวเองและเขตชนบทด้วยการจัดการท่องเที่ยวเชิงหัตถกรรม crafts tourist ในประเทศฟินแลนด์ประเทศกรีซและประเทศโปรตุเกสในปีพศ๒๕๓๙และพศ๒๕๔๒ Richards and Raymond ได้กำหนดนิยามการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ว่าหมายถึงการท่องเที่ยวที่เปิดโอกาสให้ผู้มาเยือนได้พัฒนาศักยภาพผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ อย่างจริงจังสอดคล้องกับลักษณะของสถานที่ที่ไปเยือนต่อมา Richards and Wilson ได้ขยายความนิยามเดิมในแง่ของกิจกรรม

ได้เริ่มมีการนำแนวคิดเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ไปใช้ในการพัฒนา กิจกรรมการท่องเที่ยวภายใต้รูปแบบโครงการการท่องเที่ยวเชิงหัตถกรรมจัดขึ้นในประเทศฟินแลนด์ประเทศกรีซและประเทศโปรตุเกส โดยผลตอบรับจากการทำโครงการในครั้งนั้นแสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวได้เพิ่มความสนใจด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นเรื่องราวของวิถีชีวิตตลอดจนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมประสบการณ์การเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ที่มากขึ้นเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างค่านิยมสำหรับความหมายในกิจกรรมที่มีลักษณะใกล้เคียงกันในเวลาต่อมา Richards and Raymond ได้ให้คำนิยามการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในปี 2006 ว่าเป็นการท่องเที่ยวที่เปิดโอกาสให้ผู้มาเยือนได้พัฒนาศักยภาพผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมและสร้างประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะความเชี่ยวชาญอย่างจริงจังรวมถึงขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่นซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของจุดหมายปลายทางที่ไปเยือนทั้งนี้การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์นั้นผู้ประกอบการต้องสามารถจัดกิจกรรมที่มีการเชื่อมโยงท้องถิ่นด้วย หลังจากนั้นในนิยามขององค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ United Nations Educational Scientific and Cultural Organization Network UNESCO Creative Cities 2006 ได้เพิ่มเติมประเด็นของการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ไว้ว่าการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เป็นการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นความผูกพันและประสบการณ์ที่แท้จริงผ่านการเรียนรู้ อย่างมีส่วนร่วมในงานศิลปะมรดกทางวัฒนธรรมและคุณลักษณะเฉพาะของพื้นที่โดยมีการเชื่อมโยงกับคนในท้องถิ่นซึ่งเป็นเจ้าของวัฒนธรรมต่อมาได้ขยายความของคำนิยามการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ว่าเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีความยั่งยืนมากขึ้นโดยมุ่งเน้นเรื่องของความรู้สึกอันแท้จริงต่อวัฒนธรรมท้องถิ่นผ่านประสบการณ์ที่เป็นกันเองเน้นการฝึกปฏิบัติและมีความคิดในเชิง

๑๐ ประการคือ ๑ความน่าดึงดูดใจของสถานที่ ๒ความสะดวกในการเข้าถึง ๓ความประทับใจและ ๔องค์ประกอบของการบริการ ๕วิวัฒนาการที่ยั่งยืน ๖ได้นำเสนอองค์ประกอบที่เป็นหลักเกณฑ์การพิจารณาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวไว้ดังนี้ ๑คุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวได้แก่ความสวยงามลักษณะเด่นในตัวเองความเก่าแก่ทางประวัติศาสตร์ความสำคัญของลัทธิและศาสนาบรรยากาศสภาพภูมิทัศน์ทางธรรมชาติและวิถีชีวิต ๒ความสะดวกในการเข้าถึงได้แก่สภาพของเส้นทางท่องเที่ยวลักษณะการเดินทางระยะเวลาจากตัวเมืองไปยังแหล่งท่องเที่ยว ๓สิ่งอำนวยความสะดวกได้แก่ที่พักแรมร้าน

ว่ามีลักษณะหลักที่สำคัญ 4 ประการหรือเรียกว่า 4A s A ตัวแรกคือ Attraction หรือการการท่องเที่ยวควรดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวได้ A ตัวที่สองคือ Accessibility ความสามารถในการเข้าถึงง่าย A ตัวที่สามคือ Amenity หรือการบริการท่องเที่ยวควรก่อให้เกิดความประทับใจและความสุขในการเที่ยวชมและ A ตัวสุดท้ายคือ Ancillary Service องค์ประกอบของการบริการสถานที่ท่องเที่ยวควรจัดสรรบริการด้านต่างๆให้กับนักท่องเที่ยวหน่วยงานและภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องเพื่ออำนวยความสะดวกและดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางมายังสถานที่ท่องเที่ยวเหล่านี้ วิวัฒนาการที่ยั่งยืน ๒529 หน้า 4042 ได้เสนอหลักเกณฑ์การพิจารณาและการกำหนดศักยภาพหรือความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวว่าประกอบด้วยคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวได้แก่ความสวยงามลักษณะเด่นในตัวเองความเก่าแก่ทางประวัติศาสตร์ความสำคัญทางลัทธิและศาสนาบรรยากาศสภาพภูมิทัศน์ทางธรรมชาติและวิถีชีวิต ๒ความสะดวกในการเข้าถึงได้แก่สภาพของเส้นทางท่องเที่ยวลักษณะการเดินทางระยะเวลาจากตัวเมืองไปยังแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกได้แก่ The Component of Readiness to the Innovative OTOP Community Tourism 51 ที่พักแรมร้านอาหารเครื่องดื่มสถานบริการต่างๆระบบไฟฟ้าประปาโทรศัพท์และการรักษาความปลอดภัยสภาพแวดล้อมได้แก่สภาพทางกายภาพสภาพอากาศระบบนิเวศและสภาพอื่นๆของแหล่งท่องเที่ยว ข้อจำกัดในการรองรับนักท่องเที่ยวได้แก่ข้อจำกัดด้านพื้นที่ข้อจำกัดทางด้านบริการสาธารณูปโภคปัญหาความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวและความมีชื่อเสียงในปัจจุบันได้แก่ความเป็นที่รู้จักของแหล่งท่องเที่ยวและจำนวนนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวซึ่งสอดคล้องกับหลักเกณฑ์การประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวของวิภาศิริ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

อาหารเครื่องดื่มสถานบริการต่างๆระบบไฟฟ้าประปาโทรศัพท์และการรักษาความปลอดภัยสภาพแวดล้อมได้แก่สภาพทางกายภาพสภาพอากาศระบบนิเวศและสภาพอื่นๆของแหล่งท่องเที่ยวซึ่งจำกัดในการรองรับนักท่องเที่ยวได้แก่ข้อจำกัดด้านพื้นที่ข้อจำกัดทางด้านบริการสาธารณูปโภคปัญหาความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวซึ่งมีความเสี่ยงในปัจจุบันได้แก่ความเป็นที่รู้จักของแหล่งท่องเที่ยวและจำนวนนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวจกระบวนกรการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์มีกระบวนการขั้นตอนที่ได้แก่การค้นหาลักษณะและทำความเข้าใจคุณค่าของวัฒนธรรม

ของทรัพยากรธรรมชาติแวดล้อมในสถานที่นั้นเพื่อให้ทุกฝ่ายเข้ามามีจิตสำนึกร่วมกันรักษาและได้รับประโยชน์เพื่อเพิ่มพูนคุณภาพชีวิตต่อไปแนวคิดเกี่ยวกับศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวคือความพร้อมของการท่องเที่ยวที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาการปรับปรุงหรือการทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงรวมถึงความน่าสนใจของท้องถิ่นนั้นว่ามีเพียงพอที่จะดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้ตัดสินใจเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวนั้นหรือไม่วิวัฒน์ชัยบุญภักดิ์ Wiwatchai Boonyapak 196 ได้เสนอหลักเกณฑ์การพิจารณาและการกำหนดศักยภาพหรือความสำคัญของการท่องเที่ยวไว้ดังนี้ 1 คุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวได้แก่ความสวยงามลักษณะเด่นในตัวเองความเก่าแก่ทางประวัติศาสตร์ความสำคัญทางลัทธิและศาสนาบรรยากาศสภาพภูมิทัศน์ทางธรรมชาติและวิถีชีวิต 2 ความสะดวกในการเข้าถึงได้แก่สภาพของเส้นทางท่องเที่ยวลักษณะการเดินทางระยะเวลาจากตัวเมืองไปยังแหล่งท่องเที่ยว 3 สิ่งอำนวยความสะดวกได้แก่ที่พักแรมร้านอาหารเครื่องดื่มสถานบริการต่างๆระบบไฟฟ้าประปาโทรศัพท์และการรักษาความปลอดภัย 4 สภาพแวดล้อมได้แก่สภาพทางกายภาพสภาพอากาศระบบนิเวศและสภาพอื่นๆของแหล่งท่องเที่ยว 5 ข้อจำกัดในการรองรับนักท่องเที่ยวได้แก่ข้อจำกัดด้านพื้นที่ข้อจำกัดทางด้านบริการสาธารณูปโภคปัญหาความปลอดภัยของนักท่องเที่ยววารสารวิทยาลัยดุสิตธานีปีที่ 11 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคมเมษายน 2560 การศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของจังหวัดสมุทรสาคร 139 6 ความเสี่ยงในปัจจุบันได้แก่ความเป็นที่รู้จักของแหล่งท่องเที่ยวและจำนวนนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวซึ่งทฤษฎีดังกล่าวจะสอดคล้องกับหลักเกณฑ์การพิจารณาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวของจารย์กลิ่นดีปัสวี Vipa Srirathu 2008 ดังนั้นผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าศักยภาพของการท่องเที่ยวสามารถพิจารณาได้ดังนี้ 1 คุณค่าของแหล่ง

การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อาศัยทุนทางสังคมและวัฒนธรรมเป็นปัจจัยหลักดังนั้นการเริ่มต้นค้นหาอัตลักษณ์หรือการเรียนรู้ตนเองครอบคลุมการวิเคราะห์ฐานทรัพยากรทางวัฒนธรรมได้แก่วิถีชีวิตศิลปะประเพณีภูมิปัญญาและความหลากหลายหลายธรรมชาติทั้งนี้เพื่อสร้างความตระหนักและความภาคภูมิใจในคุณค่าวัฒนธรรมอันจะนำไปสู่การสร้างรากฐานที่เข้มแข็งและจุดยืนที่มั่นคงของชุมชนวิธีการค้นหาอัตลักษณ์และการทำความเข้าใจในคุณค่าทางวัฒนธรรมในท้องถิ่นสามารถนาระเบียบวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมมาใช้ได้ต่อการสร้างความโดดเด่นและความแตกต่างการหาค้น

รับอยู่เป็นรูปธรรมพัฒนาโครงการนำร่องการพัฒนาต้นแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์โดยชุมชนรวมถึงออกมาตรการจูงใจเพื่อผลักดันให้ท้องถิ่นสามารถพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ให้มีศักยภาพสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องการดำเนินนโยบายแบบบนลงล่างคงไม่อาจใช้ได้ในระยะยาวเมื่อชุมชนเริ่มมีความเข้าใจและมีประสบการณ์ในระดับหนึ่งการดำเนินนโยบายย่อมจะต้องแปรไปสู่นโยบายแบบล่างขึ้นบน Bottom up Policy หรือนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วม Participatory public policy กล่าวคือประชาชนในท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดปัญหาและเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาหรือการบริหารจัดการจากความรู้ทางตรง First hand knowledge การมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบายจะช่วยให้เกิดทุนทางสังคม Social capital เพิ่มขึ้นจากทุนทางสังคมที่เป็นมรดกตกทอดและทำให้กลไกการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เข้มแข็งมากยิ่งขึ้นดังนั้นเพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์โดยชุมชนในเบื้องต้นผู้เขียนจึงจากการประมวลข้อมูลจากข้อคิดเห็นกรณีศึกษาและเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้องและสังเคราะห์กระบวนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในบริบทของประเทศไทยประกอบด้วย 5 ขั้นตอนดังต่อไปนี้ขั้นตอนที่ 1 การค้นหาอัตลักษณ์และทำความเข้าใจคุณค่าของวัฒนธรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อาศัยทุนทางสังคมและวัฒนธรรมเป็นปัจจัยหลักดังนั้นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์จึงเป็นการค้นหาอัตลักษณ์ Identity หรือการเรียนรู้ตนเองซึ่งครอบคลุมการวิเคราะห์ฐานทรัพยากรทางวัฒนธรรมไม่ว่าจะเป็นวิถีชีวิตศิลปะประเพณีภูมิปัญญาตลอดจนความหลากหลายทางธรรมชาติการสร้างวัฒนธรรมและความภาคภูมิใจในคุณค่าของวัฒนธรรมเปรียบเสมือนการสร้างรากฐานที่เข้มแข็งและจุดยืนที่มั่นคงของสังคมโดยเชื่อมโยง

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

หาความโดดเด่นหรือการสร้างเอกลักษณ์ uniqueness รวมถึงการสร้าง ความแตกต่าง differentiation จึงเป็นการป้องกัน การถูกลอกเลียนแบบและทำให้นักท่องเที่ยวจำแนกลักษณะเฉพาะแต่ละชุมชนรวมทั้งก่อให้เกิดความยั่งยืนของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในภาพรวม ๕ บุญเลิศจิตต์ตั้งวิวัฒนาการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนกรุงเทพมหานครเพรสแอนด์ดีไซน์ ๒๕๕๘ หน้า ๙๖ อ้างใน ปารีฉัตรสิงห์ศักดิ์ตระกูลและพัชรินทร์เสริมการตีการศึกษาศักยภาพและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของชุมชนบ้านทุ่งมะปริงอำเภอควนโดนและบ้านโดนป่าหน่นอำเภอควนกาหลงจังหวัดสตูลสฐธิปริทัศน์ ๒๕๕๖ หน้า

อัตลักษณ์และคุณค่าทางวัฒนธรรมของชุมชนคนต้นน้ำคลองท่าแนะจังหวัดพัทลุงข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป 1 ควรมีการวิจัยและพัฒนาเยาวชนนักสื่อสารส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์โดยใช้สื่อดิจิทัลทั้งนักเรียนในระบบโรงเรียนและนอกระบบ 2 ควรมีการวิจัยและพัฒนาสื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมยิ่งขึ้นโดยการคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพจนมีความพร้อมเอกสารอ้างอิงกฤษฎายาญจน์โดพิทักษ์ 2558 ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์พิมพ์ครั้งที่ 2 สงขลาเหรียญทองการพิมพ์กฤษฎายาญจน์โดพิทักษ์ วรินทร์เบญจศรีวินัสศรีศึกษาดิจนาคลินันท์เสาวรสยิ่งวรรณคุณอนันท์นิรมล และศิริรัตน์สินประจักษ์ผล 2559 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกรักษ์น้ำของเยาวชนชนกลุ่มน้ำคลองท่าแนะจังหวัดพัทลุงกรุงเทพฯสกวชัชชวาล ชุมรักษาและคุณอนันท์นิรมล 2560 การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนคนน้ำป่าเขาปู่เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกรักษ์น้ำกรุงเทพฯสกวนิรมลชมหวาน 2557 อัตลักษณ์ของชุมชนตลาดโบราณบางพลีจังหวัดสมุทรปราการสารอาศรมวัฒนธรรมวลัยลักษณ์ 14 1 125144 บุญเลิศจิตต์ตั้งวิวัฒนา 2548 การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนกรุงเทพฯเพรสแอนด์ดีไซน์ปารีฉัตรสิงห์ศักดิ์ตระกูลและพัชรินทร์เสริมการตี 2556 การศึกษาศักยภาพและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของชุมชนบ้านทุ่งมะปริงอำเภอควนโดนและบ้านโดนป่าหน่นอำเภอควนกาหลงจังหวัดสตูลสฐธิปริทัศน์ 27 83 97112 ภัทรพงษ์ศันทรกาเนิดพันธ์ อาจขันรัตน์มทรिकाพฤษาพงษ์และธนพนธ์ตั้งตระกูล 2553 ระบบนวัตกรรมรายงานสาขาเพื่อการพัฒนากระบวนเศรษฐกิจฐานความรู้และเชิงสร้างสรรค์ณศึกษาดูสหกรณ์การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์กรุงเทพฯสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาสุริวัจนเดชม 2556 การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์กรอบแนวคิดสู่แนวทางปฏิบัติสำหรับประเทศไทยวารสาร

๑๑สรุปได้ว่า การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เป็นกระบวนการที่คนใหม่ของการท่องเที่ยวในปัจจุบันจากการท่องเที่ยวแบบเดิมในยุคแรกๆที่ให้ความสนใจกับการพักผ่อนหย่อนใจคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวได้แก่ความสวยงามลักษณะเด่นในตัวเองความเก่าแก่ทางประวัติศาสตร์ความสำคัญของลัทธิและศาสนารรยากาศสภาพภูมิทัศน์ทางธรรมชาติและวิถีชีวิตความสะดวกในการเข้าถึงได้แก่สภาพของเส้นทางท่องเที่ยวลักษณะการเดินทางระยะเวลาจากตัวเมืองไปยังแหล่งท่องเที่ยวโดยมีสิ่งอำนวยความสะดวกได้แก่ที่พักแรมร้านอาหารเครื่องดื่ม

บริการมีคุณภาพสม่ำเสมอตลอดหรือไม่ 5 จะสามารถปรับปรุงและพัฒนาทรัพยากรได้อย่างไร 6 อะไรคือข้อเสียของการพัฒนาต่อไป 2 ความโดดเด่นของทรัพยากรใดแก่ 1 อะไรทำให้ทรัพยากรมีความพิเศษโดดเด่น 2 อะไรทำให้ทรัพยากรนี้แตกต่างกับที่อื่นๆ 3 ทรัพยากรดังกล่าวสะท้อนให้คิดถึงความภาคภูมิใจในสถานที่นั้นๆ 3 อำนาจในการดึงดูดนักท่องเที่ยวได้แก่ 1 สิ่งนี้มีบทบาทอะไรในกิจกรรมปัจจุบันของนักท่องเที่ยว 2 มีการวัดระดับการใช้ประเมินการใช้ อย่างไรก็ตาม 3 จะพัฒนาให้แหล่งท่องเที่ยวนี้มีเสน่ห์ดึงดูดมากขึ้นอย่างไร 4 ฐานข้อมูลของทรัพยากรท่องเที่ยวใดแก่ 1 สาเหตุที่ทำให้ทรัพยากรนั้นเป็นคุณค่าแก่แหล่งท่องเที่ยว 2 ในปัจจุบันการท่องเที่ยวประเภทใดเหมาะสมและน่าพึงพอใจและถ้าจะให้มีความสำคัญยิ่งขึ้นในอนาคตจะต้องเพิ่มความดึงดูดอย่างไร 3 ทรัพยากรนี้มีลักษณะอะไรซึ่งเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการพัฒนาท่องเที่ยวในอนาคตนอกจากนี้ Boonyaphak W 2007 ได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์ในการพิจารณาและการกำหนดศักยภาพหรือความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยว ดังนี้ 1 คุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวได้แก่ความสวยงามลักษณะเด่นในตัวเองความเก่าแก่ทางประวัติศาสตร์ความสำคัญทางลัทธิและศาสนาบรรยากาศสภาพภูมิทัศน์ทางธรรมชาติและวิถีชีวิต 2 ความสะดวกในการเข้าถึงได้แก่สภาพของเส้นทางท่องเที่ยวลักษณะการเดินทางระยะเวลาจากตัวเมืองไปยังแหล่งท่องเที่ยว 3 สิ่งอำนวยความสะดวกได้แก่ที่พักแรมร้านอาหารเครื่องดื่มสถานบริการต่างๆระบบไฟฟ้าประปาโทรศัพท์และการรักษาความปลอดภัย 4 สภาพแวดล้อมได้แก่สภาพทางกายภาพสภาพอากาศระบบนิเวศและสภาพอื่นๆของแหล่งท่องเที่ยว 5 ข้อจำกัดในการรองรับนักท่องเที่ยวได้แก่ข้อจำกัดด้านพื้นที่ข้อจำกัดทางด้านบริการสาธารณูปโภคปัญหาความปลอดภัยของนักท่องเที่ยววารสารบริการและการท่องเที่ยวไทย

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

มีเอกราชและมีประชาธิปไตยในระดับพื้นฐาน... พัฒนาการที่แท้จริงควรหมายถึงการทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนมีความสุข... ความสงบสันติซึ่งนอกจากจะขึ้นอยู่กับ การได้รับปัจจัยทางวัตถุเพื่อสนองความต้องการของร่างกายแล้วประชาชนยังต้องการพัฒนาทางด้านการศึกษาสิ่ง แวดล้อมที่ดีการพักผ่อนหย่อนใจและการพัฒนาทางวัฒนธรรมและจิตใจด้าน ต่างๆด้วยความต้องการทั้งหมดนี้บางครั้งเราเรียกกันว่าเป็นการพัฒนาคุณภาพ เพื่อ

ลุ่มน้อยอยู่อาศัยหรือจังหวัดที่เป็นเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือภาคตะวันออกและภาคใต้รวมทั้งจังหวัดในเขตภาค กลางนอกจากนั้นในพื้นที่เขตเมืองใหญ่ที่เป็นแหล่งอุตสาหกรรมที่เป็นแหล่งทุน หรือร่วมทุนจากบริษัทหรือกลุ่มบุคคลจากต่างประเทศก็จะมีประชากรกลุ่มหนึ่ง เป็นชาวต่างประเทศที่มีภาษาวัฒนธรรมวิถีชีวิตความเป็นอยู่แตกต่างจากคน ไทยพักอาศัยอยู่พหุวัฒนธรรม Multicultural คือการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับ สังคมการเมืองเศรษฐกิจการศึกษาและประวัติศาสตร์โดยใช้โครงสร้างของกลุ่ม ชน Ethnicity เชื้อชาติ Race สถานะของครอบครัว Socioeconomic status เพศ Gender ความสามารถพิเศษ Exceptionalities ภาษา Language ศาสนา Religion บทบาททางเพศ Sexual orientation และพื้นที่ทาง ภูมิศาสตร์ Geographical area การพัฒนาเด็กในชุมชนพหุวัฒนธรรมที่แท้จริง ควรหมายถึงการทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของเด็กในชุมชนพหุวัฒนธรรมมีความสุข ความสะดวกสบายความอยู่ดีกินดีความเจริญทางศิลปวัฒนธรรมและจิตใจ และความสงบสันติซึ่งนอกจากจะขึ้นอยู่กับ การได้รับปัจจัยทางวัตถุเพื่อสนอง ความต้องการของร่างกายแล้วเด็กในชุมชนพหุวัฒนธรรมยังต้องการพัฒนาทาง ด้านการศึกษาสิ่งแวดลอมที่ดีการพักผ่อนหย่อนใจและการพัฒนาทางวัฒนธรรม และจิตใจด้านต่างๆด้วยความต้องการ 32 406413 indd 407 28 4 2559 10 46 01 408 สารนิพนธ์พุทธศาสตรบัณฑิตประจำปี๒๕๕๙ทั้งหมดนี้บางครั้งเรา เรียกกันว่าเป็นการพัฒนาคุณภาพเพื่อให้เห็นว่าการพัฒนาไม่ได้ขึ้นอยู่กับ การเพิ่มปริมาณสินค้าหรือการเพิ่มรายได้เท่านั้นหากอยู่ที่การเพิ่มความพอใจความ สุขของเด็กในชุมชนพหุวัฒนธรรมมากกว่าหลักจริยธรรมในการพัฒนาเด็กใน ชุมชนพหุวัฒนธรรมตามระดับการพัฒนานักเรียนของทฤษฎีการศึกษาแบบพหุ วัฒนธรรม

รายได้สูงขึ้นมีมาตรฐานการครองชีพสูงขึ้นรวมตลอดถึงต้องการให้มีการ เปลี่ยนแปลงในด้านอื่นๆเป็นไปในทางที่ดีขึ้นกว่าเดิมตั้งนั้นหากประชาชนใน ชุมชนซึ่งเป็นประชากรเป้าหมายของโครงการพัฒนาชุมชนได้ยอมรับและ สนับสนุนต่อการพัฒนาชุมชนโครงการเหล่านั้นย่อมมีโอกาสที่จะบรรลุสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ได้ง่ายและในทางตรงกันข้ามหากประชาชนในชุมชนซึ่งเป็น ประชากรเป้าหมายของโครงการพัฒนาชุมชนไม่ให้การสนับสนุนจนถึงขนาดทำ การต่อต้านแล้วโครงการพัฒนาชุมชนนั้นย่อมประสบกับความล้มเหลวในที่สุด

อำนาจการเมือง Political power และความคุ้มค่าของผลประโยชน์ 4 การมี ส่วนร่วมในการประเมินผลหมายถึงการมีส่วนร่วมในการวัดผลและวิเคราะห์ผล ของการดำเนินงานรวมทั้งเป็นการหาข้อดีและข้อบกพร่องเพื่อหาแนวทางแก้ไข การทำงานให้มีประสิทธิภาพต่อไปและเป็นการประเมินผลความสำเร็จจากที่ กล่าวมาข้างต้นอาจสรุปได้ว่าขั้นตอนการมีส่วนร่วมของประชาชนเริ่มต้นจากการ มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดระบบหรือกำหนดระบบของโครงการ และต่อมามีส่วนร่วมในการปฏิบัติการคือดำเนินงานตามโครงการและแผนงานที่ กำหนดไว้มีส่วนร่วมรับผลประโยชน์จากโครงการทั้งประโยชน์ด้านวัตถุสังคม และบุคคลและท้ายที่สุดมีส่วนร่วมในการประเมินผลคือร่วมในการวัดผลและ วิเคราะห์ผลของการดำเนินงานรวมทั้งเป็นการหาข้อดีและข้อบกพร่องประโยชน์ ของการมีส่วนร่วมของประชาชนประโยชน์ของการมีส่วนร่วมของประชาชนมีดัง ต่อไปนี้สมบูรณันนทางศ 2542 น 18 อ้างถึงในอดีตสรณชัตตสีไล 2551 น 7 1 เนื่องจากโครงการพัฒนาชุมชนในทุกโครงการจะมีวัตถุประสงค์หลักประการ หนึ่งคือเพื่อให้ประชาชนกินดีอยู่ดีมีรายได้สูงขึ้นมีมาตรฐานการครองชีพสูงขึ้น รวมตลอดถึงต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงในด้านอื่นๆเป็นไปในทางที่ดีขึ้นกว่า เดิมตั้งนั้นหากประชาชนในชุมชนซึ่งเป็นประชากรเป้าหมายของโครงการพัฒนา ชุมชนได้ยอมรับและสนับสนุนต่อการพัฒนาชุมชนโครงการเหล่านั้นย่อมมี โอกาสที่จะบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ง่ายและในทางตรงกันข้ามหาก ประชาชนในชุมชนซึ่งเป็นประชากรเป้าหมายของโครงการพัฒนาชุมชนไม่ ให้การสนับสนุนจนถึงขนาดทำการต่อต้านแล้วโครงการพัฒนาชุมชนนั้นย่อม ประสบกับความล้มเหลวในที่สุด 2 เนื่องจากการยอมรับว่าประชาชนในชุมชน เป็นผู้รู้ถึงสภาพปัญหาและความต้องการต่างๆของชุมชนตนเองเป็นอย่างดี

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ความมั่นคงคือความสามารถขับเคลื่อนการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพแม้ในภาวะวิกฤตต่างๆทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศความมั่นคงคือการท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้และสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศและความยั่งยืนคือการพัฒนาที่สนองความต้องการของนักท่องเที่ยวโดยไม่ส่งผลกระทบต่อสังคมสิ่งแวดล้อมและชุมชนตั้งนั้นเพื่อให้เกิดการเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืนทิศทางการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวไทยต้องสามารถตอบสนองต่อแนวโน้มการท่องเที่ยวในตลาดโลกได้โดยมีส่วนแบ่งทางการตลาด

รักษาสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติในชุมชนเป็นต้นฉบับชาตฤทธิเดช 2558 29 เนื่องจากสิ่งสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์นั้นคือความบริสุทธิ์ของสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ดังนั้นการจัดการกับมลภาวะที่เกิดขึ้นจากการขยายตัวของนักท่องเที่ยวจึงเป็นสิ่งทีชาวบ้านในชุมชนและองค์กรภาครัฐจำเป็นต้องมีมาตรการในการจัดการอย่างเป็นระบบเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในมิติของความบริสุทธิ์ของสิ่งแวดล้อมเพื่อรองรับกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ 5 บทสรุปการท่องเที่ยวเป็นภาคธุรกิจหลักที่สร้างรายได้มหาศาลให้กับภูมิภาคอาเซียนซึ่งทุกภาคส่วนให้ความสำคัญมากเป็นพิเศษจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาไปอีกระดับหนึ่งโดยวารสารพุทธอาเซียนศึกษา Buddhist ASEAN Studies Journal BASJ ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 มกราคมมิถุนายน 2563 หน้า 105 มุ่งเน้นการพัฒนาด้านการสร้างแบรนด์และการตลาดของภูมิภาคนี้ให้เป็นที่รับรู้มากขึ้นซึ่งองค์กรการท่องเที่ยวแห่งชาติอาเซียนได้มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเป็นเวลา 10 ปีเช่นการจัดทำโครงการรณรงค์ท่องเที่ยวอาเซียนและการเข้าร่วมในงานท่องเที่ยวนานาชาติและการจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมการท่องเที่ยวอาเซียนเป็นต้นเมื่อมองย้อนดูประเทศไทยทิศทางการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวในอนาคตต้องพัฒนาไปสู่ความมั่นคง Stability ความมั่งคั่ง Prosperity และความยั่งยืน Sustainability โดยความมั่นคงคือความสามารถขับเคลื่อนการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพแม้ในภาวะวิกฤตต่างๆทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศความมั่นคงคือการท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้และสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศและความยั่งยืนคือการพัฒนาที่สนองความต้องการของนักท่องเที่ยวโดยไม่ส่งผลกระทบต่อสังคมสิ่งแวดล้อมและชุมชนตั้งนั้นเพื่อให้เกิดการเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืนทิศทางการขับเคลื่อน

เพิ่มขึ้นสามารถสร้างความสมดุลของการท่องเที่ยวจากการเพิ่มรายได้เพิ่มค่าใช้จ่ายเพิ่มจำนวนวันพักของนักท่องเที่ยวและการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวตามภูมิภาคต่างๆเพื่อให้เกิดการกระจายรายได้ไปยังชุมชนและท้องถิ่นอย่างทั่วถึงรวมทั้งได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาเร่งด่วนที่เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มศักยภาพและสร้างข้อได้เปรียบในการแข่งขันให้กับบุคลากรและผู้ประกอบการไทยกรอบแนวคิดใน๑๓สมบูรณันันทวงศการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาคุณภาพการบริการด้านสาธารณสุขศึกษาเฉพาะกรณีสถานีอนามัย

โดยความมั่นคงคือความสามารถขับเคลื่อนการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพแม้ในภาวะวิกฤตต่างๆทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศความมั่นคงคือการท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้และสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศและความยั่งยืนคือการพัฒนาที่สนองความต้องการของนักท่องเที่ยวโดยไม่ส่งผลกระทบต่อสังคมสิ่งแวดล้อมและชุมชนตั้งนั้นเพื่อให้เกิดการเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืนทิศทางการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวไทยต้องสามารถตอบสนองต่อแนวโน้มการท่องเที่ยวในตลาดโลกได้โดยมีส่วนแบ่งทางการตลาดเพิ่มขึ้นสามารถสร้างความสมดุลของการท่องเที่ยวจากการเพิ่มรายได้เพิ่มค่าใช้จ่ายเพิ่มจำนวนวันพักของนักท่องเที่ยวและการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวตามภูมิภาคต่างๆเพื่อให้เกิดการกระจายรายได้ไปยังชุมชนและท้องถิ่นอย่างทั่วถึงรวมทั้งได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาเร่งด่วนที่เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มศักยภาพและสร้างข้อได้เปรียบในการแข่งขันให้กับบุคลากรและผู้ประกอบการไทยจังหวัดสมุทรสงครามเป็นจังหวัดหนึ่งไทยให้ความสำคัญเป็นเมืองท่องเที่ยวเนื่องจากไม่ไกลจากกรุงเทพมหานครตลอดจนเดินทางไปเที่ยวจังหวัดใกล้เคียงได้อย่างสะดวกอำเภออัมพวาถือว่าเป็นศูนย์กลางการคมนาคมทางน้ำที่สำคัญของจังหวัดสมุทรสงครามต่อมาทางเทศบาลตำบลอัมพวาโดยความร่วมมือร่วมใจของประชาชนในท้องถิ่นได้ฟื้นฟูตลาดน้ำอัมพวาขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งเพื่ออนุรักษ์ความเป็นอยู่ของชุมชนริมน้ำซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นตลาดน้ำแห่งแรกของประเทศไทยในตอนเย็นชาวบ้านจะเริ่มทยอยพายเรือนำสินค้าหลากหลายชนิดเช่นอาหารผลไม้พืชผักขนมของกินของใช้มาขายให้กับนักท่องเที่ยวหรือคนในท้องถิ่นที่สัญจรไปมาที่ตลาดอัมพวาทำให้ได้สัมผัสกับธรรมชาติของชีวิตของชุมชนริมน้ำซึ่งเป็นที่น่าประทับใจอย่างยิ่งนอกจากนี้ยังมีสิ่งที่ดึงดูดวารสารพุทธอาเซียนศึกษา Buddhist

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

๑การพัฒนาในระยะต่อไปจึงควรให้ความสำคัญกับคุณภาพของการท่องเที่ยวเพื่อจะพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นประเทศจุดหมายปลายทางเพื่อการเดินทางมาพักผ่อนที่มีคุณภาพโดยมีประเด็นสำคัญในการพัฒนาประเด็นดังนี้เพิ่มความพึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยวและผู้เกี่ยวข้องในการท่องเที่ยวโดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพมาตรฐานและมีภูมิทัศน์ที่สวยงามมีความปลอดภัยความสะดวกพัฒนานุเคราะห์ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวให้มีใจพร้อมให้บริการและการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสะดวก

ทำบุญไหว้พระตามวัดต่าง ๆ ในอำเภออัมพวาซึ่งทำให้นักท่องเที่ยวได้ชื่นชมกับธรรมชาติและวิถีชีวิตมากขึ้นการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพื่อรองรับ AEC ของอำเภออัมพวาจังหวัดสมุทรสงครามเพื่อจะพัฒนาให้เป็นจุดหมายปลายทางเพื่อการเดินทางมาพักผ่อนที่มีคุณภาพ Quality Leisure Destination ซึ่งประกอบไปด้วย 6 ประเด็นดังนี้ 1. เพิ่มความพึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยวและผู้เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว Higher Tourist Stakeholder Satisfaction โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพมาตรฐานและมีภูมิทัศน์ที่สวยงามมีความปลอดภัยความสะดวกพัฒนานุเคราะห์ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวให้มีใจพร้อมให้บริการและการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสะดวกโดยมีการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการคมนาคมที่ได้มาตรฐานอย่างทั่วถึงครอบคลุมเส้นทางหลักและเส้นทางรองที่จะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว 2. การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม Environment Protection โดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับและมีการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ 3. การกระจายช่วงเวลาการท่องเที่ยว Seasonality Expansion เพื่อเป็นการสร้างรายได้และการกระจายรายได้สู่แหล่งท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น 4. กระจายแหล่งท่องเที่ยวการจ้างงานสูงขึ้น Income Distribution เพื่อเป็นการเพิ่มทางเลือกให้กับนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวและเป็นการเสริมสร้างการจ้างงานในท้องถิ่นเป็นการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น 5. เพิ่มค่าใช้จ่ายต่อหัวการเพิ่มมูลค่าสินค้าการท่องเที่ยว Higher Revenue 6. การเติบโตอย่างยั่งยืนของจำนวนนักท่องเที่ยวอย่างสมดุลกับขีดความสามารถในการรองรับ Sustainable Growth วารสารพุทธอาเซียนศึกษา Buddhist ASEAN Studies Journal BASJ ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 มกราคมมิถุนายน

โดยมีการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการคมนาคมที่ได้มาตรฐานอย่างทั่วถึงครอบคลุมเส้นทางหลักและเส้นทางรองที่จะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว๓การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโดยการคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับและมีการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ๓การกระจายช่วงเวลาการท่องเที่ยวเพื่อเป็นการสร้างรายได้และกระจายรายได้สู่แหล่งท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น๔กระจายแหล่งท่องเที่ยวการจ้างงานสูงขึ้นเพื่อเป็นการเพิ่มทางเลือกให้กับนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวและเป็นการเสริมสร้างการจ้างงานในท้องถิ่นเป็นการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น

ความสามารถในการรองรับและมีการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ 3 การกระจายช่วงเวลาการท่องเที่ยว Seasonality Expansion เพื่อเป็นการสร้างรายได้และการกระจายรายได้สู่แหล่งท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น 4. กระจายแหล่งท่องเที่ยวการจ้างงานสูงขึ้น Income Distribution เพื่อเป็นการเพิ่มทางเลือกให้กับนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวและเป็นการเสริมสร้างการจ้างงานในท้องถิ่นเป็นการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น 5. เพิ่มค่าใช้จ่ายต่อหัวการเพิ่มมูลค่าสินค้าการท่องเที่ยว Higher Revenue 6. การเติบโตอย่างยั่งยืนของจำนวนนักท่องเที่ยวอย่างสมดุลกับขีดความสามารถในการรองรับ Sustainable Growth วารสารพุทธอาเซียนศึกษา Buddhist ASEAN Studies Journal BASJ ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 มกราคมมิถุนายน 2563 หน้า 107 6 เอกสารอ้างอิงกองการต่างประเทศสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 2558 แผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวอาเซียนพศ 2559-2568 ASEAN Tourism Strategic Plan สืบค้นเมื่อ 30 เมษายน 2563 จาก <https://www.mot.go.th/ewtdl/linkphp/nid/10854> กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 2557 คสช.ร่วมนครกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬากำหนดมาตรการสร้างความเชื่อมั่นนักท่องเที่ยวสืบค้นเมื่อ 30 เมษายน 2563 จาก <https://www.mot.go.th/ewtdl/newsphp/nid/5564> 2559 คู่มือแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวอาเซียนพศ 2559-2568 ASEAN Tourism Strategic Plan สืบค้นเมื่อ 30 เมษายน 2563 จาก <https://www.mot.go.th/ewtdl/linkphp/nid/10854> การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2560 Definition Domestic สืบค้นเมื่อ 30 เมษายน 2563 จาก <http://www.tat.or.th/stat/webstatic/tstphp/กรมป่าไม้> 2548 การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ออนไลน์สืบค้นเมื่อ 30 เมษายน 2563 จาก <http://www.forest.go.th/wefcom/part2athtml/ธัญชาฤดูพิเศษ> 2558 แนวทางการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวให้เกิด

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ไฟฟ้าประกาศสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทาง และติดต่อสื่อสารระหว่างกันได้โดยสะดวกรวดเร็วปลอดภัยประหยัดเวลาตลอดจนได้รับความสะดวกในเรื่องอาหารการกินพาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวการรักษาพยาบาลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นต้น๔องค์กรภาครัฐซึ่งมีนโยบายสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวในทุกๆรูปแบบไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อมในขณะที่เดียวกันก็ดูแลระมัดระวังไม่ให้เกิดการท่องเที่ยวส่งผลกระทบต่อหรือหาความเสียหายให้แก่สิ่งแวดล้อมสังคมวัฒนธรรมประเพณีและคุณภาพชีวิตของ

ตัวไปข้างหน้านั้นจะต้องอาศัยความร่วมมือจากองค์ประกอบอื่น ๆ 6 ประการดังนี้ 1 นักท่องเที่ยวหมายถึงผู้มาเยือนที่เดินทางเข้ามาพักค้างคืนและนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาแต่ไม่ได้ค้างคืน 2 สิ่งดึงดูดใจหรือแหล่งท่องเที่ยวหรือทรัพยากรการท่องเที่ยวทั้งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติสถานที่สำคัญทางโบราณคดีประวัติศาสตร์และศาสนาลักษณะสถาปัตยกรรมศิลปวัฒนธรรมประเพณีวิถีชีวิตของชุมชนตลอดจนกิจกรรมงานประเพณีต่างๆที่สร้างสรรค์ขึ้นทั้งจากนำมือนมนุษย์หรือจากที่ธรรมชาติให้มา 3 โครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการด้านการเดินทางท่องเที่ยวได้แก่การคมนาคมความปลอดภัยขั้นตอนการตรวจคนเข้าเมืองถนนไฟฟ้าประกาศสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ฯเพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางและติดต่อสื่อสารระหว่างกันได้โดยสะดวกรวดเร็ว ปลอดภัยประหยัดเวลาตลอดจนได้รับความสะดวกในเรื่องอาหารการกินพาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวการรักษาพยาบาลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นต้น 4 องค์กรภาครัฐซึ่งมีนโยบายสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวในทุกๆรูปแบบไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อมในขณะที่เดียวกันก็ดูแลระมัดระวังไม่ให้เกิดการท่องเที่ยวส่งผลกระทบต่อหรือหาความเสียหายให้แก่สิ่งแวดล้อมสังคมวัฒนธรรมประเพณีและคุณภาพชีวิตของชุมชน 5 องค์กรภาคเอกชนที่ดำเนินธุรกิจภาคบริการอันหลากหลายเพื่อให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความพึงพอใจประทับใจและจิตใจเดินทางกลับมามีชีวิต 6 เจ้าบ้านหรือประชาชนในท้องถิ่นซึ่งเป็นเจ้าของทรัพยากรการท่องเที่ยวจะมีส่วนสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวโดยตรงนอกจากนี้ยังมีองค์ประกอบภายนอกอื่นๆอีกมากที่มีส่วนช่วยกระตุ้นสนับสนุนส่งเสริมให้มีการเดินทางท่องเที่ยวมาสู่ประเทศไทยได้แก่

ปรารถนาจะไปชมโบราณสถานที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์เช่นปราสาทหินพิมายโครงการควบคุมมนุษย์โบราณเป็นต้น๑การท่องเที่ยวเพื่องานอดิเรกเป็นการเดินทางเพื่อทำงานอดิเรกเช่นไปว่าดรูปบนภูเขาไปขี่ม้าที่ชายหาดไปเล่นสกีเป็นต้น๗การท่องเที่ยวเพื่อเยี่ยมญาติมิตรเป็นการเดินทางเพื่อเยี่ยมญาติมิตรอันเป็นการสร้างสัมพันธ์ภาพให้ดียิ่งขึ้นเช่นไปเยี่ยมเพื่อนที่ประเทศอังกฤษไปเยี่ยมลูกที่ประเทศฝรั่งเศสเป็นต้น๘การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจในประเทศที่พัฒนาแล้วส่วนใหญ่โดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกาแคนาดาและสหราชอาณาจักร

เป็นการเดินทางเพื่อทำงานอดิเรกเช่นไปว่าดรูปบนภูเขาไปขี่ม้าที่ชายหาดไปเล่นสกีเป็นต้น 7 .การท่องเที่ยวเพื่อเยี่ยมญาติมิตรเป็นการเดินทางเพื่อเยี่ยมญาติมิตรอันเป็นการสร้างสัมพันธ์ภาพให้ดียิ่งขึ้นเช่นไปเยี่ยมเพื่อนที่ประเทศอังกฤษไปเยี่ยมลูกที่ประเทศฝรั่งเศสเป็นต้น 8 .การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจในประเทศที่พัฒนาแล้วส่วนใหญ่โดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกาแคนาดาและสหราชอาณาจักรประชากรมักจะเดินทางเพื่อธุรกิจเป็นวัตถุประสงค์หลักจึงเปรียบเสมือนว่าธุรกิจกับการเดินทางต้องอยู่คู่กันเสมอแม้ว่าการเดินทางเกี่ยวข้องกับธุรกิจที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวข้องกับการทำงานแต่ก็จัดเป็นการท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่งเนื่องจากการเดินทางในลักษณะนี้จะสร้างรายได้ให้กับจุดหมายปลายทางที่นักธุรกิจไปเยือนและนักธุรกิจนั้นก็ไม่ได้มีวัตถุประสงค์ที่จะไปอยู่สถานทีนั้นเพื่อที่จะทำงานหารายได้อย่างเดียวหากต้องบริโภคสินค้าและบริการต่างๆซึ่งหมายถึงการเข้าพักในโรงแรมการใช้บริการห้องประชุมซื้อของฝากของที่ระลึกต่างๆโดยการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อจุดประสงค์ทางธุรกิจแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆคือ8.1)การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจโดยทั่วไป(Regular Business Travel)หมายถึงการเดินทางไปติดต่อประสานงานหรือเซ็นสัญญาเกี่ยวกับธุรกิจโดยอาจมีระยะเวลาในการหยุดพักผ่อน 2 - 3 วันแทรกอยู่ในการเดินทางนั้นเช่นนักธุรกิจชาวอังกฤษเดินทางมาเซ็นสัญญาหุ้นส่วนโรงแรมในประเทศไทยหรือตัวแทนขายประกันเดินทางไปเยี่ยมลูกค้า8.2)การท่องเที่ยวเพื่อการประชุมนานาชาติการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลและการท่องเที่ยวเพื่อจัดนิทรรศการนานาชาติ(Meeting , Incentive , Conference / Convention / Congress and Exhibition : MICE)การท่องเที่ยวในรูปแบบนี้กำลังได้รับความนิยมสนใจทั้งจากภาครัฐและเอกชนทั่วโลก

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

Shows เช่นการฟ้อนรำการละเล่นพื้นบ้านการแสดงดนตรีเฉพาะ
 ชุมชนกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงหมู่บ้าน Village Based Activities คือ
 กิจกรรมทางการท่องเที่ยวซึ่งชุมชนในหมู่บ้านเป็นผู้ดำเนินการเพื่อเสนอแก่นัก
 ท่องเที่ยวกิจกรรมการพักผ่อนในหมู่บ้านสำหรับนักท่องเที่ยวที่เดินทาง
 เข้าไปท่องเที่ยวในชุมชนแห่งนั้นการท่องเที่ยวโดยชุมชนคือการท่องเที่ยวที่
 ชุมชนเป็นผู้กำหนดกระบวนการทิศทางและรูปแบบการท่องเที่ยวของตนเองซึ่ง
 มีชาวบ้านที่เป็นเจ้าของชุมชนเป็นเจ้าของทรัพยากรท่องเที่ยวต่างๆและมีส่วน
 ร่วมในการพัฒนาจัดการแหล่งท่องเที่ยวและอนุรักษ์ทั้งธรรมชาติประวัติศาสตร์
 วัฒนธรรมวิถีชีวิตและรูปแบบการดำเนินชีวิตเพื่อสร้างการพัฒนาให้เกิดการ
 ยั่งยืน

การแสดงทางวัฒนธรรม Cultural Shows เช่นการฟ้อนรำการละเล่นพื้นบ้าน
 การแสดงดนตรีเฉพาะชุมชนและเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงหมู่บ้าน Village
 Based Activities คือกิจกรรมทางการท่องเที่ยวซึ่งชุมชนในหมู่บ้านเป็นผู้
 ดำเนินการเพื่อเสนอแก่นักท่องเที่ยวกิจกรรมการพักผ่อนในหมู่บ้านสำหรับ
 นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวในชุมชนแห่งนั้นการจัดการท่องเที่ยว
 เชิงวัฒนธรรมโดยชุมชนชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวจำนวนมากกลายเป็นแหล่ง
 ท่องเที่ยวที่ไม่มีคุณภาพเพราะขาดการจัดการที่เหมาะสมกับสังคมวัฒนธรรม
 และสิ่งแวดล้อมสาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดปัญหาดังกล่าวคือหน่วยงานต่างๆและ
 ชุมชนท้องถิ่นมีบทบาทที่ไม่สมดุลในการวางแผนการบริหารงานและการตลาด
 ทั้งนี้เพราะแหล่งท่องเที่ยว 358 Journal of Roi Kaensarn Academi Vol 6
 No11 November 2021 จำนวนมากได้รับการพัฒนาไปตามนโยบายของรัฐ
 ซึ่งหน่วยงานส่วนกลางของภาครัฐมีบทบาทในการกำหนดนโยบายวางแผน
 งานและดำเนินงานในขณะที่ชุมชนท้องถิ่นในแหล่งท่องเที่ยวมีส่วนร่วมน้อยมาก
 จึงทำให้ไม่เข้าใจแผนและวิธการพัฒนาพื้นที่ของตนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวด้วย
 เหตุนี้การมีส่วนร่วมอย่างสมดุลระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มจึงเป็นจุดเริ่ม
 ต้นที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบต่างๆเพื่อความยั่งยืนทั้งนี้
 การมีส่วนร่วมของทุกกลุ่มต้องครอบคลุมเรื่องการวางแผนและการกำหนดเครือ
 มือในการพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมกันซึ่งแต่ละประเด็นจำเป็นต้องมีความสัมพันธ์
 และสอดคล้องกันอย่างเป็นวงจรโดยต้องดำเนินการจัดการตามกลยุทธ์ดังนี้
 กลยุทธ์ที่ 1 การสร้างเครือข่ายความร่วมมือนโยบายทางการท่องเที่ยวกำหนด
 ขึ้นโดยผู้บริหารของหน่วยงานภาครัฐหรือนักการเมืองท้องถิ่นจากนั้นหน่วยงาน
 ภาครัฐหรือนักการเมืองท้องถิ่นจะนำนโยบายดังกล่าวมาใช้ในการกำหนดแผน
 พัฒนาต่างๆซึ่งจะถ่ายทอดไปสู่ผู้ปฏิบัติระดับท้องถิ่นในท้ายที่สุดกระบวนการดัง
 กล่าวเป็นการกำหนดนโยบายแบบเบื่องบนสู่เบื้องล่าง TopBottom โดยผู้
 ปฏิบัติและคนท้องถิ่นไม่ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายแนวทางหรือแผนใน
 การพัฒนาการท่องเที่ยวประกอบด้วยงบประมาณและข้อมูลสำคัญต่างๆจัดทำ

แห่งประเทศไทยได้กล่าวถึงกระบวนการพัฒนาการท่องเที่ยวว่าการ
 พัฒนาการท่องเที่ยวจะต้องดำเนินการควบคู่กัน๒ประการคือการพัฒนาการท่องเที่ยว
 และการบริการกับการดำเนินงานการตลาดหมายถึงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
 ให้มี๑๖ขุวิทย์ศิริโชคเวชกุลอ้างในสุธีเสวีศรีแนวทางการจัดการท่องเที่ยว
 อย่างยั่งยืนในชุมชนคลองโคกอำเภอเมืองจังหวัดสมุทรสงครามศิลปศาสตร
 มหบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว
 มหาวิทยาลัยกรุงเทพ๒๕๕๗หน้า๓๐

การท่องเที่ยวและกีฬาแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่ 2 พศ
 25602564 กรุงเทพมหานครสำนักงานกิจการโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์
 ทหารผ่านศึก 2560 องค์การบริหารส่วนตำบลเขาหินซ้อนพัฒนาท้องถิ่น 3 ปีพศ
 25602562 มปป 2 วิทยานิพนธ์รายงานการวิจัยจรรยาบรรณคณาจารย์
 ชุมชนด้านการท่องเที่ยวโดยใช้วัฒนธรรมชุมชนเป็นฐานในการพัฒนากรณี
 ชุมชนเมืองก็ดอำเภอแม่แตงจังหวัดเชียงใหม่ศิลปศาสตรดุษฎีนิพนธ์โครงการ
 บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยแม่โจ้ 2549 ปาณิสต์ปิยะวรรณปิยะจรัสผลต่อ
 ความสำเร็จของตลาดเก่าในฐานะแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมศึกษากรณี
 ตลาดบ้านใหม่และตลาดคลองสวนร้อยปีจังหวัดฉะเชิงเทราวิทยานิพนธ์ศิลป
 ศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2556 เภญญาภา
 เศรษฐศาสตร์ศึกษาทุนทางสังคมกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กรณีศึกษา
 ตลาดคลองสวนร้อยปีอำเภอบางบัวจังหวัดสมุทรปราการวิทยานิพนธ์ศิลป
 ศาสตรมหาบัณฑิตสถาบันพัฒนบริหารศาสตร์ 2553 วันสาตศรีสุวรรณรูปแบบ
 การจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนลุ่มน้ำดาบ
 วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม 2553 สุธีเส
 วีศรีแนวทางการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในชุมชนคลองโคกอำเภอเมือง
 จังหวัดสมุทรสงครามวิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการ
 อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยวมหาวิทยาลัยกรุงเทพ 2557 3
 เว็บไซต์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 31 สิงหาคม 2561 รายงานสถิติ
 ท่องเที่ยวประจำปี 25582559

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมสาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดปัญหาดังกล่าวคือหน่วยงานต่างๆและชุมชนท้องถิ่นมีบทบาทที่ไม่สมดุลในการวางแผนการบริหารงานและการตลาดทั้งนี้เพราะแหล่งท่องเที่ยวจำนวนมากได้รับการพัฒนาไปตามนโยบายของรัฐซึ่งหน่วยงานส่วนกลางของภาครัฐมักมีบทบาทในการกำหนดนโยบายวางแผนงานและดำเนินงานในขณะที่ชุมชนท้องถิ่นในแหล่งท่องเที่ยวมีส่วนร่วมน้อยมากจึงทำให้ไม่เข้าใจแผนและวิธีการพัฒนาพื้นที่ของตนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว๑๘แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่สามารถกำหนดแนวทางการพัฒนาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดโดยพิจารณาจากลำดับความสำคัญที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกจนถึงอันดับสุดท้ายดังนี้คือ๑ด้าน

การดำเนินกิจกรรมต่างๆเช่นการประดิษฐ์และจำหน่ายสินค้าหัตถกรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนเทศกาลประเพณีซึ่งส่งผลให้ประชาชนในชุมชนนั้นได้จำหน่ายสินค้าที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน Product Sales เช่นสินค้าหัตถกรรมอาหารประจำวันได้แสดงกิจกรรมการแสดงทางวัฒนธรรม Cultural Shows เช่นการฟ้อนรำการละเล่นพื้นบ้านการแสดงดนตรีเฉพาะชุมชนและเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงหมู่บ้าน Village Based Activities คือกิจกรรมทางการท่องเที่ยวซึ่งชุมชนในหมู่บ้านเป็นผู้ดำเนินการเพื่อเสนอแก่นักท่องเที่ยวกิจกรรมการพักผ่อนในหมู่บ้านสำหรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวในชุมชนแห่งนี้การจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยชุมชนชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวจำนวนมากกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ไม่มีคุณภาพเพราะขาดการจัดการที่เหมาะสมกับสังคมวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมสาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดปัญหาดังกล่าวคือหน่วยงานต่างๆและชุมชนท้องถิ่นมีบทบาทที่ไม่สมดุลในการวางแผนการบริหารงานและการตลาดทั้งนี้เพราะแหล่งท่องเที่ยว 358 Journal of Roi Kaensarn Academi Vol 6 No11 November 2021 จำนวนมากได้รับการพัฒนาไปตามนโยบายของรัฐซึ่งหน่วยงานส่วนกลางของภาครัฐมักมีบทบาทในการกำหนดนโยบายวางแผนงานและดำเนินงานในขณะที่ชุมชนท้องถิ่นในแหล่งท่องเที่ยวมีส่วนร่วมน้อยมากจึงทำให้ไม่เข้าใจแผนและวิธีการพัฒนาพื้นที่ของตนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวด้วยเหตุนี้การมีส่วนร่วมอย่างสมดุลระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มจึงเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบต่างๆเพื่อความยั่งยืนทั้งนี้การมีส่วนร่วมของทุกกลุ่มต้องครอบคลุมเรื่องการวางแผนและการกำหนดเครื่องมือในการพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมกันซึ่งแต่ละประเด็นจำเป็นต้องมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกันอย่างเป็นวงจรโดยต้องดำเนินการจัดการตามกลยุทธ์ดังนี้กลยุทธ์ที่ 1 การสร้างเครือข่ายความร่วมมือนโยบายทางการท่องเที่ยวกำหนดขึ้นโดยผู้บริหารของหน่วยงานภาครัฐหรือการเมืองท้องถิ่นจากนั้นหน่วยงานภาครัฐหรือการเมืองท้องถิ่นจะนำนโยบายดังกล่าวมาใช้ในการกำหนดแผนพัฒนา

๒๑ด้านสถานที่ช่องทางการจัดจำหน่ายนักท่องเที่ยวที่มีเข้ามาเที่ยวในพื้นที่มีอาชีพอันดับหนึ่งคือธุรกิจส่วนตัวรับจ้างและนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ให้ความสำคัญในด้านสถานที่ช่องทางการจัดจำหน่ายมากเป็นอันดับหนึ่งเช่นเดียวกันดังนั้นจึงควรพัฒนาเส้นทางถนนและป้ายบอกเส้นทางในการมายังแหล่งท่องเที่ยวหลักหารวมทั้งการพัฒนาระบบ GPS บอกเส้นทางหรือนำทางมายังหลักห้าแห่งนี้เพื่ออำนวยความสะดวกและความรวดเร็วให้กับนักท่องเที่ยวได้มากที่สุดด้านกระบวนการให้บริการนักท่องเที่ยวเพศหญิงให้ความสำคัญมากเป็นลำดับแรกและให้ความสำคัญมากที่สุดดังนั้นควรพัฒนาหรือมีกิจกรรมบริการให้บริการโดยสามารถตอบสนองอย่าง

ไว้และการให้บริการต้องมีความยุติธรรมไม่เอาเปรียบนักท่องเที่ยวด้านจัดการผลประโยชน์ที่เกิดจากการท่องเที่ยวเพื่อให้กระจายรายได้ไปสู่ทุกภาคส่วนของสังคมโดยทุกฝ่ายต้องร่วมรับผลประโยชน์และรับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวข้องร่วมกัน 3 แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่สามารถกำหนดแนวทางการพัฒนาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด 7Ps โดยพิจารณาจากลำดับความสำคัญที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกจนถึงอันดับสุดท้ายดังนี้คือ 31 ด้านบุคลากรนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญมากเป็นอันดับแรกดังนั้นควรให้ความสำคัญกับบุคลากรในการให้บริการทางการท่องเที่ยวด้วยการฝึกอบรมหรือเพิ่มจำนวนบุคลากรให้มากขึ้นเพื่อยกระดับมาตรฐานการให้บริการการสร้างความพึงพอใจและสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวได้ทุกครั้งเมื่อมาเยือนแหล่งท่องเที่ยวนี้ 32 ด้านสถานที่ช่องทางการจัดจำหน่ายนักท่องเที่ยวที่มีเข้ามาเที่ยวในพื้นที่มีอาชีพอันดับหนึ่งคือธุรกิจส่วนตัวรับจ้างและนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ให้ความสำคัญในด้านสถานที่ช่องทางการจัดจำหน่ายมากเป็นอันดับหนึ่งเช่นเดียวกันดังนั้นจึงควรพัฒนาเส้นทางถนนและป้ายบอกเส้นทางในการมายังแหล่งท่องเที่ยวหลักหารวมทั้งการพัฒนาระบบ GPS บอกเส้นทางหรือนำทางมายังหลักห้าแห่งนี้เพื่ออำนวยความสะดวกและความรวดเร็วให้กับนักท่องเที่ยวได้มากที่สุด 33 ด้านกระบวนการให้บริการนักท่องเที่ยวเพศหญิงให้ความสำคัญมากเป็นลำดับแรกและให้ความสำคัญมากที่สุดดังนั้นควรพัฒนาหรือมีกิจกรรมบริการให้บริการโดยสามารถตอบสนองอย่างรวดเร็วและสร้างระบบความปลอดภัยในการท่องเที่ยวในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น 34 ด้านองค์ประกอบทางกายภาพโดยนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในด้านลักษณะทางกายภาพเช่นบ้านริมน้ำมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับการเป็นแหล่งท่องเที่ยววิถีชีวิตริมน้ำมากที่สุดดังนั้นควรพัฒนาและร่วมอนุรักษ์และดูแลรักษาบ้านเรือนริมน้ำให้สะอาดและคงอัตลักษณ์ของบ้านเรือนริมน้ำไว้โดยไม่เปลี่ยนแปลงบ้านไปจากลักษณะเดิมซึ่งจะทำให้เกิดความแตกต่างจากแหล่ง

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

รวดเร็วและสร้างระบบความปลอดภัยในการท่องเที่ยวในพื้นที่เพิ่มมากขึ้นด้านองค์ประกอบทางกายภาพโดยนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในด้านลักษณะทางกายภาพเช่นบ้านริมน้ำมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับการเป็นแหล่งท่องเที่ยววิถีชีวิตริมน้ำมากที่สุดดังนั้นควรพัฒนาและร่วมอนุรักษ์และดูแลรักษาบ้านเรือนริมน้ำให้สะอาดและคงอัตลักษณ์ของบ้านเรือนริมน้ำไว้โดยไม่เปลี่ยนแปลงบ้านไปจากลักษณะเดิมซึ่งจะทำให้เกิดความแตกต่างจากแหล่งท่องเที่ยวอื่นที่มีเสน่ห์ดึงดูดใจและสร้างความประทับใจให้แก่นักท่องเที่ยวเมื่อมาเยือนได้ทุกครั้งด้านราคาโดยนักท่องเที่ยว

ให้ความสำคัญในด้านลักษณะทางกายภาพเช่นบ้านริมน้ำมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับการเป็นแหล่งท่องเที่ยววิถีชีวิตริมน้ำมากที่สุดดังนั้นควรพัฒนาและร่วมอนุรักษ์และดูแลรักษาบ้านเรือนริมน้ำให้สะอาดและคงอัตลักษณ์ของบ้านเรือนริมน้ำไว้โดยไม่เปลี่ยนแปลงบ้านไปจากลักษณะเดิมซึ่งจะทำให้เกิดความแตกต่างจากแหล่งท่องเที่ยวอื่นที่มีเสน่ห์ดึงดูดใจและสร้างความประทับใจให้แก่นักท่องเที่ยวเมื่อมาเยือนได้ทุกครั้ง Dusit Thani College Journal Vol11 No1 JanuaryApril 2017 Guidelines on Sustainable Tourism Development at The Lakha Community on The Banks of Damnoensaduak Canal in Samutsakhon and Ratchaburi Provinces 162 35 ด้านราคาโดยนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในด้านราคาอาหารและเครื่องดื่มมีความเหมาะสมมากที่สุดดังนั้นควรรักษาระดับราคาสินค้าอันได้แก่อาหารและเครื่องดื่มแบบปัจจุบันไว้ไม่ให้แตกต่างจากที่อื่นที่มีแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงกันทั้งนี้หากในอนาคตแหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียงมีนักท่องเที่ยวเข้ามามากขึ้นราคาสินค้าอาจขยับเพิ่มขึ้นกลายเป็นการท่องเที่ยวเชิงพาณิชย์มากเกินไปจนสูญเสียความเป็นแหล่งท่องเที่ยววิถีชีวิตริมน้ำไปได้ 36 ด้านสินค้าและบริการโดยนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในการท่องเที่ยวที่มีรูปแบบเฉพาะตัวคือเป็นวิถีชีวิตริมน้ำดังนั้นจึงควรอนุรักษ์และคงอัตลักษณ์รูปแบบวิถีชีวิตริมน้ำควบคู่กับวิถีชีวิตของคนในชุมชนที่ถือว่าเป็นสินค้าและบริการที่โดดเด่นที่แตกต่างจากแหล่งท่องเที่ยวอื่น 37 ด้านการส่งเสริมตลาดโดยนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในด้านมีเว็บไซต์ให้นักท่องเที่ยวสืบค้นหาข้อมูลได้อย่างสะดวกมากที่สุดดังนั้นจึงควรมีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวและอนุรักษ์การท่องเที่ยววิถีชีวิตริมน้ำไว้ผ่านช่องทางสื่อสาร Social Media ต่างๆหรือการสร้างเว็บไซต์ของแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร

ให้ความสำคัญในด้านราคาอาหารและเครื่องดื่มมีความเหมาะสมมากที่สุดดังนั้นควรรักษาระดับราคาสินค้าอันได้แก่อาหารและเครื่องดื่มแบบปัจจุบันไว้ไม่ให้แตกต่างจากที่อื่นที่มีแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงกันทั้งนี้หากในอนาคตแหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียงมีนักท่องเที่ยวเข้ามามากขึ้นราคาสินค้าอาจขยับเพิ่มขึ้นกลายเป็นการท่องเที่ยวเชิงพาณิชย์มากเกินไปจนสูญเสียความเป็นแหล่งท่องเที่ยววิถีชีวิตริมน้ำไปได้ด้านสินค้าและบริการโดยนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในการท่องเที่ยวที่มีรูปแบบเฉพาะตัวคือเป็นวิถีชีวิตริมน้ำดังนั้นจึงควรอนุรักษ์และคง

และสร้างระบบความปลอดภัยในการท่องเที่ยวในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น 34 ด้านองค์ประกอบทางกายภาพโดยนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในด้านลักษณะทางกายภาพเช่นบ้านริมน้ำมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับการเป็นแหล่งท่องเที่ยววิถีชีวิตริมน้ำมากที่สุดดังนั้นควรพัฒนาและร่วมอนุรักษ์และดูแลรักษาบ้านเรือนริมน้ำให้สะอาดและคงอัตลักษณ์ของบ้านเรือนริมน้ำไว้โดยไม่เปลี่ยนแปลงบ้านไปจากลักษณะเดิมซึ่งจะทำให้เกิดความแตกต่างจากแหล่งท่องเที่ยวอื่นที่มีเสน่ห์ดึงดูดใจและสร้างความประทับใจให้แก่นักท่องเที่ยวเมื่อมาเยือนได้ทุกครั้ง Dusit Thani College Journal Vol11 No1 JanuaryApril 2017 Guidelines on Sustainable Tourism Development at The Lakha Community on The Banks of Damnoensaduak Canal in Samutsakhon and Ratchaburi Provinces 162 35 ด้านราคาโดยนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในด้านราคาอาหารและเครื่องดื่มมีความเหมาะสมมากที่สุดดังนั้นควรรักษาระดับราคาสินค้าอันได้แก่อาหารและเครื่องดื่มแบบปัจจุบันไว้ไม่ให้แตกต่างจากที่อื่นที่มีแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงกันทั้งนี้หากในอนาคตแหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียงมีนักท่องเที่ยวเข้ามามากขึ้นราคาสินค้าอาจขยับเพิ่มขึ้นกลายเป็นการท่องเที่ยวเชิงพาณิชย์มากเกินไปจนสูญเสียความเป็นแหล่งท่องเที่ยววิถีชีวิตริมน้ำไปได้ 36 ด้านสินค้าและบริการโดยนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในการท่องเที่ยวที่มีรูปแบบเฉพาะตัวคือเป็นวิถีชีวิตริมน้ำดังนั้นจึงควรอนุรักษ์และคงอัตลักษณ์รูปแบบวิถีชีวิตริมน้ำควบคู่กับวิถีชีวิตของคนในชุมชนที่ถือว่าเป็นสินค้าและบริการที่โดดเด่นที่แตกต่างจากแหล่งท่องเที่ยวอื่น 37 ด้านการส่งเสริมตลาดโดยนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในด้านมีเว็บไซต์ให้นักท่องเที่ยวสืบค้นหาข้อมูลได้อย่างสะดวกมากที่สุดดังนั้นจึงควรมีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวและอนุรักษ์การท่องเที่ยววิถีชีวิตริมน้ำ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

อัตลักษณ์รูปแบบวิถีชีวิตริมน้ำควมคู่กับวิถีชีวิตของคนในชุมชนที่ถือว่าเป็นสินค้าและบริการที่โดดเด่นที่แตกต่างจากแหล่งท่องเที่ยวอื่น๗ด้านการส่งเสริมตลาดโดยนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในด้านมีเว็บไซต์ให้นักท่องเที่ยวสืบค้นหาข้อมูลได้อย่างสะดวกมากที่สุดดังนั้นจึงควรมีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวและอนุรักษ์การท่องเที่ยววิถีชีวิตริมน้ำไว้ผ่านช่องทางสื่อสาร Social Media ต่างๆหรือการสร้างเว็บไซต์ของแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวหรือกิจกรรมต่างๆของชุมชนและแหล่งท่องเที่ยวได้ตลอด

Development at The Lakha Community on The Banks of Damnoensaduak Canal in Samutsakhon and Ratchaburi Provinces 162 35 ด้านราคาโดยนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในด้านราคาอาหารและเครื่องดื่มมีความเหมาะสมมากที่สุดดังนั้นควรรักษาระดับราคาสินค้าอันได้แก่อาหารและเครื่องดื่มแบบปัจจุบันไว้ไม่ให้เกิดแตกต่างที่อื่นที่มีแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงกันทั้งนี้หากในอนาคตแหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียงมีนักท่องเที่ยวเข้ามามากขึ้นราคาสินค้าอาจขยับเพิ่มขึ้นกลายเป็นการท่องเที่ยวเชิงพาณิชย์มากเกินไปจนสูญเสียความเป็นแหล่งท่องเที่ยววิถีชีวิตริมน้ำไปได้ 36 ด้านสินค้าและบริการโดยนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในการท่องเที่ยวที่มีรูปแบบเฉพาะตัวคือเป็นวิถีชีวิตริมน้ำดังนั้นจึงควรอนุรักษ์และคงอัตลักษณ์รูปแบบวิถีชีวิตริมน้ำควบคู่กับวิถีชีวิตของคนในชุมชนที่ถือว่าเป็นสินค้าและบริการที่โดดเด่นที่แตกต่างจากแหล่งท่องเที่ยวอื่น 37 ด้านการส่งเสริมตลาดโดยนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในด้านมีเว็บไซต์ให้นักท่องเที่ยวสืบค้นหาข้อมูลได้อย่างสะดวกมากที่สุดดังนั้นจึงควรมีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวและอนุรักษ์การท่องเที่ยววิถีชีวิตริมน้ำไว้ผ่านช่องทางสื่อสาร Social Media ต่างๆหรือการสร้างเว็บไซต์ของแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวหรือกิจกรรมต่างๆของชุมชนและแหล่งท่องเที่ยวได้ตลอดเวลานอกจากนี้ให้คำนึงถึงชุมชนมีความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างมากและต้องการมีส่วนร่วมในทุกๆขั้นตอนและภาครัฐมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโดยทุกฝ่ายต้องร่วมรับผลประโยชน์และรับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวข้องร่วมกันโดยให้ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมด้วยเช่นกันการสรุปผลและอภิปรายผลจากการศึกษาแนวทางการพัฒนาการ

ศึกษาค้นคว้าเนื้อหาสาระว่าด้วยความหมายของการท่องเที่ยวเพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบและสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ในคราวประชุมว่าด้วยการเดินทางและท่องเที่ยววงกรุงโรมเมื่อปีพศ๒๕๐๖องค์การสหประชาชาติได้ให้คำนิยามของการท่องเที่ยวไว้ว่าหมายถึงกิจกรรมที่มีเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องอยู่๓ประการคือต้องมีการเดินทางต้องมีสถานที่ปลายทางที่ประสงค์จะไปเยี่ยมเยียนต้องมีจุดมุ่งหมายของการเดินทาง๒การท่องเที่ยวเป็นันทนาการรูปแบบหนึ่งที่เกิดขึ้นระหว่างเวลาว่างที่มีการเดินทาง

โดยปกติการท่องเที่ยวจะหมายถึงการเดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งโดยไม่คำนึงว่าจะระยะทางนั้นจะใกล้หรือไกลและการเดินทางนั้นจะมีการค้างแรมหรือไม่ องค์การสหประชาชาติในคราวประชุมว่าด้วยการเดินทางและท่องเที่ยววงกรุงโรมเมื่อปีพศ๒๕๐๖ได้ให้นิยามของการท่องเที่ยวไว้ว่าหมายถึงกิจกรรมที่มีเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องอยู่๓ประการคือต้องมีการเดินทางต้องมีสถานที่ปลายทางที่ประสงค์จะไปเยี่ยมเยียนต้องมีจุดมุ่งหมายของการเดินทางผลของที่ประชุมองค์การสหประชาชาติยังได้พิจารณาเห็นว่าคำว่านักท่องเที่ยวเป็นคำที่มีความหมายกว้างขวางจึงเห็นสมควรกำหนดความหมายของคำว่านักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่ค้างคืน Intenational Tourist ให้เน้นคำที่กินความหมายกว้างขึ้นเพื่อใช้เป็นหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่จะสามารถใช้เปรียบเทียบซึ่งกันและกันตลอดไปโดยการเสนอแนะให้ประเทศสมาชิกใช้คำว่าผู้มาเยือน Visitors แทนคำว่านักท่องเที่ยวที่ค้างคืน Tourist ซึ่งคำว่าผู้มาเยือนให้หมายถึงบุคคลที่เดินทางไปยังประเทศที่ตนมิได้พักอาศัยอยู่เป็นประจำด้วยเหตุผลใดๆก็ตามที่มิใช่ไปประกอบอาชีพเพื่อหารายได้๗ดังนั้นคำว่าผู้มาเยือนจึงหมายถึงผู้เดินทาง๒ประเภทคือ๑นักท่องเที่ยวที่ค้างคืนได้แก่ผู้เดินทางมาเยือนชั่วคราวซึ่งพักอยู่ในประเทศที่มาเยือนตั้งแต่๒๔ชั่วโมงขึ้นไปและเดินทางมาเยือนเพื่อพักผ่อนพักผ่อนที่สถานศึกษาประกอบศาสนกิจร่วมการแข่งขันกีฬาติดต่อธุรกิจร่วมประชุมสัมมนาฯลฯ เป็นต้น๒นักท่องเที่ยวที่ไม่ค้างคืนได้แก่ผู้ที่เดินทางมาเยือนชั่วคราวและอยู่ในประเทศที่มาเยือนน้อยกว่า๒๔ชั่วโมง ประเทศไทยก็ได้ยึดถือคำจำกัดความที่ได้กำหนดขึ้นที่กรุงโรมนี้เป็นหลักในการจัดสถิติ

๒๓การท่องเที่ยวเป็นการเดินทางเพื่อความเพลิดเพลินและพักผ่อนหย่อนใจเป็นการเดินทางที่มีเงื่อนไขสำคัญ๓ประการคือ๑เดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว๒เดินทางด้วยความสมัครใจ๓เดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดๆที่ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพหรือหารายได้๒๓การท่องเที่ยวกับการเดินทางสามารถใช้สลับเปลี่ยนกันได้จนบางครั้งดูเหมือนว่าเป็นความหมายเดียวกันแต่ถ้าพิจารณาในเรื่องความหมายและพฤติกรรมแล้วการเดินทางกับการท่องเที่ยวแตกต่างกันการเดินทางหมายถึงการเดินทางจาก

ที่อยู่ประจำของตัวเองไปสู่สถานที่แห่งใหม่โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความสนุกสนานพักผ่อนหรือการเยี่ยมเยียนและทำให้ผู้เดินทางเกิดความพอใจโดยจะเกิดขึ้นในช่วงระหว่างเวลาว่างของผู้เดินทางโดยจะต้องมีการพักค้างแรมในสถานที่เหล่านั้นฉลองศรีพิมลสมพงศ 2548 หน้า IV กล่าวว่าการท่องเที่ยว Tourism หมายถึงการเดินทางเพื่อความเพลิดเพลินและพักผ่อนหย่อนใจเป็นการเดินทางโดยมีเงื่อนไขสำคัญ 3 ประการคือ 1 เดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว 2 เดินทางด้วยความสมัครใจ 3 เดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดๆก็ได้แต่ไม่ใช่เพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้ธีรวิทย์พรายแย้ม 2545 หน้า 18 กล่าวว่าการท่องเที่ยวหมายถึงการเดินทางออกจากที่พักเป็นการชั่วคราวเพื่อพักผ่อนหรือทำกิจกรรมอื่นจากค่านิยามการท่องเที่ยวข้างต้นผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่าการท่องเที่ยวหมายถึงการเดินทางจากถิ่นที่อยู่เดิมเป็นการเดินทางโดยสมัครใจมีวัตถุประสงค์ในการเดินทางเพื่อความเพลิดเพลิน 14 มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีเป็นการพักผ่อนหย่อนใจไม่ใชการหารายได้โดยมีกิจกรรมต่างๆเกิดขึ้นระหว่างการเดินทางซึ่งทำให้ผู้เดินทางเกิดความพึงพอใจแนวคิดเกี่ยวกับการตลาดท่องเที่ยวลักษณะของตลาดท่องเที่ยวเป็นตลาดบริการที่ลูกค้ามีอิสระในการเลือกบริโภคสินค้าและบริการมากที่สุดองค์ประกอบของตลาดมีลักษณะเฉพาะดังนี้ 1 ผู้ซื้อได้แก่นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศความต้องการเดินทางท่องเที่ยวและบริการสินค้าการท่องเที่ยวมีความยืดหยุ่นและเปลี่ยนแปลงสูงมากเนื่องมาจากปัจจัยทางเศรษฐกิจสังคมราคาการท่องเที่ยวฤดูกาลสมัยนิยมรสนิยมทัศนคติประสมภรณ์ส่วนตัวของนักท่องเที่ยว

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ศึกษาประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมผ่านการเดินทางท่องเที่ยวเป็นการท่องเที่ยวที่เน้นการพัฒนาด้านภูมิปัญญาสร้างสรรค์เคารพต่อสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมศักดิ์ศรีและวิถีชีวิตผู้คนหรือสามารถกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่าการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมคือการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ผู้อื่นและย้อนกลับมามองตนเองอย่างเข้าใจความเกี่ยวพันของสิ่งต่างๆในโลกที่มีความเกี่ยวโยงพึ่งพาไม่แยกออกจากกันได้๒๙สรุปได้ว่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมหมายถึงการท่องเที่ยวที่ผู้มาเยือนต้องการสัมผัสถึงวัฒนธรรมอันแท้จริงความแตก

หรือการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมหมายถึงการท่องเที่ยวเพื่อศึกษาและเรียนรู้ถึงวิถีทางการดำเนินชีวิตประวัติศาสตร์ศิลปะและเทศกาลงานประเพณีต่างๆที่มีมานานแล้วและที่จัดขึ้นเป็นการเฉพาะหรือเป็นการท่องเที่ยวที่ใช้วัฒนธรรมเป็นวัตถุประสงค์หรือใช้วัฒนธรรมเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวชาวญววิทยเกษตรศิริ 2540 ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมไว้ว่าเป็นวิธีการศึกษาประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมผ่านการเดินทางท่องเที่ยวเป็นการท่องเที่ยวที่เน้นการพัฒนาด้านภูมิปัญญาสร้างสรรค์เคารพต่อสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมศักดิ์ศรีและวิถีชีวิตผู้คนหรือสามารถกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่าการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมคือการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ผู้อื่นและย้อนกลับมามองตนเองอย่างเข้าใจความเกี่ยวพันของสิ่งต่างๆในโลกที่มีความเกี่ยวโยงพึ่งพาไม่สามารถแยกออกจากกันชี้ให้เห็นว่าส่วนประกอบทางวัฒนธรรมที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวในเชิงของการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมประกอบไปด้วยเรื่องราวทางประวัติศาสตร์งานหัตถกรรมกิจกรรมทางประเพณีภาษาอาหารศิลปะดนตรีศาสนาสถาปัตยกรรมการศึกษาลักษณะการแต่งกายเทคโนโลยีของชุมชนท้องถิ่นและกิจกรรมยามว่างทางวัฒนธรรมปัจจุบันรัฐบาลได้น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาซึ่งที่ผ่านมาได้มีการดำเนินการในหลายมาตรการเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรและประชาชนผู้มีรายได้น้อยทั้งทางด้านการผลิตต้นทุนการผลิตให้ความรู้การสร้างมูลค่าเพิ่มการตลาดช่วยเหลือด้านปัจจัยการผลิตและการใช้แนวคิดประชารัฐมาเป็นตัวการแก้ไขปัญหาโดยอาศัยกลไกความร่วมมือจากทุกภาคส่วนคู่มือการดำเนินงานนโยบายสานพลังประชารัฐ 2559 ประชารัฐคือภาคีรัฐภาคเอกชนภาคประชาชนช่วยกันแก้ปัญหาและคิดหาทางสร้างอนาคตให้ประเทศไทยผ่านโครงสร้าง

ต่างของวิถีชีวิตวิถีชีวิตที่เรียบง่ายของท้องถิ่นที่ไปเยือนและการได้แลกเปลี่ยนความรู้และความคิดซึ่งกันละกันระหว่างเจ้าของท้องถิ่นและผู้มาเยือนเช่นการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อชื่นชมศิลปวัฒนธรรมหรือเข้าร่วมประเพณีเทศกาลของท้องถิ่นที่ไปเยือนการเดินทางเพื่อศึกษาขนบธรรมเนียมความเชื่อที่สืบทอดกันมาของชุมชนท้องถิ่นตลอดจนความเชื่อทางศาสนาเรื่องราวและงานเทศกาลที่จัดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยวจะต้องสะท้อนให้เห็นถึงประวัติศาสตร์วิถีชีวิตความเป็นอยู่และสภาพทางภูมิศาสตร์ของ

รายได้เข้าสู่ชุมชนโดยคงขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมของชุมชนไว้ได้เพื่อให้คนรุ่นหลังได้รับประโยชน์และมีการพัฒนาสืบต่อไป 15 24 แนวคิดเกี่ยวกับความหมายและองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม McIntosh and Goeldner อ้างในอนุรักษบัญญัติ 2542 ได้ให้คำจำกัดความของการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมว่าเป็นการเดินทางท่องเที่ยวที่ครอบคลุมทุกแง่มุมของการท่องเที่ยวที่มนุษย์สามารถศึกษาถึงวิถีชีวิตและค่านิยมซึ่งกันและกันสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย 2542 สรุปไว้ว่าการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมคือการท่องเที่ยวที่มุ่งเสนอลักษณะทางวัฒนธรรมประวัติศาสตร์โบราณคดีและสถานที่ต่างๆที่มนุษย์สร้างขึ้นและเกี่ยวเนื่องกับความเป็นอยู่ของสังคมเป็นการท่องเที่ยวในเชิงการให้ความรู้และความภาคภูมิใจ Pigram อ้างในอนุรักษบัญญัติ 2542 การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นลักษณะการท่องเที่ยวที่เน้นวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่เรียบง่ายที่สะท้อนความเป็นไทยที่แท้จริงเพื่อให้ผู้มาเยือนได้สัมผัสสิ่งสนใจสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมก็คือความลึกซึ้งในความแตกต่างของวิถีชีวิตและการได้แลกเปลี่ยนความรู้และความคิดซึ่งกันละกัน World Tourism Organization อ้างในวารสารค่า 2545 ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมเอาไว้ว่าเป็นการเคลื่อนไหวของผู้คนที่เกิดขึ้นจากปัจจัยกระตุ้นทางวัฒนธรรมเช่นการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อชื่นชมศิลปวัฒนธรรมประเพณีเทศกาลการเข้าเยี่ยมชมอนุสรณ์สถานการเดินทางเพื่อศึกษาขนบธรรมเนียมความเชื่อที่สืบทอดกันมาของชุมชนท้องถิ่นตลอดจนความเชื่อทางศาสนา The European Center for Traditional and Religious Culture หรือ ECTARC อ้างในวารสารค่า

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ท้องถิ่นโดยเมืองที่จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมได้นั้นควรมีองค์ประกอบที่เป็นสิ่งดึงดูดใจของการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมอันได้แก่พิพิธภัณฑ์สถาปัตยกรรมสิ่งปลูกสร้างรวมถึงซากผังเมืองในอดีตศิลปะหัตถกรรมประติมากรรมประเพณีและเทศกาลต่าง ๆ ดนตรีพื้นบ้านการแสดงละครและมหรสพภาษาและวรรณกรรมประเพณีความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับศาสนาและวัฒนธรรมเก่าแก่โบราณวัฒนธรรมพื้นบ้านหรือวัฒนธรรมย่อย ๒๗ อนุรักษปัญญา นวัตกรรมปฏิบัติพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงรอยพระบาทพระน่านเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ๒๕๕๒ หน้า ๑๒๒-๑๒๘ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย

ทางวัฒนธรรมว่าเป็นการเดินทางท่องเที่ยวที่ครอบคลุมทุกแง่มุมของการท่องเที่ยวที่มนุษย์สามารถศึกษาถึงวิถีชีวิตและความคิดซึ่งกันและกัน สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย 2542 สรุปไว้ว่าการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมคือการท่องเที่ยวที่มุ่งเสนอลักษณะทางวัฒนธรรมประวัติศาสตร์โบราณคดีและสถานที่ต่างๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้นและเกี่ยวเนื่องกับความเป็นอยู่ของสังคมเป็นการท่องเที่ยวในเชิงการให้ความรู้และความภาคภูมิใจ Pigram อ้างในอนุรักษปัญญา นวัตกรรม 2542 การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นลักษณะการท่องเที่ยวที่เน้นวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่เรียบง่ายที่สะท้อนความเป็นไทยที่แท้จริงเพื่อให้ผู้มาเยือนได้สัมผัสสิ่งสวยงามสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมก็คือความลึกซึ้งในความแตกต่างของวิถีชีวิตและการได้แลกเปลี่ยนความรู้และความคิดซึ่งกันและกัน World Tourism Organization อ้างในวารสาร The European Center for Traditional and Religious Culture หรือ ECTARC อ้างในวารสาร ECTARC 2545 ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่เป็นสิ่งดึงดูดใจของการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมอันได้แก่ 1 โบราณคดีและพิพิธภัณฑ์ต่างๆ 2 สถาปัตยกรรมสิ่งปลูกสร้างรวมถึงซากผังเมืองในอดีต 3 ศิลปะหัตถกรรมประติมากรรมประเพณีและเทศกาลต่างๆ 4 ความน่าสนใจทางดนตรี 5 การแสดงละครภาพยนตร์มหรสพต่างๆ 6 ภาษาและวรรณกรรม 7 ประเพณีความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับศาสนา 8 วัฒนธรรมเก่าแก่โบราณวัฒนธรรมพื้นบ้านหรือวัฒนธรรมย่อย 16 Colman อ้างในอนุรักษปัญญา

มีหรือไม่มีการศึกษาดูงานและการทัศนศึกษารวมอยู่ด้วยก็ได้ถูกจัดให้เป็นการท่องเที่ยวอีกประเภทหนึ่งที่เรียกว่าการท่องเที่ยวเชิงประชุมสัมมนา ๓๑ การท่องเที่ยว Tourism ในปี D จวบจนยังสามารถจำแนกประเภทโดยละเอียดได้ถึง ๗ ประเภทคือการท่องเที่ยวเพื่อชาติพันธุ์ Ethnic Tourism เป็นการท่องเที่ยวที่ประสงค์ที่จะสังเกตการแสดงออกทางวัฒนธรรมและแบบแผนการใช้ชีวิตของประชากรต่างเผ่าพันธุ์ซึ่งจะรวมไปถึงการไปเยือนบ้านเกิดเมืองนอนการเข้าร่วมพิธีกรรมรำฟ้อนและการเข้าร่วมพิธีทางศาสนาต่างๆ การ

และการเข้าร่วมในวิถีชีวิตเก่าๆ ที่กำลังจะสูญหายไปบางอย่างท่องเที่ยวไปอย่างลึกซึ้งถึงประวัติความเป็นมาและการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันไปจากวัฒนธรรมของตน เช่น การแสดงศิลปวัฒนธรรมและประเพณีหรืองานเทศกาลต่างๆ 13 การท่องเที่ยวเพื่อชาติพันธุ์ Ethnic tourism เป็นการท่องเที่ยวที่ประสงค์ที่จะสังเกตการแสดงออกทางวัฒนธรรมและแบบแผนการใช้ชีวิตของประชากรต่างเผ่าพันธุ์และจะรวมไปถึงการไปเยี่ยมเยือนบ้านเกิดเมืองนอนของตนรวมไปถึงการเข้าร่วมพิธีกรรมการรำฟ้อนการเข้าร่วมพิธีทางศาสนาต่างๆ 14 การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ Business tourism มีลักษณะเด่นคือการประชุมการหารือการพบปะกันหรือการสัมมนาซึ่งมักรวมตัวกันเอาการท่องเที่ยวประเภทอื่นเข้าไว้ด้วยกันซึ่งเมื่อมีการท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจเกิดขึ้นนั้นแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละแห่งจะมีการท่องเที่ยวได้หลายประเภท 15 การท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ Recreational tourism เป็นการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาการรักษาโรคการอาบแดดและการสมาคมกันในสิ่งแวดล้อมที่จะผ่อนคลายจิตใจซึ่งการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มนี้จะดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักผ่อนหย่อนใจโดยเฉพาะวารสารสมาคมนักวิจัยปีที่ 26 ฉบับที่ 3 กรกฎาคมกันยายน 2564 Page 20 Journal of the Association of Researchers Vol 26 No3 July September 2021 16 การท่องเที่ยวเพื่อประวัติศาสตร์ Historical tourism การท่องเที่ยวชมพิพิธภัณฑ์และโบราณวัตถุเก่าๆ ที่มีความน่าสนใจเรื่องที่เกิดขึ้นในอดีตอาจเป็นการประชุมอนุสาวรีย์โบสถ์วิหารหรือวังต่างๆ อาจรวมไปถึงการแสดงแสงเสียงเหตุการณ์ที่สำคัญและมีความโดดเด่นที่เกิดขึ้นจริงในอดีตกาล 17 การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล Incentive tourism

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อม Environmental Tourism การท่องเที่ยวประเภทนี้ คล้ายคลึงกับการท่องเที่ยวเพื่อชาติพันธุ์กล่าวคือเป็นการดึงดูดใจนักท่องเที่ยว จากแดนไกลให้เข้ามาท่องเที่ยวแต่ข้อนี้จะเน้นสิ่งดึงดูดใจ Attractions ที่เป็น สิ่งธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากกว่าที่จะเน้นชาติพันธุ์มนุษย์การกลับคืนสู่ ธรรมชาติและการชื่นชมต่อความสัมพันธ์ของผู้คนกับพื้นที่ก็พักอยู่ในกลุ่มนี้ซึ่ง จะรวมการถ่ายภาพการเดินทางไกลการบินเข้าการลงเรือเล็กและการตั้งแคมป์ การท่องเที่ยวเพื่อวัฒนธรรม Cultural Tourism เป็นการ

สมาคมนักวิจัยปีที่ 26 ฉบับที่ 3 กรกฎาคมกันยายน 2564 Page 5 Journal of the Association of Researchers Vol 26 No3 July September 2021 มีความคล้ายคลึงกับการท่องเที่ยวเพื่อชาติพันธุ์แต่การท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อม จะเป็นการดึงดูดใจนักท่องเที่ยวจากแดนไกลให้เข้ามาท่องเที่ยวซึ่งมีการเน้นสิ่ง ดึงดูดใจ Attractions ที่เป็นสิ่งธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากกว่าการท่องเที่ยว เพื่อชาติพันธุ์ที่จะเน้นชาติพันธุ์มนุษย์การกลับคืนสู่ธรรมชาติและ การชื่นชม ความสัมพันธ์ของผู้คนพื้นที่พักอยู่ในกลุ่มนี้ซึ่งจะรวมการถ่ายภาพการเดินทาง ไกลการบินเข้าการลงเรือเล็กและรวมไปถึงการตั้งแคมป์ 2 การท่องเที่ยวเพื่อ วัฒนธรรม Cultural tourism ซึ่งการท่องเที่ยวเพื่อวัฒนธรรมเป็นการเดินทาง เพื่อสัมผัสและการเข้าร่วมในวิถีชีวิตเก่าๆที่กำลังจะสูญหายไป ในบางท้องถิ่น เพื่อให้เข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงประวัติความเป็นมาและการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน ไปจากวัฒนธรรมของคนเช่นการแสดงศิลปวัฒนธรรมและประเพณีหรืองาน เทศกาลต่างๆ เป็นต้น 3 การท่องเที่ยวเพื่อชาติพันธุ์ Ethnic tourism ซึ่งการ ท่องเที่ยวเพื่อชาติพันธุ์นั้นเป็นการท่องเที่ยวที่ประสงค์ที่จะสังเกตการแสดงออก ทางวัฒนธรรมและแบบแผนการใช้ชีวิตของประชากรต่างเผ่าพันธุ์และจะรวมไป ถึงการไปเยี่ยมเยือนบ้านเกิดเมืองนอนของคนรวมไปถึงการเข้าร่วมพิธีกรรม การรำฟ้อนการเข้าร่วมพิธีทางศาสนาต่างๆ 4 การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ Business tourism ซึ่งการท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจนั้นมีลักษณะเด่นคือการประชุมการหารือ การพบปะกันหรือการสัมมนาซึ่งมักรวมตัวกันเอาการท่องเที่ยวประเภทอื่นเข้าไว้ ด้วยกันซึ่งเมื่อมีการท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจเกิดขึ้นนั้นแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละแห่ง จะมีการท่องเที่ยวได้หลายประเภท

๒๖ดำเนินชีวิตที่แตกต่างไปจากวัฒนธรรมของคนชน การแสดงศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและงานเทศกาล เป็นต้น ๕ การท่องเที่ยวเพื่อประวัติศาสตร์ Historical Tourism เป็นการท่องเที่ยวเพื่อเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์สถานและโบราณวัตถุเก่าๆ ที่เน้นความรุ่งเรืองในอดีตอาจเป็นการไปชมอนุสาวรีย์โบสถ์วิหารวังต่างๆ และ การแสดงแสงเสียงเหตุการณ์เด่นๆในอดีตกาล ๕ การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ Business tourism มีลักษณะเด่นคือการประชุมหรือพบปะกันหรือการสัมมนา ซึ่งมักรวมเอาการท่องเที่ยวประเภทอื่นเข้ามาไว้ด้วยเมื่อมีการท่องเที่ยวเพื่อ ธุรกิจเกิดขึ้นแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งจะมีการท่องเที่ยว

)เป็นการเข้าร่วมการแข่งขัน ก ก็พาลเล่นกีฬาแข่งน้ำพุรักษาโรคการอาบน้ำแดดและ การสมาคมกันในสิ่งแวดล้อมที่ผ่อนคลาย ก จิตใจสถานที่ดังกล่าวเช่น ชายทะเลสนามกอล์ฟสนามเทนนิส ฯลฯ ก2 .กการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล(intensive tour)เป็นการท่องเที่ยวจัดขึ้นเพื่อเป็น ก รางวัลแก่พนักงานเป็น สวัสดิการของหน่วยงานและบริษัทห้างร้านต่างๆเพื่อดูงานการสนทนา ก การ โดยหน่วยงานเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมด ก3 .กการท่องเที่ยวเพื่อชม ประวัติศาสตร์(Histoical tourism)เป็นการท่องเที่ยว ก พิพิธภัณฑ์สถานและ โบสถ์เก่าๆที่เน้นความรุ่งเรืองในอดีตอาจเป็นการเยือนอนุสาวรีย์โบสถ์ ก วิหาร วังต่างๆชมการแสดงแสงเสียงเหตุการณ์เด่นๆในอดีตกาล ก 18 ก4 .กการ ท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ(Business tourism)มีลักษณะเด่นคือการประชุมพบปะ ก กันหรือการสัมมนาซึ่งมักจะรวมการท่องเที่ยวประเภทอื่นๆด้วย ก5 .กการท่องเที่ยวเพื่อชมวัฒนธรรม(Culture tourism)เป็นการเดินทางเพื่อสัมผัสและ ก ในบางครั้งเข้าร่วมวิถีชีวิตเก่าๆที่หาได้ยากท้องถิ่นเก่าๆที่มีความน่าสนใจเป็นที่ ดึงดูดความ ก สนใจเช่นเครื่องแต่งกายตามประเพณีการเรียงมาพื้นบ้านการ แสดงศิลปะและหัตถกรรม ก โบราณ ก6 .กการท่องเที่ยวเพื่อชาติพันธุ์(Ethnic tourism)เป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ที่ ก สังเกตเห็นแสดงออก ทางวัฒนธรรมและแบบแผนการใช้ชีวิตของประชากรต่างเผ่าพันธุ์ซึ่งรวมทั้ง ก การไปเยี่ยมเยือนบ้านเกิดเมืองนอนการเข้าร่วมพิธีกรรมฟ้อนรำและเข้าร่วมพิธีทาง ศาสนาต่างๆ ก7 .กการท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อม(environmental tourism)คล้ายกับการท่องเที่ยวเพื่อ ก ชาติพันธุ์แต่เน้นสิ่งดึงดูดใจที่เป็นสิ่ง ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากกว่า ก องค์ประกอบของการท่องเที่ยว ก (วรรณ วางษ์วานิช, 2539 ก, หน้า 19 - 23)กล่าวไว้ว่าองค์ประกอบของการท่องเที่ยว ก นับว่าเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศต่างๆเพราะ องค์ประกอบนอกจาก ก จะช่วยกระตุ้นให้เกิด

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ได้หลายประเภทบางแห่งเป็นทั้งแหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมแล้วแต่นักท่องเที่ยวต้องการอย่างไร้การท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ Recreational tourism เป็นการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำรักษาโรคการอาบแดดและการสมาคมกันในสิ่งแวดล้อมที่ผ่อนคลายจิตใจสถานที่ดังกล่าวข้างต้นนี้ได้แก่หาดทรายชายทะเลการแข่งขันกอล์ฟในสนามชั้นเยี่ยมและการแข่งขันเทนนิสเป็นต้นการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มนี้จะดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักผ่อนหย่อนใจโดยเฉพาะ๗การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล Incentive tourism เป็นการท่องเที่ยวที่

และการขึ้นชมความสัมพันธของผุ่คนพื้นพิภพก็อยู่ในกลุ่มนี้ซึ่งจะรวมการถ่ายภาพการเดินทางไกลการบินเขากการลงเรือเล็กและรวมไปถึงการตั้งแคมป์ 2 การท่องเที่ยวเพื่อวัฒนธรรม Cultural tourism ซึ่งการท่องเที่ยวเพื่อวัฒนธรรมเป็นการเดินทางเพื่อสัมผัสและการเข้าร่วมในวิถีชีวิตเก่าที่กำลังจะสูญหายไป ในบางท้องถิ่นเพื่อให้เข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงประวัติความเป็นมาและการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันไปจากวัฒนธรรมของตนเช่นการแสดงศิลปวัฒนธรรมและประเพณีหรืองานเทศกาลต่างๆ เป็นต้น 3 การท่องเที่ยวเพื่อชาติพันธุ์ Ethnic tourism ซึ่งการท่องเที่ยวเพื่อชาติพันธุ์นั้นเป็นการท่องเที่ยวที่ประสงค์ที่จะสังเกตการแสดงออกทางวัฒนธรรมและแบบแผนการใช้ชีวิตของประชากรต่างเผ่าพันธุ์และรวมไปถึงการไปเยี่ยมเยือนบ้านเกิดเมืองนอนของตนรวมไปถึงการเข้าร่วมพิธีกรรมการรำฟ้อนการเข้าร่วมพิธีทางศาสนาต่างๆ 4 การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ Business tourism ซึ่งการท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจนั้นมีลักษณะเด่นคือการประชุมอาหารหรือการพบปะกันหรือการสัมมนาซึ่งมักรวมตัวกันเอาการท่องเที่ยวประเภทอื่นเข้าไว้ด้วยกันซึ่งเมื่อมีการท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจเกิดขึ้นนั้นแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละแห่งจะมีการท่องเที่ยวได้หลายประเภทบางแห่งเป็นทั้งแหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมแล้วแต่นักท่องเที่ยวจะต้องการการท่องเที่ยวประเภทใดอย่างไร 5 การท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ Recreational tourism ซึ่งการท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการนั้นจะเป็นการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาการรักษาโรคการอาบแดดและการสมาคมกันในสิ่งแวดล้อมที่จะผ่อนคลายจิตใจซึ่งสถานที่ดังกล่าวได้แก่หาดทรายชายทะเลการแข่งขันกอล์ฟและการแข่งขันเทนนิสเป็นต้นซึ่งการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มนี้จะดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักผ่อนหย่อนใจโดยเฉพาะ 6 การท่องเที่ยวเพื่อประวัติศาสตร์

จัดขึ้นเพื่อเป็นรางวัลแก่พนักงานเพื่อเป็นสวัสดิการแก่หน่วยงานและบริษัทห้างร้านต่างๆเพื่อการดูงานประชุมศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมและเพื่อนันทนาการโดยหน่วยงานและบริษัทห้างร้านจะเป็นผู้รับผิดชอบในค่าใช้จ่ายต่างๆทั้งหมด๓๒การท่องเที่ยวเป็นการเดินทางจากที่อยู่อาศัยภูมิสำเนาไปยังสถานที่อยู่ห่างไกลโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนหรือหาประสบการณ์แปลกใหม่ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ได้พบเห็นในชีวิตประจำวันในภูมิสำเนาของตนเองศึกษาเรียนรู้เกี่ยว

ขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวกับธุรกิจและบริการต่างๆรวมทั้งภาครัฐประเทศเจ้าภาพและประชาชนในท้องถิ่นซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องอยู่กิจกรรมหรือกระบวนการในการดึงดูดด้วยการให้การต้อนรับที่อบอุ่นเยี่ยมไมตรีแก่นักท่องเที่ยวหรือผู้มาเยือน McIntosh Goedner 1986 Webster Third New International Dictionary ได้ให้ความหมายของคำว่า Tourism ไว้ว่า 1 การท่องเที่ยว 2 การเดินทางเพื่อความสำราญใจ 3 การบริหารงานธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้วยขุมสายณอยุธยา 2527 ไม่ปรากฏเลขหน้าได้กล่าวถึงการท่องเที่ยวว่าเป็นเรื่องของการเดินทางถ้าไม่มีการเดินทางก็ไม่มีการท่องเที่ยวเสรีวงสีไพจิตร 2534 ไม่ปรากฏเลขหน้าได้ให้คำจำกัดความของการท่องเที่ยวว่าเป็นการท่องเที่ยวที่ผู้คนได้ไปเยี่ยมสถานที่หนึ่งเพื่อการเที่ยวชมเมืองเยี่ยมญาติเพื่อนไปพักผ่อนวันหยุดทั้งระยะสั้นและระยะยาวอาจขยายความรวมไปถึงบุคคลที่เดินทางไปเข้าร่วมการประชุมทางวิชาการทางการเมืองหรือการประชุมทางธุรกิจหรือเข้าร่วมกิจกรรมอื่นๆทางธุรกิจตลอดจนการเดินทางไปศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญหรือไปทำการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ด้วยโดยผู้ที่มาเยือนเหล่านี้สามารถใช้การคมนาคมขนส่งได้ทุกรูปแบบสุรเชษฐ์เชษฐมาส 2541 ไม่ปรากฏเลขหน้ากล่าวถึงการท่องเที่ยวว่าเป็นการเดินทางจากที่อยู่อาศัยภูมิสำเนาไปยังสถานที่อยู่ห่างไกลโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและองค์ประกอบต่างๆของสถานที่ที่เดินทางผ่านไปหรือสถานที่ท่องเที่ยวที่เข้าไปหรือหาประสบการณ์แปลกใหม่ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ได้พบเห็นในชีวิตประจำวันในภูมิสำเนาของตน

๒๘ท่องเที่ยวดังกล่าวใหม่มีความสวยงามอยู่เสมอการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสามารถจำแนกออกได้ดังต่อไปนี้คือสัมผัสวัฒนธรรมแขนงต่างๆการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม Cultural tourism หมายถึงการท่องเที่ยวเพื่อการชมหรือสัมผัสศิลปวัฒนธรรมแขนงต่างๆได้แก่สถาปัตยกรรมจิตรกรรมประติมากรรมภาษาวรรณกรรมหัตถกรรมนาฏศิลป์และดนตรีรวมทั้งงานเทศกาลประเพณีตลอดจนการเที่ยวชมมรดกทางประวัติศาสตร์ที่เป็นแหล่งประวัติศาสตร์โบราณสถานและศาสนสถานซึ่งเป็นไปในแนวทางเดียวกัน๗การลงไปสัมผัสแหล่งท่องเที่ยวที่นั่นด้วยตนเองจึงจะทำให้นักท่องเที่ยวเกิดการ

ตั้งแต่บริเวณตัวเมืองกาญจนบุรีจังหวัดกาญจนบุรีจรดเขตพรมแดนไทยพม่าการทบทวนวรรณกรรมในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยเฉพาะแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และแนวคิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนรวมถึงนโยบายด้านการท่องเที่ยวของรัฐบาลซึ่งในส่วนของนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม Cultural tourism นั้นนักวิชาการได้ระบุว่าเป็นการท่องเที่ยวเพื่อศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมประเพณีและวิถีชีวิตของ 102 Integrated Social Science Journal ผู้คนในชุมชนเป็นการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการให้ความรู้และความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมโบราณสถานศิลปกรรมสถาปัตยกรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีขุเกียรติคุณเพศ 2542 วรณางษ์วานิช 2546 บุญเลิศจิตต์วัฒนา 2548 283 อีกทั้งยังเป็นการท่องเที่ยวเพื่อชมหรือสัมผัสศิลปวัฒนธรรมแขนงต่างๆได้แก่สถาปัตยกรรมจิตรกรรมประติมากรรมภาษาและวรรณกรรมนาฏศิลป์และดนตรีรวมทั้งงานเทศกาลประเพณีตลอดจนการเที่ยวชมมรดกทางประวัติศาสตร์ที่เป็นแหล่งประวัติศาสตร์โบราณสถานและศาสนสถานธิดาอิสสิชัยกุล 2546 83 สำหรับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ Creative tourism นั้นนักวิชาการให้ความหมายไว้ว่าเป็นการท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องกันประวัติศาสตร์ศิลปวัฒนธรรมวิถีชุมชนและเอกลักษณ์ของสถานที่โดยนักท่องเที่ยวได้เรียนรู้เพื่อสร้างประสบการณ์โดกร่วมกับเจ้าของวัฒนธรรมและได้มีโอกาสใช้ชีวิตร่วมกับเจ้าของสถานที่เป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มคุณค่าให้กับชุมชนการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์คือได้ว่าเป็นกระบวนการที่คนและเป็นที่ศทางใหม่ของการท่องเที่ยวในปัจจุบันซึ่งการท่องเที่ยวในยุคแรกๆนั้นให้ความสนใจกับการพักผ่อนหย่อนใจมาสู่การเดินทางท่องเที่ยวในยุคที่สอง

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

เรียนรู้ในแหล่งท่องเที่ยวเป็นกระแสความต้องการที่มีมากขึ้นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ต้องการได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องการท่องเที่ยวมากกว่าความสนุกเพลิดเพลินเพียงอย่างเดียวเพื่อสร้างความพึงพอใจให้แก่นักท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่นั้นการที่เราได้สัมผัสสถานที่ท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นสถาปัตยกรรม จิตรกรรมประติมากรรมภาษาและวรรณกรรมหัตถกรรมและสถานที่อื่นๆเพื่อให้เราใจสถานที่นั้นจริงๆท่องเที่ยววัฒนธรรมท้องถิ่นการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมเป็นการท่องเที่ยวที่ศึกษาความรู้เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นต่างๆและ

กล่าวกันว่าแนวคิดของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมก็เหมือน\ n แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยได้รับการตอบสนองเป็นอย่างดีทั้งภาครัฐและเอกชนใน\ n การตระหนักถึงการท่องเที่ยวที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมจึงก่อให้เกิดกระแสเรียกร้องหลัก 3 ประการ\ n ดังต่อไปนี้\ n1 .กระแสความต้องการของชาวโลกให้เกิดจิตสำนึกการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในแหล่ง\ n ท่องเที่ยวเป็นกระแสความต้องการของประชาชนทั่วโลกให้เกิดการสร้างจิตสำนึกในแง่\ n การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมระดับท้องถิ่นจนถึงขอบชายกว้างขวางไปทั่วโลกโดยเฉพาะอย่างยิ่ง\ n การอนุรักษ์ระบบนิเวศเพื่อคงความหลากหลายทางชีวภาพไว้\ n2 .กระแสความต้องการของนักท่องเที่ยวให้เกิดการเรียนรู้ในแหล่งท่องเที่ยวเป็นกระแส\ n ความต้องการที่มีมากขึ้นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ต้องการได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องการท่องเที่ยว\ n 15 \ n มากกว่าความสนุกเพลิดเพลินเพียงอย่างเดียวเพื่อสร้างความพึงพอใจให้แก่นักท่องเที่ยวในรูปแบบ\ n ใหม่\ n3 .กระแสความต้องการของชุมชนท้องถิ่นในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว\ n เป็นกระแสความต้องการของชุมชนท้องถิ่นที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อเป็น\ n หลักประกันให้การพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นไปในทิศทางที่ถูกต้องและชุมชนท้องถิ่นยอมรับใน\ n ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่จะได้รับเพื่อให้เกิดการกระจายรายได้ที่เหมาะสม\ n จากกระแสดังกล่าวก่อให้เกิดการตื่นตัวในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางเลือกใหม่ขึ้นเพื่อ\ n มาทดแทนหรือแข่งขันกับการท่องเที่ยวแบบประเพณีนิยมจึงเป็นสาเหตุสำคัญให้เกิดการประชุม\ n ด้านสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอย่างยั่งยืนขึ้นณเมืองแวนคูเวอร์ประเทศแคนาดา\ n เมื่อเดือนมีนาคมปี.ศ. 1990 (พ.ศ. 2535)จากผลของการประชุมครั้งนี้ได้ให้ความหมายของ\ n การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนไว้ว่าเป็นการพัฒนาที่สามารถตอบสนองความต้องการของ\ n นักท่องเที่ยวและเจ้าของ

ศึกษาชีวิตความเป็นอยู่ในแง่มานุษยวิทยาและสังคมวิทยาเช่นชมโบราณสถาน ศิลปะหรือการแสดงต่างๆทั้งนี้จะต้องเคารพในวัฒนธรรมของกันและกันเพื่อก่อให้เกิดมิตรภาพความเข้าใจและความซาบซึ้งตื้นใจในวัฒนธรรมของชุมชนนั้นๆต้องคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดต่อบุคคลและวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมในชุมชนนั้นให้น้อยที่สุดชุมชนท้องถิ่นผู้เป็นเจ้าของวัฒนธรรมก็ได้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวในด้านสร้างรายได้และการจ้างงานซึ่งเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมต่อชุมชนนั้นๆท่องเที่ยววิถีชีวิตแบบเก๋อกูลหมายความว่าการท่องเที่ยวที่

มาซึ่งสารสนเทศและประสบการณ์ใหม่ที่พึงพอใจแก่ผู้ที่มีความต้องการด้านวัฒนธรรมสอดคล้องกับบุคลิกจิตตั้งวัฒนาและปรัชญาศรัทธา 2557 209 ที่กล่าวว่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นการเดินทางของคุณหรือกลุ่มคนจากสถานที่ที่อยู่ประจำไปยังท้องถิ่นอื่นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาประสบการณ์ใหม่ๆประกอบการเรียนรู้การสัมผัสการชื่นชมเอกลักษณ์ความงดงามทางวัฒนธรรมดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมหมายถึงการเคลื่อนไหวของคุณบุคคลเพื่อทำให้สิ่งดึงดูดทางวัฒนธรรมส่งผลให้เกิดการเดินทางของคุณหรือกลุ่มคนเพื่อแสวงหาประสบการณ์ใหม่ๆเรียนรู้สัมผัสและชื่นชมเอกลักษณ์ความงดงามทางวัฒนธรรมในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมควรเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้มีประสบการณ์ร่วมและเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆในพื้นที่เช่นการเข้าไปสัมผัสวิถีชีวิตของคนท้องถิ่นให้นักท่องเที่ยวได้มีความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทั้งในด้านภูมิปัญญาความงดงามทางจิตวิทยาและความรู้สึกของการพัฒนาภายใต้กรอบของการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยต้องให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์สืบทอดและถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมอันสะท้อนการคงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ของชุมชนอีกทั้งควรให้ความสำคัญกับการสร้างประโยชน์ทางเศรษฐกิจให้กับชุมชนซึ่งอาจเกิดขึ้นจากการจ้างงานทำให้ชุมชนมีรายได้เพิ่มสูงขึ้นควบคู่กันไปด้วยเป็นเหตุยกของและสุวรรณามวงศ์ 2559 6 นอกจากนี้ยังต้องส่งเสริมในเรื่องการเคารพในวัฒนธรรมซึ่งกันและกันเพื่อก่อให้เกิดมิตรภาพความรู้ความเข้าใจและความซาบซึ้งใจในวัฒนธรรมชุมชนนั้นๆ นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับบุคคลวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมของชุมชนในขณะเดียวกันชุมชนท้องถิ่นผู้เป็นเจ้าของวัฒนธรรมจะได้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวเป็นการสร้างรายได้การจ้างงานนำมาซึ่งการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมการท่องเที่ยวเชิง

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

๒๙. ดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยว การขนส่ง และการต้อนรับนักท่องเที่ยว ๓๗ องค์ประกอบของการท่องเที่ยวได้ ๕ ประการ ดังนี้ นักท่องเที่ยวหมายถึงบุคคลที่เดินทางท่องเที่ยวเป็นถิ่นที่อยู่โดยปกติของตนไปยังท้องถิ่นอื่นเป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจและด้วยวัตถุประสงค์อันมีค่าใช้จ่ายไปประกอบอาชีพหรือหารายได้ นักท่องเที่ยวต้องออกค่าใช้จ่ายในการเดินทางอย่างน้อยที่สุดเป็นค่าอาหารที่พักค้างคืนก็จะจ่ายเป็นค่าที่พักค่าของที่ระลึกและบริการอื่นๆด้วย

ที่ไม่มีการกำหนดระยะเวลาการพักขั้นต่ำไว้ ๓3 . ประชากร \ n ประชากรคือนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศแบบจัดการท่องเที่ยวด้วยตนเอง ยานถนน \ n ข้าราชการและบริเวณใกล้เคียงโดยอาจเดินทางเข้ามาในประเทศไทยทางบกทางเรือหรือทาง \ n อากาศ \ n4 . ขอบเขตพื้นที่ในการศึกษา \ n ขอบเขตที่สำรวจนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ยานถนน ข้าราชการตลอดแนวถนน ข้าราชการ \ n ทั้ง 2 ด้านและบริเวณใกล้เคียง เช่น ถนนรามบุตรี ถนนพระอาทิตย์ \ n 5 . ช่วงเวลาที่ทำการศึกษา \ n เดือนมิถุนายน 2546 - เดือนมีนาคม 2547 \ n นิยามศัพท์ \ n อุตสาหกรรมท่องเที่ยว หมายถึง อุตสาหกรรมบริการประเภทหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วย \ n ธุรกิจหลายประเภทที่เกี่ยวข้องโดยตรง เช่น ธุรกิจขนส่ง ธุรกิจร้านอาหาร และภัตตาคารธุรกิจ \ n ด้านโรงแรมและที่พัก และธุรกิจการจัดนำเที่ยวซึ่งผลผลิตหลักที่นักท่องเที่ยวซื้อโดยตรงได้แก่ \ n บริการต่างๆ รวมทั้งตั๋วเครื่องบินโดยสารตลอดการเดินทางท่องเที่ยว \ n นักท่องเที่ยว หมายถึง บุคคลที่เดินทางจากท้องถิ่นอื่นเป็นถิ่นที่อยู่โดยปกติของตนไปยัง \ n ท้องถิ่นอื่นเป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจและด้วยวัตถุประสงค์อันมีค่าใช้จ่ายไปประกอบอาชีพ \ n หรือหารายได้ และให้หมายรวมถึงผู้รับบริการหรือความสะดวกจากผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวโดย \ n เสียค่าบริการด้วย \ n นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ หมายถึง ชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทย \ n และพำนักอยู่ครั้งหนึ่งๆ ไม่น้อยกว่า 1 คืน (24 ชั่วโมง) และ ไม่มากกว่า 60 วัน โดยมีวัตถุประสงค์ \ n เดินทางเข้ามาเพื่อท่องเที่ยวพักผ่อนหรือเพื่อวัตถุประสงค์ใดๆก็ตามที่มีค่าใช้จ่ายในการประกอบอาชีพ \ n การจัดการท่องเที่ยวด้วยตนเอง หมายถึง การท่องเที่ยวที่มีลักษณะ 2 ประการ ดังนี้ \ n1 . นักท่องเที่ยววางแผนการท่องเที่ยวด้วยตนเองทั้งหมดนับตั้งแต่การสำรองบัตรโดยสาร \ n เครื่องบิน การจัดหา

๓๐. รัฐบาลของประเทศหรือท้องถิ่นที่เป็นเจ้าของบ้านซึ่งทำหน้าที่จัดให้มีโครงสร้างพื้นฐาน Infrastructure เช่น ถนน ท่าเรือ ท่าอากาศยาน ระบบไฟฟ้า น้ำประปา ระบบการสื่อสารที่ทันสมัย เป็นการลงทุนเพื่อการท่องเที่ยวของประเทศ และเพื่ออำนวยความสะดวกสบายของคนในท้องถิ่น ๔ ตัวเจ้าของบ้านหรือประชาชนในประเทศนั้นๆ ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการต้อนรับและดึงดูดใจนักท่องเที่ยวหรือแขกผู้มาเยือนท้องถิ่นนั้นซ้ำอีกหรืออาจชักชวนผู้ที่ไม่เคยมาเยือนให้ตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวทั้งความมีน้ำใจ แสดงความช่วยเหลือ และเรื่องของการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีอยู่ในท้องถิ่น

ถึงในธรรมนุญ) , 2547) \ n McIntosh และ Goildner (1990) กล่าวไว้ใน Tourism : Practises \ , Philosophies \ , 1990 ว่า \ n การท่องเที่ยวประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 4 ประการคือ \ n นักท่องเที่ยวซึ่งต้องใช้จ่ายเงินในการเดินทางอย่างน้อยที่สุดเป็นค่าอาหารค่าที่พัก \ n ค่าของที่ระลึกและบริการอื่นๆ ค่าใช้จ่ายเหล่านี้จะหมุนเวียนกระจายไปในธุรกิจบริการต่างๆ \ n 15 \ n ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวก่อให้เกิดการสร้างงานและกระจายรายได้สู่ระบบเศรษฐกิจของท้องถิ่น \ n ธุรกิจซึ่งทำหน้าที่จัดหาสินค้าต่างๆและบริการอำนวยความสะดวกแก่นัก \ n ท่องเที่ยวได้แก่ การคมนาคมขนส่ง ที่พัก ร้านอาหาร บริการนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ร้านค้า \ n ของที่ระลึกและขายสินค้าพื้นเมือง ฯลฯ \ n รัฐบาลและประเทศท้องถิ่นที่เป็นเจ้าของบ้านซึ่งทำหน้าที่จัดให้มีโครงสร้าง \ n พื้นฐาน เช่น ถนน สะพาน สถานีรถไฟ โดยสร้างทำระบบไฟฟ้า น้ำประปา ท่าอากาศยาน \ n ระบบการสื่อสารที่ทันสมัย เช่น โทรศัพท์ดาวเทียม ฯลฯ เป็นการลงทุนเพื่อการท่องเที่ยวของ \ n ประเทศและเพื่อความสะดวกสบายของคนในท้องถิ่นอำนวยความสะดวกในเรื่องพิธีการเข้าเมือง \ n การขนส่งระหว่างท่าอากาศยานกับที่พักหรือสถานขนส่งบริการให้ข่าวสารด้านที่พักสร้าง \ n ภาพลักษณ์ของประเทศโฆษณาเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ประเทศให้เป็นที่ยอมรับและสนใจของนัก \ n ท่องเที่ยวภายในประเทศและต่างประเทศรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว \ n ตัวเจ้าของบ้านหรือประชาชนในประเทศนั้นๆ ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการต้อนรับ \ n และดึงดูดใจนักท่องเที่ยวหรือแขกผู้มาเยือนท้องถิ่นนั้นซ้ำอีกหรืออาจชักชวนผู้ที่ไม่เคยมาเยือนให้ \ n ตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวโดยบุคลากรที่ปฏิบัติงานในธุรกิจบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวซึ่ง \ n มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนักท่องเที่ยวต้องมีความรู้และทักษะในงานอาชีพของตนประชาชนทั่วไป \ n จะต้องแสดงความเป็นมิตรไมตรีจิต เข้มแข็ง ทักทายให้น้ำดื่ม ใ้ใช้ห้องส้วาให้ความช่วยเหลือ \ n แก่นักท่องเที่ยว

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

สถานที่อาจเกิดจากธรรมชาติสร้างหรือมนุษย์สร้างขึ้นแต่เหตุการณ์ที่นำประทับใจเกิดจากมนุษย์สร้างเพียงอย่างเดียว2 สิ่งอำนวยความสะดวก Amenities ความสะดวกสบายที่ทำให้ให้นักท่องเที่ยวหรือคนที่เดินทางเข้ามาถึงสถานที่ได้รวดเร็วปลอดภัยและสะดวกสบายมากยิ่งขึ้นดังนั้นการสร้างปัจจัยพื้นฐานในการผลิต Infrastrure เช่นระบบขนส่งระบบการสื่อสารระบบสาธารณูปโภคเช่น ไฟฟ้าประปาเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการท่องเที่ยวนอกจากนี้สิ่งก่อสร้างอื่นๆเช่น โรงแรมร้านอาหารร้านขายของที่ระลึกโรงพยาบาลฯลฯตลอดจนการก้าจัดระบบของเสียก็เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องพัฒนาควบคู่กันไปกับแหล่งท่องเที่ยวต่อการเข้าถึง Accessibility การ

ดูแลแหล่งท่องเที่ยวในรูปแบบใบไม้และประชาชนในท้องถิ่นมีความพอใจหรือสนใจที่จะให้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นของตนได้รับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวหรือไม่แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยว 3As Collier and Harraway 1997 18 ได้เสนอแนวคิดว่าการท่องเที่ยวจะบรรลุวัตถุประสงค์นั้น แหล่งท่องเที่ยวต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการหรือ 3As ดังนี้ 1 สิ่งดึงดูด Attraction สิ่งดึงดูดเกิดจากสถานที่ Sites และเหตุการณ์ Events สถานที่อาจเกิดจากธรรมชาติสร้างหรือมนุษย์สร้างขึ้นแต่เหตุการณ์ที่นำประทับใจเกิดจากมนุษย์เพียงอย่างเดียว 2 สิ่งอำนวยความสะดวก Amenities ความสะดวกสบายที่ทำให้ให้นักท่องเที่ยวหรือคนเดินทางเข้าไปถึงสถานที่ที่รวดเร็วปลอดภัยและสะดวกสบายมากยิ่งขึ้นดังนั้นการสร้างปัจจัยพื้นฐานในการผลิต Infrastructure เช่นระบบขนส่งระบบการสื่อสารระบบสาธารณูปโภคเช่น ไฟฟ้าประปาเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในแหล่งท่องเที่ยวนอกจากนี้สิ่งก่อสร้างอื่นๆเช่น โรงแรมร้านอาหารร้านขายของที่ระลึกโรงพยาบาลฯลฯตลอดจนระบบการก้าจัดของเสียก็เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องพัฒนาควบคู่กันไปกับแหล่งท่องเที่ยว 3 การเข้าถึง Accessibility การเข้าไปถึงแหล่งท่องเที่ยวต้องมีระบบการขนส่ง Transportation ซึ่งประกอบด้วยเส้นทาง The way พาหนะ The vehicle สถานี The terminal และผู้ประกอบการ The carrier การขนส่งมีวัตถุประสงค์ในการลาเลี้ยงคนและสิ่งของไปยังจุดหมายปลายทางโดยเส้นทางหรือท่อลาล้างจากแนวคิดศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวและองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยว 3As ได้นำมาสรุปรวมเพื่อใช้ในการวัดระดับศักยภาพและความต้องการของแหล่งท่องเที่ยวสากล 5 ด้านตามกรอบแนวคิดการวิจัยดังภาพที่ 1 วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์ Social Sciences Research and Academic Journal ปีที่ 13 ฉบับที่ 38 พฤษภาคมสิงหาคม 2561 36 ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยระเบียบวิธีวิจัยการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยโดยสำรวจแหล่งท่องเที่ยวสากลบริเวณทะเลสาบสงขลา

เพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบและสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นการเคลื่อนไหวของผู้คนที่เกิดขึ้นจากปัจจัยกระตุ้นทางวัฒนธรรมเช่นการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อชื่นชมศิลปวัฒนธรรมประเพณีเทศกาลการเข้าเยี่ยมชมอนุสรณ์สถานการเดินทางเพื่อศึกษาขนบธรรมเนียมความเชื่อที่สืบทอดกันมาของชุมชนท้องถิ่นตลอดจนความเชื่อทางศาสนาองค์ประกอบที่เป็นสิ่งดึงดูดใจของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมได้แก่ โบราณคดีและพิพิธภัณฑ์ต่างๆ๒สถาบันดยกรรมสิ่งปลูกสร้างรวมถึง

ในวาลิกาแสนคำ 2545 ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมเอาไว้ว่าเป็นการเคลื่อนไหวของผู้คนที่เกิดขึ้นจากปัจจัยกระตุ้นทางวัฒนธรรมเช่นการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อชื่นชมศิลปวัฒนธรรมประเพณีเทศกาลการเข้าเยี่ยมชมอนุสรณ์สถานการเดินทางเพื่อศึกษาขนบธรรมเนียมความเชื่อที่สืบทอดกันมาของชุมชนท้องถิ่นตลอดจนความเชื่อทางศาสนา The European Center for Traditional and Religiional Culture หรือ ECTARC อ้างในวาลิกาแสนคำ 2545 ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่เป็นสิ่งดึงดูดใจของการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมอันได้แก่ 1 โบราณคดีและพิพิธภัณฑ์ต่างๆ 2 สถาบันดยกรรมสิ่งปลูกสร้างรวมถึงซากฝังเมืองในอดีต 3 ศิลปะหัตถกรรมประติมากรรมประเพณีและเทศกาลต่างๆ 4 ความน่าสนใจทางดนตรี 5 การแสดงละครภาพยนตร์มหรสพต่างๆ 6 ภาษาและวรรณกรรม 7 ประเพณีความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับศาสนา 8 วัฒนธรรมเก่าแก่โบราณวัฒนธรรมพื้นบ้านหรือวัฒนธรรมย่อย 16 Coltman อ้างในอนุรักษ์ปัญญาวัฒน์ 2542 ได้ให้แนวทางในการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมไว้ 9 ประการสรุปได้ดังนี้ 1 ส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นเห็นความสำคัญของการท่องเที่ยวที่มีต่อเศรษฐกิจในสังคม 2 การพัฒนาการท่องเที่ยวจะต้องขึ้นอยู่กับจุดประสงค์และความต้องการของชุมชนว่าจะต้องให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในชุมชนมากน้อยเพียงใด 3 วิธีการและความถี่ในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวควรได้รับความเห็นชอบจากประชาชนในท้องถิ่นเพราะจะเป็นเครื่องวัดว่าท้องถิ่นนั้นๆต้องการนักท่องเที่ยวประเภทใดและจำนวนเท่าไร 4 ควรมีความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและเอกชนในการพยายามที่จะทำให้ท้องถิ่นเป็นสถานที่พักผ่อนที่มีความสมบูรณ์และมีคุณภาพ 5 ในการวางแผนการท่องเที่ยวไม่ควรให้มีผลกระทบต่อประชาชนในท้องถิ่นผู้

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

ว่าท้องถิ่นนั้นๆต้องการนักท่องเที่ยวประเภทใดและจำนวนเท่าไร ๔ ความสำเร็จความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและเอกชนในการพยายามที่จะทำให้ท้องถิ่นเป็นสถานที่พักผ่อนที่มีความสมบูรณ์และมีคุณภาพในการวางแผนการท่องเที่ยวไม่ควรให้มีผลกระทบต่อประชาชนในท้องถิ่นผู้ที่เกี่ยวข้องในการวางแผนจึงต้องมีความระมัดระวังและต้องวางแผนรองรับในเรื่องนี้เอาไว้ด้วยเพื่อที่จะรักษาวัฒนธรรมและค่านิยมของท้องถิ่นให้คงอยู่เงินลงทุนแรงงานรวมทั้งนักบริหารทางการ

งานและคุณค่าทรัพยากรท่องเที่ยวซึ่งวิธีการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวมีหลายรูปแบบอาทิการเน้นวิธีการจัดทำโปรแกรมสื่อความหมายธรรมชาติหรือวัฒนธรรมในแหล่งท่องเที่ยวการจัดให้มีนิทรรศการแผ่นป้ายบรรยายตามบริเวณจุดท่องเที่ยวต่างๆการจัดเส้นทางเดินเท้าที่ให้บริการในการเรียนรู้ธรรมชาติหรือวัฒนธรรมแก่ผู้มาเยือนรวมถึงการฝึกอบรมมัคคุเทศก์และเจ้าหน้าที่ของที่รับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยวให้สามารถชี้แนะและอธิบายเกี่ยวกับธรรมชาติและวัฒนธรรมที่นักท่องเที่ยวพบเห็นมิติที่ ๒ มิติด้านการสร้างความปลอดภัยให้

และความเข้าใจซึ่งกันและกัน ๔๖ ประโยชน์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยวทางตรงได้แก่กงานหรืออาชีพเกี่ยวกับธุรกิจโรงแรมในย่านเมืองอันเป็นแหล่งการท่องเที่ยวสำคัญทุกแห่งจะต้องจัดสถานที่พักอาศัยขึ้นมาเพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยวที่ผานมาพักอาศัยชั่วคราวซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญในกิจการท่องเที่ยวโดยมีหน้าที่ให้บริการแขกที่เข้ามาพัก โดยเริ่มตั้งแต่ผู้จัดการพนักงานต้อนรับพนักงานบริการด้านภัตตาคารและพนักงานฝ่ายแม่บ้านเป็นต้นเมื่อกิจกรรมท่องเที่ยวเหล่านี้ ๔๖ ศิริยามสุโพธิ์สังคริทยาการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครไอเอสพี

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

มหรสพต่างๆ 6 ภาษาและวรรณกรรม 7 ประเพณีความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับศาสนา 8 วัฒนธรรมเก่าแก่โบราณวัฒนธรรมพื้นบ้านหรือวัฒนธรรมย่อย 16 Coltman อ้างในอนุรักษ์ปัญญาวัฒน์ 2542 ได้ให้แนวทางในการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมไว้ 9 ประการสรุปได้ดังนี้ 1 ส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นเห็นความสำคัญของการท่องเที่ยวที่มีต่อเศรษฐกิจในสังคม 2 การพัฒนาการท่องเที่ยวจะต้องขึ้นอยู่กับจุดประสงค์และความต้องการของชุมชนว่าจะต้องให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในชุมชนมากน้อยเพียงใด 3 วิธีการและความถี่ในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวควรได้รับความเห็นชอบจากประชาชนในท้องถิ่นเพราะจะเป็นเครื่องวัดว่าท้องถิ่นนั้นๆต้องการนักท่องเที่ยวประเภทใดและจำนวนเท่าไร 4 ความสำเร็จความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและเอกชนในการพยายามที่จะทำให้ท้องถิ่นเป็นสถานที่พักผ่อนที่มีความสมบูรณ์และมีคุณภาพ 5 ในการวางแผนการท่องเที่ยวไม่ควรให้มีผลกระทบต่อประชาชนในท้องถิ่นผู้ที่เกี่ยวข้องในการวางแผนจึงต้องมีความระมัดระวังและต้องวางแผนรองรับในเรื่องนี้เอาไว้ด้วยเพื่อที่จะรักษาวัฒนธรรมและค่านิยมของท้องถิ่นให้คงอยู่ 6 เงินลงทุนแรงงานรวมทั้งนักบริหารทางการท่องเที่ยวควรมาจากชุมชนเจ้าของถิ่นเพื่อที่ท้องถิ่นจะสามารถควบคุมการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นไปในทิศทางที่ต้องการได้ 7 ควรเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมและงานเทศกาลที่จัดขึ้นเพื่อนักท่องเที่ยว 8 เรื่องราวและงานเทศกาลที่จัดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยวจะต้องสะท้อนให้เห็นถึงประวัติศาสตร์วิถีชีวิตความเป็นอยู่และสภาพทางภูมิศาสตร์ของท้องถิ่น 9 ก่อนที่จะลงมือพัฒนาการท่องเที่ยวควร

ด้านการสร้างจิตสำนึกการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมให้แก่ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนต้องมีแนวคิดที่วสารมทธรสิสานฉบบัฒนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 มกราคม มิถุนายน 2558 125 จะให้ความรู้ความเข้าใจและสร้างจิตสำนึกแก่ผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทุกฝ่ายในการปกป้องรักษาทรัพยากรท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมเป็นอันดับแรกเพื่อให้คงไว้ซึ่งความสวยงามและคุณค่าทรัพยากรท่องเที่ยวซึ่งวิธีการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวมีหลายรูปแบบเช่นการเน้นวิธีการจัดทำโปรแกรมสื่อความหมายธรรมชาติหรือวัฒนธรรมในแหล่งท่องเที่ยวการจัดให้มีนิทรรศการแผ่นป้ายบรรยายตามบริเวณหรือจุดต่างๆการจัดให้มีเส้นทางเดินเท้าหรือเส้นทางเดินป่าที่ให้บริการในการเรียนรู้ธรรมชาติหรือวัฒนธรรมแก่ผู้มาเยือนรวมถึงการฝึกอบรมมัคคุเทศก์และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่รับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยวให้สามารถชี้แนะและอธิบายเกี่ยวกับธรรมชาติและวัฒนธรรมที่นักท่องเที่ยวพบเห็นเป็นต้น 2 มิติด้านการสร้างความปลอดภัยให้แก่ักท่องเที่ยวในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนต้องมีแนวคิดให้นักท่องเที่ยวที่มีความปรารถนาหรือสนใจจะศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับธรรมชาติและวัฒนธรรมเช่นการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้วยการจัดให้มีสื่อความหมายธรรมชาติหรือวัฒนธรรมซึ่งเป็นการเพิ่มพูนความรู้ประสบการณ์แก่นักท่องเที่ยวให้ได้รับความพึงพอใจกลับไป 3 มิติด้านการสร้างควมมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ให้แก่ชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนต้องมีแนวคิดในการมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชุมชนท้องถิ่นด้วยการเปิดโอกาสให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนและช่วยให้ชุมชนท้องถิ่นได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อมเช่นการลงทุนด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ที่ท่องเที่ยวบางแห่งยังขาดความรู้ความเข้าใจและมองไม่เห็นคุณค่าในวัฒนธรรมของตนเองไม่มีการห้ามปรามหรือต่อต้านเมื่อเห็นนักท่องเที่ยวแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมมีการเอาใจเอาริยบแสดงอาการดูถูกเหยียดหยาม ฯลฯ ซึ่งล้วนก่อให้เกิดผลกระทบในทางเสียต่อตนเองท้องถิ่นและประเทศส่วนรวมได้ทั้งสิ้น ดังนั้นการกำหนดนโยบายและแผนการดำเนินงานจึงควรพิจารณาจากส่วนบนลงมา TopDown และจากส่วนล่างหรือผู้ปฏิบัติขึ้นไป Bottom Up ร่วมกันเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติและการเอื้ออำนวยต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ประโยชน์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยวเมื่อพิจารณาถึงประโยชน์ของการท่องเที่ยวแล้วอาจลงความเห็นหรือสรุปได้ว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวจะให้ประโยชน์แก่สังคม 2 ทางคือทางตรงและทางอ้อมดังจะเห็นได้จากปัจจุบันนี้ สังคมวิทยาการท่องเที่ยวได้กลายเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อระบบเศรษฐกิจของ 22 จากแนวความคิดดังกล่าวแล้วนั้นจะตรงกับแนวความคิดของวิชัยเทียนน้อย 2528 หน้า 8 ที่กล่าวถึงประโยชน์ที่พึงได้รับจากการท่องเที่ยวซึ่งครอบคลุมไปถึงประชากรในท้องถิ่นมากมายหลายสาขาวิชาชีพทั้งทางตรงและทางอ้อมดังนี้ 1 กบประโยชน์ที่ได้รับจากนักท่องเที่ยวทางตรงได้แก่กงานหรืออาชีพเกี่ยวกับธุรกิจโรงแรมในย่านเมืองอันเป็นแหล่งการท่องเที่ยวสำคัญทุกแห่งจะต้องจัดสถานที่พักอาศัยขึ้นมาเพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยวที่สำคัญได้แก่โรงแรมบังกะโลและโมเต็ล ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ถือได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญในกิจการท่องเที่ยวผู้ที่ทำหน้าที่ในการบริการแขกที่เข้ามาพักประกอบด้วยบุคคลหลายระดับโดยเริ่มตั้งแต่ผู้จัดการพนักงานต้อนรับพนักงานด้านภัตตาคารและพนักงานฝ่ายแม่บ้านเป็นต้นผู้ปฏิบัติงานเหล่านี้ส่วนใหญ่จะเป็นคนที่อาศัยในท้องถิ่นนั้นๆเมื่อมีการท่องเที่ยวได้รับการส่งเสริม

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

งได้จาก http wwwswkacth stech picturesupload1 LANG52pdf ๒๑กันยายน๒๕๖๕๕๗ขุเกียรติยัมพวงแรงจูงใจที่มีผลต่อการปฏิบัติงานกรณีศึกษาบริษัทบางกอกกล๊าสจำกัดโรงงานจังหวัดปทุมธานีการค้นคว้าอิสระปริญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตวิชาเอกการจัดการวิศวกรรมธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี๒๕๕๕หน้าบทคัดย่อ

ปี 2554 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเพิ่มผลผลิตของพนักงานธนาคารกสิกรไทยจังหวัดเชียงใหม่ปริญาเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ขุเกียรติยัมพวง 2554 แรงจูงใจที่มีผลต่อการปฏิบัติงานกรณีศึกษาบริษัทบางกอกกล๊าสจำกัดโรงงานจังหวัดปทุมธานีปริญาบริหารธุรกิจบัณฑิตวิชาเอกการจัดการวิศวกรรมธุรกิจคณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์บุรีรัมย์ 2556 การสื่อสารกลยุทธ์สู่ความสำเร็จขององค์กรบทความออนไลน์ 2556 http wwwbaanjomymcom library 3 extension1 communication 09htm นำทิพย์จันทนาอนุรักษ์ 2559 แรงจูงใจที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของพนักงานของบริษัทดีไลน์คอนสตรัคชั่นจำกัด หลักการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสาขาการจัดการมหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ นิมนวลทองแสน 2557 ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานกลุ่มธุรกิจผลผลิตเครื่องสำอางในเขตจังหวัดปทุมธานีบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตคณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

๓๘แต่ละบุคคลากรได้รับและจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลากรนั้นได้ซึ่งระดับความพึงพอใจของแต่ละบุคคลากรย่อมมีความแตกต่างกันไปตอบสนองความต้องการในสิ่งที่ขาดหายไปหรือสิ่งที่ไม่ทำให้เกิดความไม่สมดุลเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมที่จะแสดงออกของบุคคลากรซึ่งมีผลการเลือกที่จะปฏิบัติในกิจกรรมต่างๆได้อย่างเหมาะสม๕๕กล่าวโดยสรุปการจูงใจว่าหมายถึงกระบวนการต่างๆทางร่างกายและจิตใจถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าให้เกิดการแสดงออกของพฤติกรรมเพื่อที่

งานขุเกียรติยัมพวง 2554 ได้ให้ความหมายแรงจูงใจว่าหมายถึงกระบวนการที่บุคคลากรถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าโดยจูงใจให้กระทำหรือตัดสินใจให้บรรลุวัตถุประสงค์บางอย่างเช่นพนักงานที่ตั้งใจทำงานเพื่อหวังความดีความชอบถือเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการจูงใจโดยวิธีการโอส 2555 ได้ให้ความหมายการจูงใจว่าหมายถึงปัจจัยหรือสิ่งต่างๆที่ผลักดันให้บุคคลากรแสดงพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ตนเองต้องการหมายถึงการที่บุคคลากรมีความปรารถนาหรือต้องการที่จะปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ตั้งไว้ปฐมวงค์สีหาเสนา 2557 ได้ให้ความหมายการจูงใจหรือความพึงพอใจว่าหมายถึงความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลากรที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเกิดจากพื้นฐานของการรับรู้ค่านิยมและประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลากรได้รับและจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลากรนั้นได้ซึ่งระดับความพึงพอใจของแต่ละบุคคลากรย่อมมีความแตกต่างกันไปตอบสนองความต้องการในสิ่งที่ขาดหายไปหรือสิ่งที่ไม่ทำให้เกิดความไม่สมดุลเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมที่จะแสดงออกของบุคคลากรซึ่งมีผลการเลือกที่จะปฏิบัติในกิจกรรมต่างๆได้อย่างเหมาะสมกล่าวโดยสรุปการจูงใจว่าหมายถึงกระบวนการต่างๆทางร่างกายและจิตใจถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าให้เกิดการแสดงออกของพฤติกรรมเพื่อที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายของเป้าหมายที่ต้องการซึ่งสามารถแสดงได้ตั้งแต่แบบจำลองภาพที่ 1 จาลองการจูงใจที่มادتดแปลงจากพรชัยลิขิตธรรมโรจน์ 2551 3 แรงขับแรงขับแรงขับ 4 การสื่อสาร 5 พฤติกรรมการแสดงออก 6 เป้าหมาย Goal ตรงตามวัตถุประสงค์ 1 บุคคล 2 ความต้องการ 3 แรงขับ Valaya Alongkorn Review

จะบรรลุจุดมุ่งหมายของเป้าหมายที่ต้องการซึ่งสามารถแสดงได้ตั้งแต่แบบจำลอง๒๕๒ความสำคัญของแรงจูงใจแรงจูงใจมีความสำคัญมากต่อการปฏิบัติงานให้มีคุณภาพรวมทั้งทำให้เกิดความร่วมมือในการปฏิบัติงานก่อให้เกิดความซื่อสัตย์ภักดีเสริมสร้างให้เกิดการปฏิบัติตามข้อบังคับระเบียบแบบแผนทำให้องค์กรแข็งแกร่งทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความเข้าใจองค์กรให้เกิดความคิดริเริ่มในกิจกรรมต่างๆทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความเชื่อมั่นในองค์กรซึ่งทฤษฎีการจูงใจของ Maslow มาสโลว์ได้ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ไว้ว่ามนุษย์มีความต้องการ

ต่างๆทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความเชื่อมั่นในองค์กรตามความหมายของแรงจูงใจคือสภาพจิตใจหรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อการทำงานที่ตนเป็นสมาชิกอยู่ ความรู้สึกนี้อาจเป็นความรู้สึกที่เกี่ยวกับเพื่อนร่วมงานผู้บังคับบัญชาหรือบรรยากาศในหน่วยงานการทำงานด้วยความกระตือรือร้นพึงพอใจในงานและทุกคนมีส่วนร่วมแรงจูงใจมีความสำคัญมากต่อการปฏิบัติงานให้มีคุณภาพรวมทั้งให้เกิดความร่วมมือในการปฏิบัติงานก่อให้เกิดความซื่อสัตย์ภักดีเสริมสร้างให้เกิดการปฏิบัติตามข้อบังคับระเบียบแบบแผนทำให้องค์กรแข็งแกร่งทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความเข้าใจองค์กรให้เกิดความคิดริเริ่มในกิจกรรมต่างๆทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความเชื่อมั่นในองค์กรซึ่งทฤษฎีการจูงใจของ Maslow มาสโลว์ได้ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ไว้ว่ามนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอความต้องการได้รับการตอบสนองแล้วจะมีความต้องการอย่างอื่นเข้ามาแทนที่ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่เป็นสิ่งจูงใจอีกต่อไปแต่ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองนั้นจะเป็นสิ่งจูงใจแทนความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เป็น 5 ลำดับดังนี้คือ 1 ความต้องการด้านร่างกาย Physiological needs 2 ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย Safety needs ความปลอดภัยด้านร่างกายและจิตใจกับความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ 3 ความต้องการทางสังคม Social or belonging needs ให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น 4 ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียงหรือฐานะทางสังคม Esteem or status needs 5 ความต้องการที่จะได้รับความสมหวังในชีวิต Self actualization or self realization เป็นขั้นสูงสุดของมนุษย์ส่วนทฤษฎีสององค์ประกอบ Two factors theory ของเฮอริชเบิร์กดังนี้คือ 1 ปัจจัยกระตุ้น Motivation factors จะเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความพอใจ Satisfiers เป็นตัวสนับสนุนให้ประสบความสำเร็จในการทำงานมี 5 ประการคือ 1 ความสำเร็จของงาน

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ขัดแย้งกันกับเพื่อร่วมงานน้อยมากแม้จะตกอยู่ในภาวะกดดันจากสถานการณ์ต่างๆก็มีความอดทนได้นานและไม่คิดหนีปัญหาไม่ปิดความรับผิดชอบแต่อย่างใดโดยแรงจูงใจมีความสำคัญหลายประการแยกออกได้ดังนี้๑ร่วมทำให้เกิดความร่วมใจในการปฏิบัติงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ๒ก่อให้เกิดความซื่อสัตย์ภักดีที่ผู้ปฏิบัติงานจะพึงมีต่อองค์การ๓เสริมสร้างให้เกิดการปฏิบัติตามข้อบังคับระเบียบแบบแผน๔ทำให้องค์การแข็งแกร่งสามารถฟันฝ่าอุปสรรคไปได้๕ทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความเข้าใจองค์การ๖ให้เกิดความคิดริเริ่มในกิจกรรมต่าง

ก็จะมีพลังในการทำงานนั้นๆให้สำเร็จพยานกรรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ราชบัณฑิตยสถาน 2546 30 ซึ่งคือความรู้สึกนึกคิดหรือท่าทีของบุคคลกลุ่มบุคคลผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานที่มีสภาพแวดล้อมต่างๆในการปฏิบัติงานได้แก่หน่วยงานที่บุคคลนั้นสังกัดอยู่ลักษณะงานที่ท่าสภาวะการทำงานกลุ่มการทำงานและเพื่อนร่วมงานทุกระดับในรูปสหประชาชาติ 2549 32 ความสำคัญของแรงจูงใจแรงจูงใจมีความสำคัญมากต่อการปฏิบัติงานให้มีคุณภาพได้มีนักวิชาการให้ความสำคัญของแรงจูงใจไว้ว่าแรงจูงใจมีความสำคัญต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานกล่าวคือถ้าเจ้าหน้าที่มีแรงจูงใจจะมีความตั้งใจในการทำงานอย่างแท้จริงมีทัศนคติไปในทางคิดสร้างสรรค์มีปัญหาคัดแย้งกันกับเพื่อร่วมงานน้อยมากแม้จะตกอยู่ในภาวะกดดันจากสถานการณ์ต่างๆก็มีความอดทนได้นานและไม่คิดหนีปัญหาไม่ปิดความ 36 Journal of Roi Kaensarn Academi Vol 3 No 2 July December 2018 รับผิดชอบแต่อย่างใดอนันต์ พรหมบังเกิด 2548 11 โดยแรงจูงใจมีความสำคัญหลายประการแยกออกได้ดังนี้ 1 ร่วมทำให้เกิดความร่วมใจในการปฏิบัติงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ 2 ก่อให้เกิดความซื่อสัตย์ภักดีที่ผู้ปฏิบัติงานจะพึงมีต่อองค์การ 3 เสริมสร้างให้เกิดการปฏิบัติตามข้อบังคับระเบียบแบบแผน 4 ทำให้องค์การแข็งแกร่งสามารถฟันฝ่าอุปสรรคไปได้ 5 ทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความเข้าใจองค์การ 6 ให้เกิดความคิดริเริ่มในกิจกรรมต่างๆ ทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความเชื่อมั่นในองค์การผลดีสี่ดยมานะ 2549 58 ทั้งนี้ความสำเร็จในภารกิจของหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพสูงสุดจะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้บังคับบัญชาพัฒนาและดำรงไว้ซึ่งแกนชีวิตในหน่วยงานให้มีระดับสูงคือ 1 แรงจูงใจ 2 วินัย 3 สามัคคีธรรม 4 ประสิทธิภาพกำลังพลศิริทิเว พันธุ์ 2548 57 ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง

๔๐หน่วยงานการทำงานด้วยความกระตือรือร้นพึงพอใจในงานและทุกคนมีส่วนร่วมแรงจูงใจมีความสำคัญมากต่อการปฏิบัติงานให้มีคุณภาพร่วมทำให้เกิดความร่วมใจในการปฏิบัติงานก่อให้เกิดความซื่อสัตย์ภักดีเสริมสร้างให้เกิดการปฏิบัติตามข้อบังคับระเบียบแบบแผนทำให้องค์การแข็งแกร่งทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความเข้าใจองค์การให้เกิดความคิดริเริ่มในกิจกรรมต่างๆทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความเชื่อมั่นในองค์การซึ่งทฤษฎีการจูงใจของ Maslow มาสโลว์ได้ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ไว้ว่ามนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอความต้องการได้รับการตอบสนองแล้วจะมีความต้องการอย่างอื่นเข้ามาแทนที่ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่เป็นสิ่งจูงใจอีก

หรือบรรยากาศในหน่วยงานการทำงานด้วยความกระตือรือร้นพึงพอใจในงานและทุกคนมีส่วนร่วมแรงจูงใจมีความสำคัญมากต่อการปฏิบัติงานให้มีคุณภาพร่วมทำให้เกิดความร่วมใจในการปฏิบัติงานก่อให้เกิดความซื่อสัตย์ภักดีเสริมสร้างให้เกิดการปฏิบัติตามข้อบังคับระเบียบแบบแผนทำให้องค์การแข็งแกร่งทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความเข้าใจองค์การให้เกิดความคิดริเริ่มในกิจกรรมต่างๆทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความเชื่อมั่นในองค์การซึ่งทฤษฎีการจูงใจของ Maslow มาสโลว์ได้ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ไว้ว่ามนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอความต้องการได้รับการตอบสนองแล้วจะมีความต้องการอย่างอื่นเข้ามาแทนที่ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่เป็นสิ่งจูงใจอีกต่อไปแต่ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองนั้นจะเป็นสิ่งจูงใจแทนความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เป็น 5 ลำดับดังนี้คือ 1 ความต้องการด้านร่างกาย Physiological needs 2 ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย Safety needs ความปลอดภัยด้านร่างกายและจิตใจกับความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ 3 ความต้องการทางสังคม Social or belonging needs ให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น 4 ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียงหรือฐานะทางสังคม Esteem or status needs 5 ความต้องการที่จะได้รับความสมหวังในชีวิต Self actualization or self realization เป็นขั้นสูงสุดของมนุษย์ส่วนทฤษฎีสององค์ประกอบ Two factors theory ของเฮอริชเบอร์กตั้งนี้คือ 1 ปัจจัยกระตุ้น Motivation factors จะเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความพอใจ Satisfiers เป็นตัวสนับสนุนให้ประสบความสำเร็จในการทำงานมี 5 ประการคือ 1 ความสำเร็จของงาน Achievement 2 การได้รับการยอมรับนับถือ Recognition 3 ลักษณะของ Journal of Roi Kaensarn Academi ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 ประจำเดือนกรกฎาคม ธันวาคม 2561 35 งาน Work itself 4 ความรับผิดชอบ Responsibility 5 ความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน Advancement 2 ปัจจัยด้าน Hygiene factors มีลักษณะเป็นปัจจัยที่เป็นสิ่งแวดล้อมในการทำงานมี 11 ประการคือ 1 โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต Possibility of growth 2 ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา Relationship

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ต่อไปแต่ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองนั้นจะเป็นสิ่งจูงใจแทนความต้องการพื้นฐานของมนุษย์๒๕งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับศึกษาคัดเลือกถิ่นหมื่นไว๕๙ได้เสนองานวิจัยเรื่องศักยภาพและแนวทางการจัดการท่องเที่ยวชุมชนลำปางหลวงอำเภอเกาะคาจังหวัดลำปางผลการวิจัยพบว่านักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นด้านเห็นศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนลำปางหลวงโดยรวมทั้ง๖ด้านอยู่ในระดับมากทุกปัจจัยได้แก่ด้านอัตลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวด้านความสามารถในการเข้าถึงด้านสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสถานที่พักผ่อนด้านกิจกรรม

1 ศักยภาพและแนวทางการจัดการท่องเที่ยวชุมชนลำปางหลวงอำเภอเกาะคาจังหวัดลำปาง Potential and Communitybased Tourism Management Guidline of LampangLuang Community KohKha District Lampang Province กิตติศักดิ์กลิ่นหมื่นไว 1 1 อาจารย์สาขาวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวคณะศิลปศาสตร์วิทยาลัยอินเตอร์เทคโนโลยีลำปางบทคัดย่อการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวและหาแนวทางการจัดการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของชุมชนลำปางหลวงตำบลลำปางหลวงอำเภอเกาะคาจังหวัดลำปางเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมกลุ่มตัวอย่างคือนักท่องเที่ยวและประชาชนในชุมชนลำปางหลวงจำนวน 400 คนเครื่องมือวิจัยคือแบบสอบถามเพื่อถามนักท่องเที่ยวโดยการเลือกแบบบังเอิญและแบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเพื่อสัมภาษณ์ประชาชนและผู้นำชุมชนผ่านกิจกรรมการเสวนากลุ่มย่อยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนาเพื่อหาค่าร้อยละรวมถึงการวิเคราะห์เนื้อหาผลการวิจัยพบว่านักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นด้านเห็นศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนลำปางหลวงโดยรวมทั้ง 6 ด้านอยู่ในระดับมากทุกปัจจัยได้แก่ด้านอัตลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวด้านความสามารถในการเข้าถึงด้านสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสถานที่พักผ่อนด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยวและด้านบริการเสริมอื่นๆโดยเฉพาะทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่สำคัญทางประวัติศาสตร์วัฒนธรรมประเพณีและวิถีชีวิตชุมชนที่น่าสนใจมีการเดินทางที่สะดวกสบายสามารถเลือกเดินทางได้หลากหลายรูปแบบสำหรับแนวทางการจัดการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของชุมชนลำปางหลวงพบว่าชุมชนมีความต้องการให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจหรือการกำหนดทิศทางการท่องเที่ยวและมีการรวมตัวเพื่อจัดตั้งองค์กรการท่องเที่ยวขึ้นในชุมชนโดยเปิดโอกาสให้คนในชุมชนท่องเที่ยว

ทางการท่องเที่ยวและด้านบริการเสริมอื่นๆโดยเฉพาะทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่สำคัญทางประวัติศาสตร์วัฒนธรรมประเพณีและวิถีชีวิตชุมชนที่น่าสนใจมีการเดินทางที่สะดวกสบายสามารถเลือกเดินทางได้หลากหลายรูปแบบสำหรับแนวทางการจัดการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของชุมชนลำปางหลวงพบว่าชุมชนมีความต้องการให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจหรือการกำหนดทิศทางการท่องเที่ยวและมีการรวมตัวเพื่อจัดตั้งองค์กรการท่องเที่ยวขึ้นในชุมชนโดยเปิดโอกาสให้คนในชุมชนท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวรวมไปถึงการร่วมรับผลประโยชน์จากการจัดการการท่องเที่ยว

1 ศักยภาพและแนวทางการจัดการท่องเที่ยวชุมชนลำปางหลวงอำเภอเกาะคาจังหวัดลำปาง Potential and Communitybased Tourism Management Guidline of LampangLuang Community KohKha District Lampang Province กิตติศักดิ์กลิ่นหมื่นไว 1 1 อาจารย์สาขาวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวคณะศิลปศาสตร์วิทยาลัยอินเตอร์เทคโนโลยีลำปางบทคัดย่อการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวและหาแนวทางการจัดการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของชุมชนลำปางหลวงตำบลลำปางหลวงอำเภอเกาะคาจังหวัดลำปางเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมกลุ่มตัวอย่างคือนักท่องเที่ยวและประชาชนในชุมชนลำปางหลวงจำนวน 400 คนเครื่องมือวิจัยคือแบบสอบถามเพื่อถามนักท่องเที่ยวโดยการเลือกแบบบังเอิญและแบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเพื่อสัมภาษณ์ประชาชนและผู้นำชุมชนผ่านกิจกรรมการเสวนากลุ่มย่อยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนาเพื่อหาค่าร้อยละรวมถึงการวิเคราะห์เนื้อหาผลการวิจัยพบว่านักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นด้านเห็นศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนลำปางหลวงโดยรวมทั้ง 6 ด้านอยู่ในระดับมากทุกปัจจัยได้แก่ด้านอัตลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวด้านความสามารถในการเข้าถึงด้านสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสถานที่พักผ่อนด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยวและด้านบริการเสริมอื่นๆโดยเฉพาะทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่สำคัญทางประวัติศาสตร์วัฒนธรรมประเพณีและวิถีชีวิตชุมชนที่น่าสนใจมีการเดินทางที่สะดวกสบายสามารถเลือกเดินทางได้หลากหลายรูปแบบสำหรับแนวทางการจัดการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของชุมชนลำปางหลวงพบว่าชุมชนมีความต้องการให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจหรือการกำหนดทิศทางการท่องเที่ยวและมีการรวมตัวเพื่อจัดตั้งองค์กรการท่องเที่ยวขึ้นในชุมชนโดยเปิดโอกาสให้คนในชุมชนท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวรวมไปถึงการร่วมรับผลประโยชน์จากการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนโดยร่วมกันหาแนวทางการจัดการท่องเที่ยวของชุมชนลำปางหลวง

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ชุมชนโดยร่วมกันหาแนวการจัดการท่องเที่ยวของชุมชนลำปางหลวงจำ
นวน๒เส้นทางคือเส้นทางที่๑เส้นทางท่องเที่ยววนมัสการพระธาตุศักดิ์สิทธิ์
เรียนรู้วิถีชีวิตชุมชนสืบสานงานหัตถกรรมศิลป์โปรแกรมทัวร์๑วันเส้นทางที่๒เส้น
ทางการท่องเที่ยววนมัสการพระธาตุศักดิ์สิทธิ์เรียนรู้วิถีชีวิตชุมชนเทศบาลงานแห่
ครวตวนโปรแกรมทัวร์๑วัน๕๙กิตติศักดิ์กลิ่นหมื่นไวยศักยภาพและแนวทางการ
จัดการท่องเที่ยวชุมชนลำปางหลวงอำเภอเกาะคำจิ่งหวัดลำปางวารสาร
สังคมศาสตร์วิชาการสำนักวิชาสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ที่๙ฉบับที่๒๒๐๑พฤษภาคมสิงหาคม๒๕๕๙ <https://soo.cit.haijo.org/index.php>

การท่องเที่ยวชุมชนโดยร่วมกันหาแนวการจัดการท่องเที่ยวของชุมชนลำปาง
หลวงจำนวน 2 เส้นทางคือเส้นทางที่ 1 เส้นทางท่องเที่ยววนมัสการพระธาตุ
ศักดิ์สิทธิ์เรียนรู้วิถีชีวิตชุมชนสืบสานงานหัตถกรรมศิลป์โปรแกรมทัวร์ 1 วันเส้น
ทางที่ 2 เส้นทางท่องเที่ยววนมัสการพระธาตุศักดิ์สิทธิ์เรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน
เทศบาลงานแห่ครวตวนโปรแกรมทัวร์ 1 วันศาสนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว
แนวทางการจัดการท่องเที่ยวชุมชนลำปางหลวงอำเภอเกาะคำจิ่งหวัดลำ
ปาง Abstract The purposes of this research were to study the
tourism abilities and to find out the guidelines for community
participation in tourism management of LampangLuang
Community LampangLuang Subdistrict Kokha District Lampang
Province The participants were 400 tourists and people who live in
LampangLuang Community The research instruments consisted of
a questionnaire and an indept interview The data obtained was
analyzed for percentage and the content analysis was also applied
to this study The results of this research showed that there were 6
potentiality aspects of LampangLuang tourism community which
were the highest level included attractions accessibility facilities
accommodations tourism 2 activities and additional services Most
of people in the community believed that there were plenty of
tourism resources history cultures traditions and lifestyles of the
community and it was easy to visit to various attractions for both
Thai and foreign tourists Regarding the guidelines for community
participation in tourism management it was found that all sectors
were required to take part both in decision making and specifying
the tourism direction There should also have a

๔๑ศิลาวัฒน์ชัยวงศ์และคณะได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว
ศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวศิลปะเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มจังหวัดล้านนาผลการ
วิจัยพบว่าศักยภาพการท่องเที่ยวศิลปะเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มจังหวัดล้านนา
ด้านสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว Attraction พบว่าประวัติความเป็นมาของ
ศิลปกรรมศิลปะพื้นบ้านและพุทธศิลปกรรมในล้านนาเช่นจิตรกรรมประติมากรรม
และสถาปัตยกรรมสามารถสะท้อนความเป็นเอกลักษณ์ของล้านนาด้านสิ่งอ
ำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว Amenities พบว่ามีบริการร้านค้าร้านอาหาร
เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวการจัดสถานที่

สร้างสรรค์ของกลุ่มจังหวัดล้านนาผลการศึกษาวิเคราะห์ศักยภาพการท่องเที่ยวศิลปะ
เชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มจังหวัดล้านนาด้านสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว
Attraction พบว่าภาพรวมมีศักยภาพการท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่า
เฉลี่ยเท่ากับ 355 โดยพบว่าการเก็บรวบรวมข้อมูลทางประวัติศาสตร์โบราณคดี
สังคมและวัฒนธรรมมีความชัดเจนต่อเนื่องประวัติความเป็นมาของศิลปกรรม
ศิลปะพื้นบ้านและพุทธศิลปกรรมในล้านนาก่อสร้างสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของกลุ่ม
ศิลปินในล้านนามีเอกลักษณ์มีความโดดเด่นรูปแบบผลงานทางศิลปะการ
สร้างสรรค์ผลงานร่วมสมัยมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องผลการวิเคราะห์ศักยภาพ
การท่องเที่ยวศิลปะเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มจังหวัดล้านนาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
ทางการท่องเที่ยว Amenities พบว่าภาพรวมมีศักยภาพการท่องเที่ยว
อยู่ในระดับมากที่สุดเพียงพอสำหรับรองรับจำนวนรถที่เข้ามาโดยเฉพาะ
83 วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ที่ 7 ฉบับที่ 1 มกราคม
มิถุนายน 2564 ในช่วงที่มีนักท่องเที่ยวหนาแน่นมีบริการร้านค้าร้านอาหารเพียง
พอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวมีการจัดสถานที่นั่งพักผ่อนของนักท่องเที่ยว
ที่มีเพียงพอการให้บริการห้องสุขาที่มีจำนวนเพียงพอแยกสัดส่วนสำหรับ
เพศหญิงและมีสัญลักษณ์ที่ชัดเจนมีการจัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลโดยเจ้าหน้าที่
ประชาสัมพันธ์มีความรู้รวมถึงมีสื่อนำเสนอข้อมูลบริการแก่นักท่องเที่ยวอาทิ
แผ่นพับแผนที่ที่นำเสนอและเป็นข้อมูลปัจจุบันมีมาตรการในการรักษาความ
ปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยวจากอันตรายที่อาจเกิดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยวอาทิ
เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยอุปกรณ์ปฐมพยาบาลขั้นพื้นฐานข้อมูลสำคัญใน
การติดต่อโรงพยาบาลสถานีตำรวจและการคำนึงถึงสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้
พิการเช่นห้องน้ำสำหรับผู้พิการการบริการเส้นทางสำหรับผู้พิการในการเข้าชม
แหล่งท่องเที่ยวผลการศึกษาวิเคราะห์ศักยภาพการท่องเที่ยวศิลปะเชิง

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

นั้นพักผ่อนของนักท่องเที่ยวมีเพียงพอด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว
 Accessibilities พบว่าสภาพเส้นทางเดินทางถึงแหล่งท่องเที่ยวมีความ
 ปลอดภัยการแสดงผลข้อมูลการเดินทางในระบบออนไลน์มีความชัดเจนด้าน
 กิจกรรมทางการท่องเที่ยว Activities พบว่ากิจกรรมทางการท่องเที่ยวสามารถ
 ก่อนให้เกิดการสืบสานวัฒนธรรมประเพณีและด้านการบริหารจัดการท่องเที่ยว
 Administration พบว่าการมีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานภาครัฐภาคเอกชนภาค
 ชุมชนในการกำหนดนโยบายการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและการสร้างโอกาสให้
 ชุมชนหารายได้จากกิจกรรมท่องเที่ยวรูปแบบเส้นทาง

ศิลปะพื้นบ้านและพุทธศิลปกรรมในล้านนาสะท้อนความเป็นเอกลักษณ์ของล้าน
 นาได้อย่างชัดเจนด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว Amenities พบ
 ว่ามีบริการร้านค้าเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวด้านการเข้าถึง
 แหล่งท่องเที่ยว Accessibilities พบว่าสภาพเส้นทางเดินทางถึงแหล่งท่อง
 เที่ยวมีความปลอดภัยการแสดงผลข้อมูลการเดินทางในระบบออนไลน์มีความ
 ชัดเจนด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว Activities พบว่ากิจกรรมทางการท่อง
 เที่ยวสามารถสะท้อนเอกลักษณ์เฉพาะตนทางวัฒนธรรมและด้านการบริหาร
 จัดการท่องเที่ยว Administration พบว่าการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายการกำ
 หนดและการสร้างโอกาสให้ชุมชนหารายได้จากกิจกรรมท่องเที่ยวรูปแบบเส้น
 ทางการท่องเที่ยวศิลปะเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มจังหวัดล้านนาสามารถสร้างรูป
 แบบเส้นทางทางการท่องเที่ยวศิลปะเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มจังหวัดล้านนาจำนวน
 16 รายการนำเที่ยวใน 8 พื้นที่ค่าสำคัญการพัฒนาเส้นทางทางการท่องเที่ยวเชิง
 ศิลปะ Abstract The objectives of this article were 1 to explore and
 collect the information on tourist attractions by bringing the local
 resources to build the tourist sources with a creative art of Lanna
 Provincial Group 2 to study the condition and potential the tourism
 with a creative art of Lanna Provincial Group and 3 to develop the
 model of tourist routes with a creative art of Lanna Provincial Group
 which was a mixed methods research It included 1 documentary
 research 2 quantitative research 3 qualitative research and 4 action
 research The location of research was selected the North of
 Thailand There were 8 provinces namely Lamphun Province
 Lamphun Province Chiang Mai Province Chiang Rai Province Mae
 Hong Son Province Phrae Province Nan and

การท่องเที่ยวศิลปะเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มจังหวัดล้านนาจากการสำรวจและ
 รวบรวมข้อมูลเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่น่าทรัพยากรในพื้นที่มาสร้างสรรค์เป็นแหล่ง
 ท่องเที่ยวศิลปะเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มจังหวัดล้านนาได้พบศักยภาพของพื้นที่
 ที่สามารถนำมาสู่การสร้างเส้นทางทางการท่องเที่ยวได้ประกอบด้วยจังหวัด
 เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง แพร่ น่าน พะเยา แม่ฮ่องสอน ซึ่งมีความโดดเด่น
 ทางด้านการส่งเสริมการเรียนรู้การอนุรักษ์และการสร้างสรรค์ศิลปะของวัดและ
 ชุมชนในกลุ่มจังหวัดล้านนาเป็นพื้นที่พัฒนาและสร้างสรรค์ศิลปะเชิงสร้างสรรค์
 ในล้านนาทั้งนี้จากการสำรวจพื้นที่และนำหลักแนวทางการวางแผนการจัดราย
 การนำเที่ยวเพื่อให้อาจสามารถสร้างรูปแบบเส้นทางทางการท่องเที่ยว

ปริทรรศน์มหาวิทยาลัยเขตแพร่ปีที่ 7 ฉบับที่ 1 มกราคมมิถุนายน 2564 แหล่งเรียน
 รู้ทางศิลปวัฒนธรรมที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม
 ในชุมชน 4 แห่งคือ 1 วัด โสมนัสราชวรวิหาร 2 ศูนย์ศึกษาพุทธศาสนาวัน
 อาทิตย 3 โรงเรียนวัดโสมนัสและ 4 ศูนย์เยาวชนวัดโสมนัสด้านการบริหาร
 จัดการท่องเที่ยว Administration พบว่าการพรมมีศักยภาพการท่องเที่ยวอยู่
 ในระดับมากโดยพบว่าการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการแหล่ง
 ท่องเที่ยวหรือกิจกรรมท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อมอยู่ในระดับมากที่สุด
 ซึ่งสอดคล้องกับพรรณวลัยศิริวงศ์วัฒนาและสมหมายแจ่มกระจ่าง 2555 น 33
 34 ได้ศึกษาการจัดการทรัพยากรทางวัฒนธรรมการอนุรักษ์จิตกรรมฝาผนังใน
 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบว่ามีการมีส่วนร่วมขององค์กรเครือข่ายชุมชนใน
 การจัดการทรัพยากรทางวัฒนธรรมการอนุรักษ์จิตกรรมฝาผนังในภาคตะวันออกเฉียง
 ออกได้แก่การวางแผนชุมชนท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังขาดข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับ
 จิตกรรมฝาผนังส่วนใหญ่จะปล่อยให้เสื่อมโทรมไปตามสภาพเห็นจิตกรรมฝา
 ผนังเป็นสัญลักษณ์ของอดีตแต่มีได้นำมาใช้ประโยชน์ในปัจจุบันให้คุณค่าใน
 ฐานะที่เป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์การจัดองค์การเจ้าอาวาสวัดกรมการวัดจะ
 ได้รับความไว้วางใจให้ตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรทางวัฒนธรรมรูป
 แบบเส้นทางทางการท่องเที่ยวศิลปะเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มจังหวัดล้านนาจากกา
 รสำรวจและรวบรวมข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวที่น่าทรัพยากรในพื้นที่มาสร้างสรรค์
 เป็นแหล่งท่องเที่ยวศิลปะเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มจังหวัดล้านนาได้พบศักยภาพ
 ของพื้นที่ที่สามารถนำมาสู่การสร้างเส้นทางทางการท่องเที่ยวได้ประกอบด้วย
 จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง แพร่ น่าน พะเยา แม่ฮ่องสอน ซึ่งมีความ
 โดดเด่นทางด้านส่งเสริมการเรียนรู้การอนุรักษ์และการสร้างสรรค์ศิลปะของวัด
 และชุมชนในกลุ่มจังหวัดล้านนาเป็นพื้นที่พัฒนาและสร้างสรรค์ศิลปะเชิง
 สร้างสรรค์ในล้านนาพื้นที่พัฒนาสินค้าศิลปะเชิงสร้างสรรค์ในล้านนาทั้งนี้จากกา
 รสำรวจพื้นที่และการนำหลักแนวทางการวางแผนการจัดรายการนำเที่ยวทำให้
 สามารถสร้างรูปแบบเส้นทางทางการท่องเที่ยวศิลปะเชิงสร้างสรรค์

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

๔๓แหล่งท่องเที่ยวโดยการจัดตั้งเป็นคณะกรรมการดำเนินการวางแผนการกำหนดแนวปฏิบัติการติดตามและประเมินผลการดำเนินการต่างๆเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในพื้นที่๒๒ทีนฤดูตรงเมืองการวิจัยเรื่องการพัฒนาารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมเครือข่ายกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มทวารวดี๔จังหวัดผลการวิจัยพบว่าสภาพของการดำเนินการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มทวารวดี๔จังหวัดนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติเห็นว่าการมีส่วนร่วมของชุมชนศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวการเรียนรู้และกิจกรรมอยู่ในระดับมากและมีความต้องการท่องเที่ยวทางธรรมชาติมาก

ทวารวดี 4 จังหวัดจำนวน 384 คนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยได้แก่แบบสังเกตและเอกสารแนวทางการสนทนากลุ่มแบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เนื้อหา 139 บทที่ 7 การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมเครือข่ายกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มทวารวดี 4 จังหวัด The Model Development of Creative Tourism in order to Enhance the Network of Tourism Activities of DVARAVATI Four Provinces ผลการวิจัยพบว่า 1 สภาพของการดำเนินการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มทวารวดี 4 จังหวัดนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติเห็นว่าการมีส่วนร่วมของชุมชนศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวการเรียนรู้และกิจกรรมอยู่ในระดับมากและความต้องการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติต้องการท่องเที่ยวทางธรรมชาติมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 5759 แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมประเพณีคิดเป็นร้อยละ 1885 และแหล่งท่องเที่ยวด้านวิถีชีวิตท้องถิ่นคิดเป็นร้อยละ 1309 ตามลำดับ 2 การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ได้รูปแบบมีชื่อเรียกว่า KRNSNONGKHAO Model 3 ผลการทดลองรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ตามโครงสร้างเพื่อความสมดุลตามหลักธรรมาภิบาลทำให้สมาชิกทราบถึงแนวทางการกระจายรายได้การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่องมีการจัดกิจกรรมที่สะท้อนถึงประวัติศาสตร์วัฒนธรรมประเพณีของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก 4 การประเมินและปรับปรุงรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และมีความ

ที่สุดคิดเป็นร้อยละ๕๗๕๙และมีความต้องการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมประเพณีคิดเป็นร้อยละ๑๘๘๕แหล่งท่องเที่ยวด้านวิถีชีวิตท้องถิ่นคิดเป็นร้อยละ๑๓๐๙ตามลำดับ๒การพัฒนาารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ได้รูปแบบชื่อ KRNSNONGKHAOModel ๓ผลการทดลองรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ตามโครงสร้างเพื่อความสมดุลตามหลักธรรมาภิบาลทำให้สมาชิกทราบถึงแนวทางการกระจายรายได้การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่องมีการจัดกิจกรรมที่สะท้อนถึงประวัติศาสตร์วัฒนธรรมประเพณีความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวอยู่

ทวารวดี 4 จังหวัดจำนวน 384 คนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยได้แก่แบบสังเกตและเอกสารแนวทางการสนทนากลุ่มแบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เนื้อหา 139 บทที่ 7 การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมเครือข่ายกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มทวารวดี 4 จังหวัด The Model Development of Creative Tourism in order to Enhance the Network of Tourism Activities of DVARAVATI Four Provinces ผลการวิจัยพบว่า 1 สภาพของการดำเนินการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มทวารวดี 4 จังหวัดนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติเห็นว่าการมีส่วนร่วมของชุมชนศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวการเรียนรู้และกิจกรรมอยู่ในระดับมากและความต้องการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติต้องการท่องเที่ยวทางธรรมชาติมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 5759 แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมประเพณีคิดเป็นร้อยละ 1885 และแหล่งท่องเที่ยวด้านวิถีชีวิตท้องถิ่นคิดเป็นร้อยละ 1309 ตามลำดับ 2 การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ได้รูปแบบมีชื่อเรียกว่า KRNSNONGKHAO Model 3 ผลการทดลองรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ตามโครงสร้างเพื่อความสมดุลตามหลักธรรมาภิบาลทำให้สมาชิกทราบถึงแนวทางการกระจายรายได้การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่องมีการจัดกิจกรรมที่สะท้อนถึงประวัติศาสตร์วัฒนธรรมประเพณีของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก 4 การประเมินและปรับปรุงรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และมีความ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

สัมภาษณ์ที่มีโครงสร้าง Structure interview การใช้เทคนิคการถ่ายภาพ โดยการใช้ภาพถ่ายการจัดแผนภูมิแผนภาพเพื่อศึกษาแนวทางการจัดสภาพ การณ์ที่เหมาะสมกับการเรียนรู้การพัฒนาเส้นทางและกิจกรรมการท่องเที่ยว ทางธรรมชาติและวัฒนธรรมในจังหวัดชัยภูมิและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติและวัฒนธรรม๓๖การวิเคราะห์ข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูลเน้นการศึกษา วิเคราะห์ทั้งการวิจัยในเชิงเอกสาร Documentary Research การวิจัยเชิง ปริมาณ Quantitative Research การวิจัยเชิงคุณภาพ Qualitative Research จากการแจกแบบสอบถามการสัมภาษณ์เป็นกระบวนการวิเคราะห์ ข้อมูลโดยมุ่ง

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

เกี่ยวกับเพื่อเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง Structured Interview ซึ่งมีสาระสำคัญในขั้นตอนของการสร้างและการตรวจสอบ เครื่องมือเชิงคุณภาพนั้นทางผู้วิจัยได้มีวิธีดำเนินการดังนี้ 22 แบบสอบถาม ประกอบการสัมภาษณ์สำหรับคณะสงฆ์และผู้ที่เกี่ยวข้องโดยมีประเด็นที่สำคัญ เช่นรูปแบบและกระบวนการจัดการเรียนรู้ของแหล่งท่องเที่ยวกระบวนการสื่อสาร เกี่ยวกับคุณค่าและการพัฒนาจิตใจการเสริมสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ผลกระทบ ที่เกิดขึ้นเป็นต้น 23 การประชุมกลุ่มย่อย Focus Group และการสัมมนาเชิง วิชาการเพื่อวิเคราะห์การส่งเสริมการเรียนรู้ในแหล่งท่องเที่ยวประเภทวัด กระบวนการสื่อสารคุณค่าและแนวปฏิบัติตามหลักการทางพระพุทธศาสนา รวมทั้งการค้นหารูปแบบกลไกและแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในท่องเที่ยว ประเภทวัดที่เหมาะสม 24 การสังเกตการณ์เรียนรู้การเข้าร่วมกิจกรรมทางพุทธ ศาสนาและการปฏิบัติสมาธิวิปัสสนาตามหลักการทางพระพุทธศาสนาของนัก ท่องเที่ยว 25 การใช้เทคนิค SWOT และเทคนิคการถ่ายภาพการจัดแผนภูมิ แผนภาพเพื่อศึกษาเส้นทางท่องเที่ยวในแต่ละภูมิภาคแนวทางการจัดสภาพ การณ์ที่เหมาะสมกับการเรียนรู้การพัฒนาจิตใจและการเชื่อมโยงเครือข่ายการ เรียนรู้ในแหล่งท่องเที่ยวประเภทวัด 3 การวิเคราะห์ข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูล เชิงคุณภาพกระบวนการในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้อมูลทางเอก สาร Documentary research มาใช้ในกระบวนการวิเคราะห์โดยดำเนินการ ร่วมกับกระบวนการรวบรวมข้อมูลจากสัมภาษณ์เจาะลึก Indepth interview ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เจาะลึก indepth interview เพื่อศึกษาและ ประมวลองค์ความรู้แนวคิดทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างเครือข่าย การจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดและชุมชนในล้านนาโดยวิธีการ วิเคราะห์อันจะได้ดำเนินการตามแนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพอันได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยพิจารณาประเด็น

คะแนนแบ่งเป็นระดับคือ๑๒๓๔และ๕มีเกณฑ์ในวิเคราะห์ดังนี้ช่วงคะแนน Mean ระดับความคิดเห็น๑๐๐๑๘๐มีระดับน้อยที่สุด๑๘๘๑๒๖๐มีระดับ น้อย๒๖๑๓๔๐มีระดับปานกลาง๓๔๑๔๒๐มีระดับมาก๔๒๑๕๐๐มีระดับมากที่สุด

ไม่เคยปฏิบัติหมายถึงไม่เคยออกกำลังกายเลยเกณฑ์ประเมินทักษะในการออก กำลังกายมีทักษะที่ไม่ดีในการออกกำลังกายคะแนนน้อยกว่าร้อยละ๘๐มีทักษะ ที่ดีในการออกกำลังกายคะแนนตั้งแต่ร้อยละ๘๐ขึ้นไปเกณฑ์ระดับความพึง พอใจคะแนนเฉลี่ย๑๐๑๘๐หมายถึงมีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด คะแนนเฉลี่ย๑๘๘๑๒๖๐หมายถึงมีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยคะแนน เฉลี่ย๒๖๑๓๔๐หมายถึงมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางคะแนน เฉลี่ย๓๔๑๔๒๐หมายถึงมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากคะแนน เฉลี่ย๔๒๑๕๐๐หมายถึงมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด 361 Thammasat Medical Journal Vol 14 No 3 JulySeptember 2014 ผลการ ศึกษาหลังจากดำเนินโครงการ

เขตอำเภอเมืองชัยภูมิจังหวัดชัยภูมิอำเภอคอนสวรรค์อำเภอบ้านเขว้าอำเภอป่าหน้ำฉนวนรงค์ อำเภอจัตุรัสอำเภอเนินสง่าบริเวณนี้จะเป็นที่ราบน้ำท่วมถึงพื้นที่ลุ่มคั่นลอนต่ำ อยู่ตอนกลางของพื้นที่จังหวัดเป็นแนวยาวตามทิศเหนือใต้ตามแนวเทือกเขาตอง พญาเย็นมีความสูงประมาณ๓๐๐๕๐๐เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลางได้แก่ พื้นที่บางส่วนในเขตอำเภอเมืองชัยภูมิจังหวัดชัยภูมิอำเภอหนองบัวระเหวอำเภอบ้านเขว้า อำเภอแก่งคร้ออำเภอเทพสถิตอำเภอป่าหน้ำฉนวนรงค์อำเภอเกษตรสมบูรณ์และ อำเภอบ้านแท่นพื้นที่สูงและภูเขาสภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ลอนลึก และภูเขาในเขตเทือกเขาตองพญาเย็นมีความสูงตั้งแต่๕๐๐มากกว่า๑๐๐๐เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลางได้แก่พื้นที่บางส่วน

ที่ ๓15 องศาเหนือเส้นแวงที่ 102 องศาตะวันออกอยู่สูงจากระดับน้ำทะเล 631 ฟุตห่างจากกรุงเทพมหานคร ๓ โดยทางรถยนต์ประมาณ 332 กิโลเมตรมีเนื้อที่ ประมาณ 12 ๖,778.3ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ ๓7 ๖, 986 ๖, 429 ไร่คิดเป็น ร้อยละ7.6ของพื้นที่ทั้งหมดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือและร้อยละ2.5ของ ๓ พื้นที่ทั้งประเทศมีพื้นที่ใหญ่เป็นลำดับที่ 3 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือและ เป็นลำดับที่ 7 ของประเทศ ๓ จังหวัดชัยภูมิจังหวัดชัยภูมิประเทศเป็นที่ราบสูง บริเวณตอนกลางของจังหวัดเป็นที่ราบพื้นที่ ๓ ครั้งหนึ่งของจังหวัดเป็นป่า ไม้และภูเขาออกจากริมเป็นที่ราบสูงมีพื้นที่ป่าไม้และเทือกเขาดังเรียงราย ๓ จากทิศตะวันออกสู่ทิศตะวันตกประกอบด้วยเทือกเขาสำคัญคือภูเขาวัวแลนคา และภูฟ้าผิงเหยด้วย ๓ ลักษณะดังกล่าวจึงทำให้พื้นที่จังหวัดถูกแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ๓1 .ส่วนเหนือมีอำเภอหนองบัวแดงอำเภอแก่งคร้ออำเภอบ้านแท่นอำเภอ เกษตรสมบูรณ์อำเภอ ๓ ภูเขิวอำเภอคอนสารและอำเภอภักดีชุมพล ๓2 .ส่วน ใต้มีอำเภอเมืองชัยภูมิจังหวัดชัยภูมิอำเภอจัตุรัสอำเภอป่าหน้ำฉนวนรงค์ อำเภอเทพสถิต ๓ อำเภอหนองบัวระเหวอำเภอคอนสวรรค์อำเภออำเภอเนินสง่าและ กิ่งอำเภอชัยใหญ่ ๓ ลักษณะภูมิประเทศที่สำคัญแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะคือ ๓1 .พื้นที่ราบฝั่งแม่น้ำเขตนี้มีพื้นที่ประมาณ 1 ๖, 048 ๖, 000 ไร่หรือร้อยละ 13 ของ พื้นที่จังหวัดมี ๓ ความสูงตั้งแต่ 0 - 200 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ได้แก่วัฏบริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำชีในเขตอำเภอเมือง ๓ ชัยภูมิอำเภอป่าหน้ำฉนวนรงค์ อำเภอจัตุรัสอำเภอคอนสวรรค์บริเวณนี้จะเป็นเขตที่ราบน้ำท่วมถึงในฤดู ๓ ฝน ๓2 .พื้นที่ลุ่มคั่นลอนต่ำอยู่ตอนกลางของพื้นที่จังหวัดเป็นแนวยาวตามทิศ เหนือ-ใต้ตามแนว ๓ เทือกเขาตองพญาเย็นมีความสูงประมาณ 200 - 500 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลางได้แก่พื้นที่บางส่วน ๓ ในเขตอำเภอเมืองชัย ภูมิจังหวัดชัยภูมิอำเภอป่าหน้ำฉนวนรงค์อำเภอบ้านเขว้าและอำเภอคอนสวรรค์ ๓ 25 ๓3 .พื้นที่สูงและภูเขาสภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ลอนลึกและภูเขาใน เขตเทือกเขาตอง ๓ พญาเย็นมีความสูงตั้งแต่ 500

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

ราวพุทธศตวรรษที่๒๑๒๒ในสมัยพระไชยเชษฐาธิราชแห่งราชอาณาจักรลาว จากลักษณะทางด้านสถาปัตยกรรมและศิลปกรรมที่ปรากฏเกิดจากการผสมผสานกันระหว่างศิลปะล้านนาล้านช้างและอยุธยาพระธาตุหนองสามหมื่นมีลักษณะเป็นเจดีย์ย่อมุมไม้สิบสองภายในองค์พระธาตubrจุพระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้าชาวนบ้านจะร่วมกันจัดงานนมัสการห่มผ้าพระธาตุหนองสามหมื่นเป็นประจำทุกปีในวันขึ้น๑๕ค่ำเดือน๕พระแท่นมัลลิ่งกัประดิษฐานอยู่ที่บ้านแท่นห่างจากตัวเมืองชัยภูมิประมาณ๗๕

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

พระธาตุหนองสามหมื่นวัดพระธาตุหนองสามหมื่นตั้งอยู่ที่หมู่ 1 บ้านแก่งภูเขียว ชัยภูมิวัดราษฎร์เป็น โบราณสถานที่มีความสำคัญและน่าสนใจมากแห่งหนึ่งของ ชัยภูมิตั้งอยู่ที่บ้านแก่งจากตัวเมืองชัยภูมิเดินทางไปตามทางหลวงหมายเลข 201 ผ่านอำเภอภูเขียวไปจนถึงบ้านหนองสองห้องระยะทางประมาณ 80 กิโลเมตรแล้วช่วยเข้าทางหลวงหมายเลข 2055 อีก 9 กิโลเมตรถึงบ้านแก่ง และแยกซ้ายไปวัดพระธาตุหนองสามหมื่นอีกประมาณ 5 กิโลเมตรพระธาตุ หนองสามหมื่นเรียกชื่อตามหนองน้ำซึ่งอยู่ห่างออกไปทางทิศตะวันตกเฉียง เหนือของวัดเป็นพระธาตุที่มีลักษณะสวยงามและสมบูรณ์ที่สุดองค์หนึ่งไม่ ปรากฏหลักฐานว่าสร้างขึ้นเมื่อใดแต่จากลักษณะทางด้านสถาปัตยกรรมและ ศิลปกรรมที่ปรากฏเกิดจากการผสมผสานกันระหว่างศิลปะล้านนาล้านช้างและ อยุธยาสันนิษฐานว่าสร้างขึ้นราวพุทธศตวรรษที่ 21 - 22 ในสมัยพระไชยเชษฐา ธิราชแห่งราชอาณาจักรลาวพระธาตุหนองสามหมื่นมีลักษณะเป็นเจดีย์ย่อมุมไม้ สิบสองตั้งอยู่บนฐานเขียงรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสมีความสูงประมาณ 45 เมตรมีบันได ทางขึ้นทั้งสี่ด้านเหนือฐานเขียงเป็นฐานบัวคว่ำบัวหงายรองรับองค์พระธาตุซึ่งมี ขั้วทั้งสี่ที่ประดิษฐานพระพุทธรูปปางรำพึงและปางลีลาภายในองค์พระธาตุ บรจุพระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้ารูปแบบดังกล่าวอาจเปรียบเทียบกับ พระธาตุอื่นทั้งในนครเวียงจันทน์และในเขตไทยเช่นพระธาตุวัดเทพพลเมือง เวียงคุกจังหวัดหนองคายพระธาตุศรีเมืองนครเวียงจันทน์เป็นต้นจากหลักฐาน ทางโบราณคดีพบว่าบริเวณนี้เคยเป็นเมืองโบราณขนาดใหญ่สมัยทวารวดีอายุ ราวพุทธศตวรรษที่ 12 - 16 ปรากฏร่องรอยของคูน้ำคันดินและโคกเนินโบราณ สถานหลายแห่งโบราณวัตถุสำคัญ

๗๔จากตารางที่๔๓พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน๔๐๐คนส่วนใหญ่ที่เป็น เพศหญิงจำนวน๒๐๓คนคิดเป็นร้อยละ๕๐.๗๕และเป็นเพศชายจำนวน๑๙๗คน คิดเป็นร้อยละ๔๙.๒๕ส่วนใหญ่มีอายุ๕๐-๕๙ปีจำนวน๑๒๐คนคิดเป็นร้อยละ๓๐มีการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน๑๔๓คนคิดเป็นร้อยละ๓๕.๗๕เป็นพนักงาน บริษัทรับบ้างจำนวน๘๙คนคิดเป็นร้อยละ๒๒.๒๕ความคิดเห็นของประชาชนต่อ การพัฒนาเส้นทางและกิจกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมใน จังหวัดชัยภูมิผู้วิจัย

ลชาย 111 2775 หญิง 289 7225 รวม 400 10000 จากตารางที่ 1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศเป็นเพศหญิงจำนวน 289 คนคิดเป็นร้อยละ 72.25 และเพศชายจำนวน 111 คนคิดเป็นร้อยละ 27.75 ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุอายุจำนวนร้อยละอายุ 15 25 ปี 56 1400 อายุ 26 35 ปี 247 6175 อายุ 36 45 ปี 69 1725 อายุ 46 59 ปี 28 700 รวม 400 10000 จากตารางที่ 2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26 35 ปีจำนวน 247 คนคิดเป็นร้อยละ 61.75 รองลงมาอายุระหว่าง 36 45 ปีจำนวน 69 คนคิดเป็นร้อยละ 17.25 อายุระหว่าง 15 25 ปีจำนวน 56 คนคิดเป็นร้อยละ 14.00 และอายุระหว่าง 46 59 ปีจำนวน 28 คนคิดเป็นร้อยละ 7.00 ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพสถานภาพจำนวนร้อยละโสด 293 7325 สมรส 97 2425 หย่าหม้ายแยกกันอยู่ 10 250 รวม 400 10000 จากตารางที่ 3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพโสดจำนวน 293 คนคิดเป็นร้อยละ 73.25 รองลงมาสถานภาพสมรสจำนวน 97 คนคิดเป็นร้อยละ 24.25 และสถานภาพหย่าหม้ายแยกกันอยู่จำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 2.50 ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการศึกษาการศึกษาจำนวนร้อยละต่ำกว่าปริญญาตรี 45 1125 ระดับปริญญาตรี 295 7375 สูงกว่าปริญญาตรี 60 1500 รวม 400 10000 จากตารางที่ 4 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษาส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 295 คนคิดเป็นร้อยละ 73.75 รองลงมาสูงกว่าปริญญาตรีจำนวน 60 คนคิดเป็นร้อยละ 15.00 และต่ำกว่าปริญญาตรีจำนวน

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

๑๒๓๓ประการหรือ 3As ได้แก่๑สิ่งดึงดูดใจ Attraction สิ่งดึงดูดใจเกิดจากสถานที่ Sites และเหตุการณ์ Events สถานที่อาจเกิดจากธรรมชาติสร้างหรือมนุษย์สร้างขึ้นแต่เหตุการณ์ที่นำประทับใจเกิดจากมนุษย์สร้างเพียงอย่างเดียว๒สิ่งอำนวยความสะดวก Amenities ความสะดวกสบายที่ให้นักท่องเที่ยวหรือคนที่เดินทางเข้ามาถึงสถานที่ได้รวดเร็วปลอดภัยและสะดวกสบายมากยิ่งขึ้นและ๓การเข้าถึง Accessibility การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวต้องมีระบบขนส่ง Transportation ๑๑๐๒เส้นทางท่องเที่ยวทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรมในจังหวัดชัยภูมิจากการพัฒนาเส้นทางขึ้นนั้นจะเห็นได้ว่าการพัฒนาเส้นทาง

ในแหล่งท่องเที่ยวการก่อสร้างปัจจัยพื้นฐานเช่นระบบขนส่งระบบสื่อสารระบบสาธารณูปโภคซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักท่องเที่ยวเพราะจะช่วยให้นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบายและเป็นการสร้างภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวด้วย 3 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว Accessibility ซึ่งจะต้องมีระบบขนส่ง Transportation ประกอบด้วยเส้นทางยานพาหนะและผู้ประกอบการขนส่งเพื่ออำนวยความสะดวกและสิ่งของไปยังจุดหมายปลายทาง Chuchat 2000 กล่าวว่าการท่องเที่ยวที่จะบรรลุวัตถุประสงค์นั้นแหล่งท่องเที่ยวจะต้องมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ 3As ได้แก่ 1 สิ่งดึงดูดใจ Attraction สิ่งดึงดูดใจเกิดจากสถานที่ Site และเหตุการณ์ Event สถานที่อาจเกิดจากธรรมชาติสร้างหรือมนุษย์สร้างขึ้นแต่เหตุการณ์ที่นำประทับใจเกิดจากมนุษย์สร้างเพียงอย่างเดียว 2 สิ่งอำนวยความสะดวก Amenities ความสะดวกสบายที่ให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้าไปถึงสถานที่ได้อย่างรวดเร็วปลอดภัยและสะดวกสบายยิ่งขึ้นการก่อสร้างปัจจัยพื้นฐาน Infrastructure เช่นระบบขนส่งระบบการสื่อสารระบบสาธารณูปโภคเช่นไฟฟ้าประปาจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในแหล่งท่องเที่ยว 3 การเข้าถึง Accessibility การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวต้องมีระบบการขนส่ง Transportation ประกอบด้วยเส้นทางยานพาหนะสถานที่และผู้ประกอบการขนส่งเป็นต้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออำนวยความสะดวกและสิ่งของไปยังจุดหมายปลายทางโดยผ่านเส้นทางหรือท่าอากาศยานสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ Singchuwong 2003 ได้ให้ความหมายของการพัฒนาการท่องเที่ยวคือการดำเนินงานพัฒนาสภาพชุมชนด้านต่างๆไม่ว่าจะเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกหรือโครงสร้างพื้นฐานโดยมีการวางแผนการจัดการจากภาครัฐทั้งนี้เพื่อให้เกิดความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวนั้นจะทำให้การขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวซึ่งควบคู่ไปกับการรักษาทรัพยากรให้คงความดึงดูดใจทั้งนี้จำเป็นต้องสอดคล้องกับสภาพและความต้องการ

๑๒๔สร้างสรรคเพื่อส่งเสริมเครือข่ายกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มทวารวดี๕จังหวัดซึ่งผลการวิจัยพบว่าผลการทดลองรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ด้านบริหารจัดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ตามโครงสร้างเพื่อความสมดุลตามหลักธรรมาภิบาลทำให้สมาชิกทราบถึงแนวทางการกระจายรายได้การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่องมีการจัดกิจกรรมที่สะท้อนถึงประวัติศาสตร์วัฒนธรรมประเพณีความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากและจากการถอดบทเรียนพบว่าความสำเร็จของการดำเนินกิจกรรมมีการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวและพัฒนาอย่างต่อเนื่องมีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อการประชาสัมพันธ์ชุมชนผู้บริหารในชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ความถูกต้องและความครบถ้วนของข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่การแจกแจงความถี่ค่าร้อยละค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เนื้อหา 139 บทที่ 7 การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมเครือข่ายกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มทวารวดี 4 จังหวัด The Model Development of Creative Tourism in order to Enhance the Network of Tourism Activities of DVARAVATI Four Provinces ผลการวิจัยพบว่า 1 สภาพของการดำเนินการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มทวารวดี 4 จังหวัดนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติเห็นว่าการมีส่วนร่วมของชุมชนศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวการเรียนรู้และกิจกรรมอยู่ในระดับมากและความต้องการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติต้องการท่องเที่ยวทางธรรมชาติมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 5759 แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมประเพณีคิดเป็นร้อยละ 1885 และแหล่งท่องเที่ยวด้านวิถีชีวิตท้องถิ่นคิดเป็นร้อยละ 1309 ตามลำดับ 2 การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ได้รูปแบบมีชื่อเรียกว่า KRNSNONGKHAO Model 3 ผลการทดลองรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ตามโครงสร้างเพื่อความสมดุลตามหลักธรรมาภิบาลทำให้สมาชิกทราบถึงแนวทางการกระจายรายได้การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่องมีการจัดกิจกรรมที่สะท้อนถึงประวัติศาสตร์วัฒนธรรมประเพณีของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก 4 การประเมินและปรับปรุงรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และมีความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับมากและถอดบทเรียนพบว่าความสำเร็จของการดำเนินกิจกรรมมีการดำเนินการกิจกรรมการท่องเที่ยวและพัฒนาอย่างต่อเนื่องนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อการประชาสัมพันธ์ชุมชนผู้บริหารในชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุนเชื่อมโยงเครือข่ายการท่องเที่ยวภายในและภายนอกชุมชนเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมระดับชุมชนและหน่วยงานภาครัฐค่าสำคัญการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เครือข่ายกิจกรรม

ลักษณะของการวางแผนร่วมกันการดำเนินการกิจกรรม๑๑๑ทินกถดรุงเมืองการพัฒนาแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมเครือข่ายกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มทวารวดี๕จังหวัดบทความวิจัยวารสารร่วมฤกษ์ปีที่๓๓ฉบับที่๑มคม๒๕๕๘หน้า๑๓๗

กรุงเทพฯกระทรวงวัฒนธรรมกรมศิลปากร 2555 นำชมอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยศรีสัชนาลัยกำแพงเพชรกรุงเทพฯกรมศิลปากรจากตรงศโพศรัตน์ศิริ 2556 มรดกโลกมรดกโคโรสุโขทัยกับการเปลี่ยนกระบวนวิธีคิดด้านการท่องเที่ยววัฒนธรรมเข้าถึงเมื่อ 31 มีนาคม 2559 เข้าถึงได้จาก http www.etajournal.com web menu readwebetatjournal menu2014 menu2014janmar 57012557sukhothai นิกอดติศักดิ์แสงสินทิ 2555 การสร้างและการธำรงรักษาความยั่งยืนของชุมชนชนบทผ่านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์กรณีประเทศไทยองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนองค์การมหาชนทินกถดรุงเมือง 2558 การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมเครือข่ายกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มทวารวดี 4 จังหวัดวารสารร่วมฤกษ์